

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

**Llei 4/2004,
del 14 d'abril, de
suplement de crèdit per
finançar les despeses
derivades de la
regularització de les
transferències als comuns
dels exercicis 1999 i 2000,
en concepte d'Impost de
Mercaderia Indirecte (IMI),
de taxes d'entrada de
mercaderies i de la
devolució de la Tarifa
Exterior Comuna (TEC)
per part de la Comunitat
Econòmica Europea**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 d'abril del 2004 ha aprovat la següent:

Llei 4/2004, del 14 d'abril, de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns dels exercicis 1999 i 2000, en concepte d'impost de mercaderia indirecte (IMI), de taxes d'entrada de mercaderies i de la devolució de la tarifa exterior comuna (TEC) per part de la Comunitat Econòmica Europea

Exposició de motius

Atès l'article 3 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 4 de novembre de 1993;

Atès que els ingressos realment liquidats sobre mercaderies són 117.522.063,32 euros per l'any 1999 i 117.039.302,72 euros per l'any 2000, donat que l'import a transferir és el 30% de l'import ingressat 35.256.618,99 euros i 35.111.790,82 euros respectivament, i que l'import pressupostat era de

36.060.726,26 euros per l'any 1999 i 34.257.689,95 euros per l'any 2000; de manera que manca dotació per un import de 49.993,58 euros;

Atès que no hi ha dotació pressupostària suficient a la Llei de pressupost per a l'exercici 2003;

Atès que el Govern, en la sessió del 24 de desembre del 2003, vista la necessitat de fer-se càrrec de les transferències als comuns esmentades, ha aprovat un avenç de fons per un import de 49.993,58 euros.

D'acord amb l'article 28 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, i amb la Llei del pressupost per a l'exercici 2003;

El Govern, en la sessió del 24 de desembre del 2003, ha aprovat aquest Projecte de Llei.

Article 1

S'aprova un suplement de crèdit per un import de 49.993,58 euros, per a la partida pressupostària 900 (Transferències als Comuns) - 76200 (Transferències als Comuns - PROJ-0001(Transferències als Comuns)).

Article 2

Aquest suplement de crèdit es finançarà mitjançant la reducció de 49.993,58 euros de la partida pressupostària 720 (Obres Públiques) -60910-(Estudis i projectes d'inversió) - 1987-0000000117 (Nova Seu de la Justícia).

Article 3

Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 14 d'abril del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

**Llei 5/2004,
del 14 d'abril, del Codi de
Duana**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 d'abril del 2004 ha aprovat la següent:

Llei 5/2004, del 14 d'abril, del Codi de Duana

Exposició de motius

El 20 de juny de 1996, el Consell General va aprovar la Llei del Codi de Duana per tal de garantir una màxima seguretat jurídica tant als operadors com a les autoritats duaneres en l'àmbit dels intercanvis de mercaderies entre el Principat d'Andorra i els altres països.

L'objectiu de la Llei era harmonitzar tant els conceptes jurídics com els tractaments i els procediments de despatx de mercaderies. Per tant, i amb la finalitat d'unificar i d'harmonitzar conceptes i procediments, resulta necessari introduir algunes modificacions en el text existent, incloent-hi algunes disposicions específiques tenint en compte la Llei de taxes sobre el consum, del 30 de desembre de 1985, i les obligacions derivades de l'Acord d'Unió Duanera entre Andorra i la Comunitat Europea, del 28 de juny de 1990, pel que fa a l'aplicació de la política comercial comunitària i a l'evolució de la legislació comunitària en matèria duanera.

D'altra banda, la disposició addicional tercera de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, relativa a la normativa dels cossos especials, preveu que s'ha d'aprovar la normativa de funcionament dels cossos especials que sigui necessària. Tenint en compte que la Duana és un cos especial, amb unes especificitats pròpies, sotmès al principi de jerarquia dins del cos, convé regular-ne l'organització, el funcionament i les actuacions amb una normativa amb rang de llei, amb un títol específic que en fixi les competències, i recollir en part el que ja estableix el Reglament interior del Servei de Duana, del 7 d'agost de 1991. Aquesta Llei té rang de qualificada quan es refereix al sistema de provisió de places, en particular amb referència a la provisió dels llocs de treball de director i

director adjunt recollits a l'article 1, apartat 2; a l'edat i a la promoció interna, disposicions contingudes a l'article 3, apartats 4 i 7; i a les actuacions dels funcionaris de Duana recollides als articles 7, 8, 9 i 10.

La Llei també inclou les disposicions necessàries en matèria de contenció, les infraccions duaneres i llurs conseqüències jurídiques per tal de tenir una legislació única en aquestes matèries.

El Codi de Duana estableix, doncs, un marc legal per a totes les disposicions relatives a:

L'organització i el funcionament del Cos de Duana.

Els drets i les obligacions de les persones respecte a la reglamentació duanera.

Els elements a partir dels quals s'apliquen els drets a la importació i les mesures pels intercanvis de mercaderies. Les disposicions per introduir les mercaderies al territori duaner nacional i els règims duaners.

El deute duaner i del dret de recurs. La referència a disposicions específiques.

Les disposicions en matèria d'infraccions.

Els principis establerts en aquesta Llei del Codi de Duana es desenvoluparan reglamentàriament.

Títol I. Organització i funcionament del Cos de Duana

Capítol I. Disposicions generals i àmbit d'actuació del Cos de Duana

Article 1

1. L'acció del Cos de Duana s'exerceix en tot el territori nacional, s'encarrega del control i de la percepció dels drets i dels impostos sobre les mercaderies i béns a la importació i a l'exportació, així com sobre la producció i l'elaboració. La Duana s'encarrega també del control dels mitjans de transport, persones, mercaderies sensibles i de la prohibició i l'impediment de la circulació de les mercaderies prohibides.

2. El Cos de Duana depèn de l'autoritat del Govern d'Andorra i en particular del ministre de Finances. El director és el responsable general del Cos de Duana.

a) El lloc de treball de director pot ser proveït per lliure designació d'acord amb el que estableix l'article 34 de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000.

b) El director adjunt és el primer i més immediat col·laborador del director. El lloc de treball de director adjunt pot ser proveït per lliure designació d'acord amb el que estableix l'article 34 de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, entre els funcionaris del Cos de Duana.

c) El director i el director adjunt són nomenats pel Govern a proposta del ministre de Finances. El nomenament implica la reserva al funcionari de la plaça de procedència fins al moment del seu cessament com a director o director adjunt i l'assignació del complement de responsabilitat addicional a què es refereix l'article 63 de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000. Un cop s'hagi produït el cessament, el funcionari torna a la plaça de procedència i deixa de percebre el complement de responsabilitat addicional. Si el funcionari ha ocupat la plaça del lloc de treball de director o de director adjunt per un període superior a cinc anys, a més de les retribucions de la plaça del lloc de treball que passi a ocupar, se li assigna un complement salarial que s'anomena "reconeixement de la funció directiva". La quantia i l'actualització d'aquest complement s'han d'establir reglamentàriament.

3. El Cos de Duana és un cos jerarquitzat dins del qual els funcionaris de Duana han de complir les ordres i les instruccions dels superiors.

En l'exercici de les seves funcions el director del Cos de Duana pot dictar instruccions, circulars o notes de servei per dirigir l'activitat i regular l'organització i el bon funcionament del Cos.

4. El Cos de Duana té una triple missió fiscal, econòmica i de protecció de la societat dins el camp de la seva actuació en el marc de l'Administració general:

a) En el camp fiscal, especialment pel que fa al desplegament de la fiscalitat, a més de la percepció dels drets duaners pròpiament dits, la Duana s'encarrega també de recaptar totes les imposicions fiscals o parafiscals que graven les mercaderies a la importació, a l'exportació, i també a la producció i a l'elaboració, així com les imposicions de fiscalitat interna previstes legalment.

b) En el camp econòmic, la Duana assegura l'aplicació dels reglaments existents en els intercanvis amb l'exterior i també tota la informació estadística que se'n desprèn.

c) En el camp de la protecció de la societat, la Duana assegura l'aplicació de reglaments relatius a la protecció del consumidor i altres.

5. Entre d'altres, les funcions derivades de la pròpia missió del Cos de Duana són les següents:

a) Controlar les mercaderies sensibles.

b) Vetllar pel compliment dels convenis duaners en els quals Andorra és part contractant i aplicar la normativa que se'n deriva:

Tarifa exterior comuna de la Comunitat Econòmica Europea.

Legislació duanera comunitària.

Política comercial comuna de la Comunitat Econòmica Europea.

c) El Cos de Duana efectua també controls en sectors particulars dins l'àmbit fiscal i/o econòmic aportant la seva col·laboració a altres departaments de l'Administració general o organismes públics.

d) Paral·lelament a les diverses activitats fiscals i econòmiques que constitueixen l'essencial de la funció de la Duana, també exerceix un nombre de missions particulars, i en especial:

i) participació, en col·laboració amb el Ministeri de Salut i Benestar, en el control de l'aplicació de les disposicions que concerneixen la higiene i la salut;

ii) control de l'aplicació de la normativa destinada a assegurar la protecció del consumidor;

iii) control i vigilància en l'exportació d'obres d'art;

iv) intervenció en el control de les regles de protecció de la propietat industrial i intel·lectual;

v) participació amb la col·laboració del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient per a l'aplicació de la reglamentació que afecta la importació i/o l'exportació de mercaderies sotmeses a control;

vi) participació en col·laboració amb qualsevol altre departament i/o cos especial de l'Administració general, o amb altres institucions, amb autorització prèvia del Ministeri de Finances, en el control de les aplicacions normatives que siguin necessàries.

6. És competència del ministre de Finances la creació, la modificació o la supressió de serveis necessaris per al bon desenvolupament i millora de les tasques, accions i missions duaneres a proposta del director del Cos de Duana.

Article 2

Els criteris que emmarquen l'organització i el funcionament del Cos de Duana han de:

1. Afavorir la formació i la col·laboració dels sectors econòmics i institucionals en la comprensió del marc normatiu, i desenvolupar les relacions amb els mitjans comercials.

2. Contribuir al creixement sostenible dels recursos econòmics del Principat d'Andorra actuant amb fermesa en l'aplicació del marc normatiu.

3. Donar suport a la missió fonamental del Cos de Duana per mantenir l'honorabilitat, la moralitat i l'esperit del Cos segons un codi de conducta.

4. Mantenir la imatge interna i externa del Cos de Duana amb una orientació a la qualitat del servei de tots els sectors i els actors implicats i professionalitzant la gestió amb l'elaboració d'auditories i estadístiques, la informació i la transparència.

5. Permetre estructurar estratègicament les funcions, afavorint la rotació d'efectius i els canvis en les destinacions.

6. Determinar els aspectes essencials en el reclutament i la selecció dels candidats més idonis per ocupar places de llocs de treball en el Cos de Duana.

7. Promoure i afavorir el desenvolupament de la carrera professional dins del Cos de Duana i de la resta de l'Administració general.

8. Potenciar la formació permanent del personal del Cos de Duana, d'acord amb la detecció de necessitats i desenvolupament de l'actuació responsable i professionalitzada dels comandaments.

9. Permetre l'aplicació dels sistemes per una remuneració equitativa, competitiva, suficient i que consideri els elements relacionats amb la distribució i l'organització del treball.

Capítol II. Estatus, protecció, salvaguarda i obligacions del funcionari de Duana

Article 3

1. Els drets i les obligacions dels funcionaris del Cos de Duana es regeixen per les normes establertes en aquesta Llei, juntament amb les disposicions de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, i els reglaments que les desenvolupin.

2. El Cos de Duana és un àmbit organitzatiu específic de l'Administració general del Govern d'Andorra i està integrat per:

a) llocs de treball i personal del Cos Especial, amb funcions duaneres pròpiament dites, constituït per funcionaris de Duana assignats als diversos nivells de classificació;

b) llocs de treball i personal del Cos General, amb funcions de gestió administrativa i tècnica no reservades al Cos Especial.

3. Les disposicions d'aquest títol són d'aplicació únicament al personal del Cos Especial.

4. a) Per optar a la provisió d'una plaça de funcionari del Cos Especial de Duana és necessària la concurrència dels requisits generals establerts a l'article 26 de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, excepte pel que fa referència a l'edat, que ha d'estar compresa entre els 18 i els 30 anys.

b) El funcionari de Duana titular d'una plaça està sotmès al principi de mobilitat dins del Cos i exerceix qualsevol funció que li sigui encomanada cor-

responent a la mateixa ocupació professional tipus de la plaça que ocupa.

5. Els funcionaris de Duana han de prestar jurament davant del ministre de Finances.

6. Una vegada han prestat jurament, es proveeix de credencial i d'uniforme els nous funcionaris, i se'ls atribueix un número identificatiu. El port de l'uniforme, de la credencial i dels distintius es desenvolupa per una normativa específica.

7. L'admissió d'una persona al Cos de Duana comporta l'obligació per part seva de romandre al Cos un mínim de dos anys a comptar del final del període de formació inicial; l'incompliment d'aquest compromís comporta l'obligació de fer-se càrrec de les despeses de formació inicial.

8. El Cos de Duana s'estructura jeràrquicament en els graus següents, d'acord amb la taula salarial de l'annex núm. 4, Cos Especial de Duana de la Llei de la funció pública completada per la taula salarial que s'adjunta a aquesta Llei a l'annex núm. 1:

a) El grau d'agent que equival al grup funcional C, nivell de classificació C2.

b) El grau de responsable que equival al grup funcional C, nivell de classificació C1 (b).

c) El grau de cap de brigada que equival al grup funcional C, nivell de classificació C1 (a).

d) El grau d'administrador adjunt que equival al grup funcional B, nivell de classificació B3.

e) Els graus d'administrador, de tècnic superior i de lletrat que equivalen al grup funcional B, nivell de classificació B2 (a) i B2 (b) respectivament.

f) El grau de sotsdirector que equival al grup funcional B, nivell de classificació B1.

g) El grau de director adjunt que equival al grup funcional A, nivell de classificació A1.

Els graus represos en aquest apartat poden ser modificats pel ministre de Fi-

nances a proposta del director del Cos de Duana.

9. El grau de director equival al grup funcional A, nivell de classificació XV de la taula salarial de l'annex núm. 1, Cos General de la Llei de la funció pública.

10. a) Amb caràcter general, per cobrir les places vacants o de nova creació es fa una convocatòria mitjançant promoció interna entre els funcionaris de Duana per derogació a les disposicions de l'article 28 de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000. Reglamentàriament es preveuen els casos de provisió de places vacants dirigida als aspirants externs al cos.

b) Amb caràcter excepcional el ministre de Finances pot decidir que la provisió de determinades places vacants o de nova creació es porti a terme únicament mitjançant el procediment selectiu d'ingrés.

11. a) La compensació de circumstàncies laborals estructurals i no estructurals dels llocs de treball del Cos de Duana i la gestió de l'acompliment es desenvoluparan reglamentàriament.

b) En particular, s'establiran anualment tots els dies de compensació de què gaudeixen els funcionaris del Cos de Duana. Aquests dies corresponen als festius o altres de què es beneficia la resta de l'Administració general i que els funcionaris del Cos de Duana estan obligats a treballar per raó del servei. El funcionari concernit no pot gaudir d'aquests dies de compensació si ha estat de baixa per malaltia.

Article 4

1. Els funcionaris adscrits al Cos de Duana estan obligats a guardar el secret professional. Únicament poden facilitar a tota persona pública o privada qualsevol dada o fet que coneguin per raó de la seva funció pública per ordre escrit del director de Duana.

2. Aquestes obligacions perduren encara que el funcionari causi baixa del cos.

3. L'incompliment d'aquesta disposició és denunciada davant la jurisdicció penal.

4. Els funcionaris del Cos de Duana poden ser requerits per efectuar un ser-

vei encara que ja hagin complert el seu torn.

5. El funcionament intern del Cos es regula mitjançant reglaments, circulars ministerials o notes de servei. És obligatori el compliment d'aquests reglaments, de les circulars ministerials i de les notes de servei.

6. Els funcionaris de Duana han de tenir residència i domicili efectius i permanents al Principat d'Andorra.

Article 5

1. Com a mesura preventiva per evitar riscos laborals, els funcionaris de Duana han de sotmetre's periòdicament a un examen o revisió psicotècnica i/o mèdica que pot conduir a declarar un funcionari en la situació de reforma descrita en el paràgraf segon de l'article 41 de la Llei de la funció pública.

2. La revisió psicotècnica i/o mèdica es porta a terme per un comitè de revisions mèdiques compost per professionals de la salut designats per la Secretaria d'Estat de la Funció Pública, el funcionament del qual s'estableix reglamentàriament.

3. El director del Cos de Duana pot demanar la reunió del comitè de revisions mèdiques a la Secretaria d'Estat de la Funció Pública:

a) Cada dos anys, amb caràcter general, a fi d'avaluar l'estat de salut dels funcionaris de Duana.

b) Sempre que un funcionari de Duana presenti símptomes o indicis per creure que a la persona afectada li han sobrevingut unes condicions o pateix uns problemes determinats que poden afectar negativament la seva feina o el fan no apte per aquesta feina, o bé que pot posar en perill la seva integritat física o la d'altri, en el sentit de l'article 85 de la Llei de la funció pública.

c) Quan els funcionaris de Duana presentin certificats mèdics o situacions susceptibles de modificar les condicions de treball, com la impossibilitat d'efectuar treballs nocturns o altres. En aquests supòsits, el funcionari de Duana concernit ha de sol·licitar per escrit el canvi de condicions de treball que demana i ha d'adjuntar les certificacions mèdiques que consideri adients.

Article 6

1. El funcionari de Duana es beneficia de la protecció de la llei. Té dret a ser defensat i a exigir que l'Administració reclami la responsabilitat civil i penal de les persones que atemptin contra la seva vida, la seva integritat, la seva dignitat o la dels seus familiars o béns personals, o que els injuriïn o calumniïn de qualsevol manera, tot això amb motiu del desenvolupament de les seves funcions, tant si estan en situació de servei actiu com si estan en situació de jubilació.

2. El funcionari de Duana té la garantia de cobertura de la responsabilitat civil derivada del compliment de la seva actuació professional quan aquesta responsabilitat no els sigui imputable individualment per actes qualificats de dolosos.

Capítol III. Actuacions dels funcionaris de Duana

Article 7

1. Els funcionaris de Duana tenen el caràcter d'agent de l'autoritat.

2. D'acord amb les disposicions legals que el Cos de Duana s'encarrega d'aplicar, els funcionaris de Duana, amb la finalitat de recercar i combatre el frau, poden comprovar les mercaderies i també visitar i controlar els mitjans de transport i les persones.

3. Els funcionaris de Duana, a l'efecte de control, poden inspeccionar tots els vehicles dins del territori nacional. També poden controlar la identitat de les persones que entren, que surten o que circulen dins del territori nacional.

4. Tot conductor d'un mitjà de transport ha de sotmetre's a les injuncions dels funcionaris de Duana.

5. Els funcionaris de Duana poden fer ús de tots els mitjans necessaris per immobilitzar els vehicles de transport quan els conductors no compleixen les seves injuncions, així com instal·lar barreres i controls.

6. En cas que els funcionaris de Duana constatin, en l'exercici de les seves funcions, tota activitat il·lícita sobre aquelles mercaderies que puguin constituir un perill per a la salut o la seguretat, mercaderies que són objecte d'un frau internacional o d'un mercat clandestí que

perjudica els interessos legítims del comerç internacional, i que pugui ser constitutiva d'infracció penal, han d'avisar immediatament el Cos de Policia i han de retenir, sense risc propi o aliè, les persones fins que arribin els agents de Policia.

Article 8

1. El Cos de Policia, tots els agents de l'autoritat, i tots els departaments i cosos especials de l'Administració general del Govern d'Andorra tenen l'obligació de col·laborar i de cooperar amb els funcionaris de Duana en el marc de les seves funcions quan siguin requerits per fer-ho.

2. Els funcionaris de Duana estan facultats pel sol efecte de comprovació administrativa de les bases de liquidació dels drets i els impostos i de la correcta aplicació de la legislació que la Duana s'encarrega d'aplicar, a exercir un dret de visita a magatzems, dipòsits, botigues, despatxos professionals, locals similars i, fins i tot, domicilis particulars dels responsables directes i/o subsidiaris d'aquests.

3. Els funcionaris també poden exercir el dret de visita en locals que no pertanyin als responsables directes i/o subsidiaris on puguin trobar-s'hi mercaderies o béns que infringeixin la legislació vigent que la Duana s'encarrega d'aplicar.

4. El dret de visita és exercit amb la conformitat prèvia del propietari o usuari del local i, en el cas d'oposició, amb una habilitació específica donada per un batlle, a demanda del ministre de Finances, que pot delegar aquesta facultat en el director del Cos de Duana.

5. Els funcionaris, proveïts amb l'habilitació judicial corresponent poden requerir l'ajuda de la força pública i anar acompanyats per tècnics del sector d'activitat adequat.

6. En el cas que s'oposi resistència a l'obertura de les portes, els funcionaris de Duana han de requerir la presència de la força pública per fer-les obrir.

7. Quan els funcionaris constatin l'existència de mercaderies o béns que infringeixin la legislació vigent, han de procedir a la retenció provisional o al se-

grest en els termes establerts en el règim sancionador vigent.

Article 9

1. Els funcionaris de Duana poden exigir als responsables directes que presentin tots els documents de qualsevol naturalesa i en qualsevol suport relatiu a tota operació que sol·liciti la Duana.

2. La presentació dels documents pot fer-se en els despatxos de Duana, en el lloc on es realitza el control, en els domicilis dels responsables directes, i també en els domicilis d'aquelles persones que hagin estat intermediàries en una operació duanera, com és el cas, entre altres, dels transportistes, repartidors i missatgers. La presentació dels documents també podrà fer-se en els domicilis dels destinataris o dels expedidors reals de les mercaderies declarades a la Duana i, en general, en el domicili de totes les persones físiques o morals directament o indirectament interessades en operacions regulars o irregulars que concernen la competència del Cos de Duana.

3. Els documents referits han de ser conservats per les persones interessades durant un període de tres anys.

4. Durant els controls i les recerques efectuades en els domicilis de les persones o societats, els funcionaris de Duana que hi siguin designats poden retenir tota classe de documents, en qualsevol suport, per facilitar l'acompliment de la seva funció.

5. El Cos de Duana, a condició de reciprocitat, pot facilitar a les autoritats qualificades dels països estrangers informacions en el marc de convenis internacionals als quals s'ha adherit Andorra.

En particular, el Cos de Duana col·labora amb les autoritats duaneres competents de la CE per a l'aplicació i el respecte de les disposicions de l'Acord d'Unió Duanera signat entre Andorra i la CE el 28 de juny de 1990.

6. La Duana disposa d'un arxiu de dades per recollir, dipositar, elaborar, classificar i conservar la informació.

Article 10

1. Els funcionaris de Duana tenen accés a tots els despatxos de correus, si-

guin fixos o ambulants, incloses les sales de tria i els mitjans de transport per poder recercar, en presència del personal autoritzat de correus, qualsevol paquet postal.

2. Les administracions de correus estan autoritzades a sotmetre a control duaner, sota les condicions previstes pel conveni de la Unió Postal Universal, totes les trameses amb prohibició d'importar o d'exportar i susceptibles de ser declarades a la Duana, sotmeses a restriccions o formalitats especials tant a l'entrada com a la sortida del territori nacional.

3. En cap cas no es pot atemptar el secret postal.

Capítol IV. Port d'arma

Article 11

Tots els funcionaris de Duana estan subjectes al port d'arma. El director autoritza la portada d'arma als funcionaris de Duana que per l'exercici de les seves funcions i l'acompliment dels serveis ho requereixin.

1. Els funcionaris de Duana solament poden fer ús de l'arma en els supòsits de legítima defensa o quan:

a) són exercides violències o vies de fet contra llurs persones o quan són amenaçats per individus armats;

b) quan no poden immobilitzar els vehicles o mitjans de transport per cap altre mitjà i els conductors dels quals no obeeixen les ordres dels funcionaris per aturar-se.

2. Els funcionaris de Duana autoritzats amb portada d'arma han de tenir un permís que detalli les característiques de totes les armes susceptibles de ser utilitzades.

3. El permís de portada d'arma és vàlid únicament en actes de servei i queda anul·lat automàticament en el moment que, per qualsevol causa, es deixi de pertànyer al Cos o quan els funcionaris ja no estiguin autoritzats per la portada d'arma.

4. Tots els funcionaris de Duana han de rebre les formacions i els entrenaments necessaris per conèixer la tècnica i la pràctica deguda de l'ús de l'arma.

5. La portada d'arma és subjecta a les condicions establertes per reglament.

6. El director pot suspendre motivadament de manera preventiva el port de l'arma al funcionari autoritzat quan estigui de baixa per raons psíquiques o quan el seu estat de salut pugui representar un perill per la seva integritat, la integritat dels altres o poden afectar negativament al seu lloc de treball. Mentre duri aquesta suspensió l'arma queda dipositada al despatx central de Duana.

El director ha d'informar immediatament la Secretaria d'Estat de la Funció Pública que en el termini més breu possible convocarà el comitè de revisions mèdiques. El comitè de revisions mèdiques ha d'emetre el corresponent dictamen tot proposant al director de la Duana la mesura definitiva a adoptar.

Capítol V. Règim disciplinari

Article 12

1. Els funcionaris de Duana estan subjectes al règim i al procediment disciplinari de la Llei de la funció pública.

2. A més a més de les faltes disciplinàries de la Llei de la funció pública, es consideren faltes disciplinàries les següents:

- a) Es consideren faltes lleus:
 - i) La falta d'assistència d'un dia per motius justificats sense la comunicació prèvia al superior.
 - ii) La poca diligència en el compliment del servei i en el compliment de les instruccions del superior.
- b) Es consideren faltes greus:
 - i) El consum de begudes alcohòliques estant de servei i/o el fet de negar-se a les comprovacions tècniques pertinents.
 - ii) La pèrdua de les credencials i el fet de no comunicar-ho.
 - iii) L'exhibició de l'arma o de les credencials sense que hi hagi una causa justificada.
 - iv) Qualsevol actuació amb l'arma que comporti un abús notori de les atribucions.
 - v) Qualsevol inobservança de les normes de seguretat establertes reglamentàriament en relació amb la utilització de l'arma.
- c) Es consideren faltes molt greus:
 - i) L'abandonament del servei.

ii) El mal ús de l'arma.

iii) La pèrdua no justificada de les armes.

3. Els funcionaris de Duana, còmplices dels actes o les conductes constitutius de falta disciplinària, incorren en la mateixa responsabilitat que el funcionari que ha comès la falta.

Els funcionaris de Duana que encobreixen actes o conductes constitutius de falta disciplinària tipificats com a molt greus i greus incorren en una falta d'un grau inferior.

Capítol VI. Altres beneficis socials, distincions, reconeixements, incentius i gratificacions

Article 13

1. Els membres del Cos de Duana poden ser distingits o reconeguts en les circumstàncies i en els supòsits determinats per reglament. Les distincions i els reconeixements atorgats es trameten a la Secretaria d'Estat de la Funció Pública perquè s'anotin i s'arxivin en l'expedient personal del funcionari en el Registre de Personal. Aquestes distincions i reconeixements formen part del seu historial de serveis i identifiquen la seva trajectòria personal. Es poden atorgar a autoritats estrangeres i a persones que no formin part del Cos les distincions que reglamentàriament s'estableixin.

2. Els funcionaris de Duana poden rebre gratificacions no consolidables per serveis extraordinaris. El ministre de Finances concedeix, a proposta del director de Duana, aquestes gratificacions en situacions extraordinàries reglamentàriament establertes.

Article 14

1. La jubilació dels funcionaris de Duana pot ser voluntària o obligatòria per edat. D'acord amb el que preveu l'article 48, apartat 3, de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, la jubilació obligatòria dels funcionaris de Duana es produeix als 60 anys d'edat.

2. Els funcionaris de Duana es poden jubilar de forma voluntària als 55 anys, cas en què perceben una pensió de jubilació del 60% dels conceptes salarials indicats en l'article 48.4 de la Llei de la funció pública. Per cada any que es retardi la petició de jubilació voluntària,

l'import de la pensió s'incrementa en un 2%, fins a assolir el percentatge del 70% dels esmentats conceptes salarials als 60 anys.

3. A partir de l'edat dels 65 anys, la pensió que percep el funcionari de Duana és en tots els casos del 70% dels conceptes salarials continguts en l'article 48, apartat 4, de la Llei de la funció pública, i es compon de la pensió que li pertoqui d'acord amb les normes de l'organisme encarregat de la seguretat social, a la qual s'afegeix el complement que correspongui a càrrec de l'Administració general, sense que la suma d'ambdues pensions pugui superar en cap cas el 70% dels conceptes salarials indicats en l'article 48, apartat 4, de la Llei de la funció pública.

4. El 20% de l'import de les sancions per infraccions a les disposicions legals en matèria tributària duanera forma part dels drets econòmics de les finances públiques com a incentiu i complement de finançament de la jubilació i de millores socials dels funcionaris de Duana, establint-se per reglament la seva regulació i condicions d'aplicació.

Títol II. Disposicions generals

Capítol I. Camp d'aplicació i definicions de base

Article 15

1. La reglamentació duanera es compon, en particular, pel present Codi, per les disposicions preses per a la seva aplicació i per les altres lleis i disposicions especials d'àmbit duaner. El present Codi s'aplica als intercanvis entre el Principat d'Andorra i els altres països.

2. Les disposicions d'aquest Codi s'apliquen en el conjunt del territori duaner del Principat d'Andorra.

3. El territori duaner del Principat d'Andorra equival al seu territori nacional incloses les aigües interiors i el seu espai aeri.

4. Algunes disposicions de la reglamentació duanera poden ser aplicades fora del territori duaner del Principat d'Andorra dins de l'àmbit de reglamenta-

cions específiques o de convenis internacionals.

Article 16

A l'efecte del present Codi, s'entén per:

1. Persona:

una persona física, o bé,
una persona jurídica;

2. Autoritats duaneres: les autoritats competents per aplicar la reglamentació duanera i els funcionaris que l'apliquen en virtut de delegació jeràrquica;

3. Despatx de Duana: qualsevol despatx en el qual es poden complir totes o una part de les formalitats previstes per la reglamentació duanera;

4. Decisió: qualsevol acte administratiu relatiu a la reglamentació duanera que adopta l'autoritat duanera per decidir sobre un cas individual, que tingui efectes de dret sobre una o més persones determinades o susceptibles de ser determinades; aquest terme s'aplica, entre altres, a una informació vinculant en els termes de l'article 23;

5. Formalitats de Duana: conjunt d'operacions que han de fer els usuaris i la Duana per tal de satisfer les prescripcions legals o reglamentàries que la Duana s'encarrega d'aplicar pel que fa al control de les persones en els punts fronterers i al despatx a la importació, a l'exportació o en trànsit dels equipatges, de les mercaderies i dels mitjans de transport. Aquestes formalitats comporten, en especial, les formalitats relatives als controls fitosanitaris i veterinaris i les disposicions de política comercial. Per despatx s'entén, en particular, l'acompliment de les formalitats duaneres necessàries per col·locar les mercaderies sota un règim duaner o per posar-les al consum;

6. Mercaderies en lliure pràctica: les mercaderies dels capítols 25 al 97 del sistema harmonitzat (anomenat d'ara endavant "SH"), que responen a les definicions dels articles 3 i 4 de l'Acord Comunitat Europea-Andorra, és a dir:

importades de països tercers per a les quals s'han complert les formalitats per a la importació incloses les eventuais mesures de política comercial de conformitat amb les disposicions de

l'article 7 de l'Acord Comunitat Europea-Andorra, i s'han abonat els drets de Duana, i taxes d'efecte equivalent previstes per a la importació, i que no han gaudit d'una restitució total o parcial d'aquests drets o d'aquestes taxes, o, produïdes al Principat d'Andorra o en la Comunitat Europea, incloses les que han estat obtingudes, totalment o parcialment, i a partir de productes de procedència de països tercers que es troben en lliure pràctica en el sentit del paràgraf anterior;

7. Mercaderies en lliure disposició:

a) les mercaderies dels capítols 1 a 24 del SH: importades, per a les quals les formalitats d'importació han estat acomplertes i la taxa sobre el consum exigible ha estat cobrada, sense haver-se beneficiat d'una restitució total o parcial de la dita taxa, produïdes al Principat d'Andorra, incloses les que han estat obtingudes totalment o parcialment a partir de productes importats en lliure disposició;

b) les mercaderies dels capítols 25 a 97 del SH en lliure pràctica en el sentit de l'apartat 6 anterior;

8. Posada en lliure disposició: l'operació mitjançant la qual s'atorga a una mercaderia l'estatut de mercaderia en lliure disposició definit en l'apartat 7 anterior;

9. Deute duaner: obligació que incombeix a una persona de pagar els drets a la importació (deute duaner a la importació) o els drets a l'exportació (deute duaner a l'exportació) que s'apliquen a mercaderies determinades d'acord amb les disposicions vigents;

10. Drets a la importació: els drets de Duana i les taxes d'efecte equivalent previstes per a la importació de mercaderies;

11. Drets de Duana: les tarifes i altres elements de percepció aplicables a les mercaderies classificades en la nomenclatura combinada. Constitueixen drets de Duana:

les tarifes de percepció que figuren en la tarifa exterior comuna, pel que fa a

les mercaderies incloses en els capítols 25 a 97 del SH, les tarifes de percepció que resulten de la Llei de la taxa sobre el consum, pel que fa a les mercaderies dels capítols 1 a 24 del SH;

12. Drets a l'exportació: els drets de Duana i les taxes d'efecte equivalent previstes per a l'exportació de mercaderies;

13. Deutor: tota persona obligada a pagar l'import del deute duaner;

14. Vigilància de les autoritats duaneres: acció duta a terme per aquestes autoritats a nivell general amb vista a garantir el respecte de la reglamentació duanera i, si escau, les altres disposicions aplicables a les mercaderies sota vigilància duanera;

15. Control de les autoritats duaneres: compliment d'accions específiques com són la comprovació dels documents, de les mercaderies, dels mitjans de transport, dels equipatges, les visites a magatzems, dipòsits, botigues, despatxos professionals, i locals similars, amb vista a garantir el respecte de la reglamentació duanera i, si escau, de les altres disposicions aplicables a les mercaderies sota vigilància duanera;

16. Destinació duanera d'una mercaderia:

a) posada de la mercaderia sota un règim duaner,

b) la seva introducció en una zona franca o un dipòsit franc,

c) la seva reexportació fora del territori duaner del Principat d'Andorra,

d) la seva destrucció,

e) el seu abandó en benefici del tresor públic;

17. Règim duaner:

a) la posada en lliure disposició,

b) el trànsit duaner,

c) el dipòsit duaner,

d) el perfeccionament actiu,

e) la transformació sota control duaner,

f) l'admissió temporal,

g) el perfeccionament passiu,

h) l'exportació;

18. Declaració a la Duana: acte mitjançant el qual una persona manifesta, en les formes i les modalitats prescrites, la voluntat d'assignar un règim duaner determinat a una mercaderia;

19. Declarant a la Duana: persona que fa la declaració a la Duana en nom propi o persona pel compte de la qual es realitza la declaració;

20. Presentació a la Duana: comunicació a les autoritats duaneres, en les formes requerides, de l'arribada de les mercaderies al despatx de Duana o en qualsevol altre lloc designat o autoritzat per les autoritats duaneres;

21. Dret de disposar d'una mercaderia: posada a disposició d'una mercaderia per les autoritats duaneres a l'efecte previst pel règim duaner en què es posa;

22. Titular del règim: persona per compte de la qual s'ha fet la declaració a la Duana o persona a qui se li han transferit els drets i les obligacions de la persona abans esmentada relatius a un règim duaner;

23. Titular de l'autorització: persona a qui s'atorga una autorització.

Capítol II. Disposicions generals diverses referents als drets i les obligacions de les persones respecte a la reglamentació duanera

Secció 1. Dret de representació

Article 17

1. Qualsevol persona es pot fer representar davant les autoritats duaneres per realitzar actes i formalitats previstes per la reglamentació duanera.

2. La representació pot ser:

directa, en aquest cas el representant actua en nom i per compte d'altri, o, indirecta, en aquest cas el representant actua en nom propi, però per compte d'altri.

a) en el cas de la representació indirecta, el representant ha de ser un agent de duanes establert en el Principat d'Andorra;

b) les disposicions d'aplicació del present Codi recullen les condicions que cal complir per ser reconegut com a agent de duanes acreditat, així com els tràmits relatius a la constitució d'agències de duanes.

3. El representant ha de declarar que actua per la persona representada, especificar si es tracta d'una representació directa o indirecta i estar en possessió d'un poder de representació.

La persona que no declara i que actua en nom i per compte d'una altra persona o bé que declara i que actua en nom propi i per compte d'una altra persona sense tenir un poder de representació es considera que actua en nom propi i pel seu compte.

4. Les autoritats duaneres poden exigir, de qualsevol persona que declara actuar en nom i per compte d'altri o en nom propi per compte d'altri, la prova del seu poder de representació.

Secció 2. Decisions relatives a l'aplicació de la reglamentació duanera

Article 18

1. Quan una persona sol·licita a les autoritats duaneres una decisió relativa a l'aplicació de la reglamentació duanera, ha de proporcionar tots els elements i els documents necessaris perquè aquestes autoritats puguin decidir.

2. La decisió ha de ser adoptada i comunicada al demandant al més aviat possible.

Quan la demanda de decisió es fa per escrit, la decisió ha de ser adoptada en un termini fixat de conformitat amb les disposicions vigents a comptar de la data en què les autoritats duaneres han rebut la demanda esmentada. La decisió ha de ser comunicada per escrit al demandant.

No obstant això, les autoritats duaneres poden ultrapassar aquest termini si no els és possible respectar-lo. En aquest cas, les autoritats han d'informar-ne el demandant abans que expiri el termini esmentat, indicant-ne els motius que justifiquen l'ultrapassament com també el nou termini que estimin necessari per decidir sobre la demanda.

3. Les decisions adoptades per escrit que no estimen la demanda, o bé tenen conseqüències desfavorables per a les persones a les quals s'adrecen, han de ser motivades per les autoritats duaneres. A més, han de mencionar la possibilitat de recurs prevista al títol IX del present Codi.

Article 19

Llevat dels casos considerats a l'article 235, segon paràgraf, les decisions adoptades per les autoritats duaneres tenen caràcter d'execució immediata.

Article 20

1. Una decisió favorable a l'interessat queda anul·lada si ha estat lliurada prenent com a base elements inexactes o incomplets i si:

el demandant coneixia o havia de conèixer raonablement aquest caràcter inexacte o incomplet, i, no s'hauria pogut prendre basant-se en elements exactes i complets.

2. L'anul·lació de la decisió es comunica al destinatari d'aquesta decisió.

3. L'anul·lació és efectiva a comptar de la data en què la decisió anul·lada s'ha adoptat.

Article 21

1. Es revoca o es modifica una decisió favorable a l'interessat quan, en casos diferents dels esmentats a l'article 20, no es complien o ja no es compleixen un o més requisits previstos per al seu atorgament.

2. Es pot revocar una decisió favorable a l'interessat quan el seu destinatari no es conforma amb una obligació que li incumbeix, si escau, pel fet d'aquesta decisió.

3. La revocació o la modificació de la decisió es comunica al destinatari d'aquesta decisió.

4. La revocació o la modificació de la decisió és efectiva a partir de la data de la seva comunicació. No obstant això, en casos excepcionals i en la mesura que ho exigeixen interessos legítims del destinatari de la decisió, les autoritats duaneres poden traslladar-ne l'efectivitat a una data ulterior.

Secció 3. Informació

Article 22

1. Qualsevol persona pot demanar a les autoritats duaneres informació referent a l'aplicació de la reglamentació duanera.

Es pot rebutjar una demanda d'informació si no fa referència a una operació d'importació o d'exportació realment prevista.

2. La informació es lliura gratuïtament al demandant. No obstant això, quan les autoritats duaneres han de fer despeses particulars, especialment si s'analitzen o es periten mercaderies o si s'han d'enviar al demandant, aquestes despeses van a càrrec del demandant.

Article 23

1. Les autoritats duaneres lliuren, prèvia demanda escrita i segons les modalitats establertes reglamentàriament, informacions aranzelàries vinculant l'anomenada "Resposta de Classificació Tarifària Vinculant" o informacions vinculants en matèria d'origen.

2. La Resposta de Classificació Tarifària Vinculant o la informació vinculant en matèria d'origen només obliga les autoritats duaneres respecte al titular pel que fa a la classificació aranzelària o a la determinació de l'origen d'una mercaderia.

La Resposta de Classificació Tarifària Vinculant només obliga les autoritats duaneres respecte a les mercaderies per a les quals s'han complert les formalitats duaneres posteriorment a la data de lliurament d'aquesta RCTV per part d'aquestes autoritats.

En matèria d'origen, aquestes formalitats són aquelles que van lligades a l'aplicació dels articles 32 i 37.

3. El titular ha de provar que existeix una identitat en tots els conceptes:

en matèria tarifària: entre la mercaderia declarada i la que es descriu en la RCTV,
en matèria d'origen: entre les mercaderies concernides i les circumstàncies determinants per, d'una banda, l'adquisició de l'origen i, d'altra banda, les mercaderies i les circumstàncies descrites a la informació.

4. Una Resposta de Classificació Tarifària Vinculant té validesa durant sis anys a comptar de la data del seu lliurament. Per derogació a l'article 20, s'anul·la si ha estat lliurada prenent com a base elements inexactes o incomplets facilitats pel demandant.

5. Una informació vinculant deixa de ser vàlida quan:

a) en matèria tarifària:

i) un nou reglament en canvia les condicions d'aplicació;

ii) esdevé incompatible amb la interpretació d'una de les nomenclatures a què fa referència l'article 30, apartat 6,

arran d'una modificació de les notes explicatives de la nomenclatura combinada, o de dictàmens pronunciats que vinculin el Principat d'Andorra en el marc d'acords conclosos, d'àmbit internacional arran d'un dictamen de classificació o d'una modificació de les notes explicatives de la nomenclatura del Sistema Harmonitzat de Designació i Codificació de les Mercaderies, adoptats per l'Organització Mundial de Duanes creada l'any 1952 sota la denominació del Consell de Cooperació Duanera;

iii) queda revocat de conformitat amb l'article 21 i amb la reserva que aquesta revocació o modificació sigui notificada al titular.

La data en què la Resposta de Classificació Tarifària Vinculant deixa de ser vàlida, pel que fa als casos que s'estipulen en el punt i) i en el punt ii), és la data de la publicació oficial o de la comunicació de les esmentades mesures;

b) en matèria d'origen:

i) arran de l'adopció d'un reglament, o d'un acord conclòs pel Principat d'Andorra, no es conforme al dret establert;

ii) esdevé incompatible,

en el marc d'acords conclosos pel Principat d'Andorra, amb les notes explicatives i els dictàmens adoptats amb vista a la interpretació de la reglamentació o de les disposicions comunes,

en l'àmbit internacional, amb l'acord sobre les regles d'origen elaborat en el si de l'Organització Mundial del Comerç (OMC) o amb les notes ex-

plicatives o el dictamen relatiu a l'origen adoptats per a la interpretació d'aquest acord;

iii) és revocat o modificat de conformitat amb l'article 21, i amb la reserva que se n'informi prèviament el titular.

La data en què la informació vinculant deixa de ser vàlida, per als casos a què fan referència el punt i) i el punt ii), és la data indicada en el moment de la publicació oficial o de la comunicació de dites mesures.

6. El titular d'una informació vinculant que deixa de ser vàlida de conformitat amb l'apartat 5, punts a) i) o ii), i b) i) o ii), pot continuar prevalent-se'n durant un període de sis mesos després d'aquesta publicació o notificació, des del moment que ha signat, basant-se en la informació vinculant i abans de l'adopció de la mesura en qüestió, contractes fermes i definitius relatius a la compra o a la venda de les mercaderies en qüestió.

En el cas considerat a l'apartat 5, punt a) i) i punt b) i), el reglament pot fixar un termini dins el qual s'aplica el primer paràgraf.

7. L'aplicació, en les condicions previstes a l'apartat 6, de la classificació que figura en la Resposta de Classificació Tarifària Vinculant només és efectiva per a la determinació dels drets a la importació o a l'exportació.

Secció 4. Altres disposicions

Article 24

Les autoritats duaneres poden adoptar, en les condicions establertes per la normativa en vigor, totes les mesures de control que creguin necessàries perquè s'apliqui correctament la reglamentació duanera.

Article 25

A l'efecte de l'aplicació de la reglamentació duanera, qualsevol persona directament o indirectament interessada en les operacions en qüestió, realitzades en el marc dels intercanvis de mercaderies, han de lliurar a les autoritats duaneres, a demanda d'aquestes i en els terminis fixats, tots els documents i les

informacions, sigui quin sigui el suport, així com tota l'assistència necessària.

Article 26

Qualsevol informació confidencial, o lliurada a títol confidencial, està protegida pel secret professional. Les autoritats duaneres no la poden divulgar sense l'autorització expressa de la persona o de l'autoritat que l'ha lliurada. Es permet la transmissió de les informacions en la mesura que les autoritats duaneres puguin estar obligades o autoritzades a fer-ho d'acord amb les disposicions vigents, principalment en matèria de protecció de dades o en el marc de procediments judicials.

Article 27

Les persones concernides han de conservar, durant com a mínim tres anys, per al control duaner, els documents esmentats a l'article 25, sigui quin sigui el suport. Aquest termini es calcula a partir del final de l'any en el decurs del qual:

- a) tractant-se de mercaderies posades en lliure disposició aquells casos diferents dels esmentats al punt b), o de mercaderies declarades per a l'exportació, s'han acceptat les declaracions de posada en lliure disposició o d'exportació;
- b) tractant-se de mercaderies posades en lliure disposició en benefici d'un dret a la importació reduït o nul a causa d'una utilització per a finalitats particulars, deixen d'estar sota vigilància duanera;
- c) tractant-se de mercaderies posades en un altre règim duaner, el règim duaner en qüestió queda tancat;
- d) tractant-se de mercaderies posades en una zona franca o en un dipòsit franc, surten de l'empresa en qüestió.

Sense perjudici de les disposicions de l'article 213, apartat 3, segona frase, en el cas que les autoritats duaneres realitzin un control referent a un deute duaner en el decurs del qual apareix la necessitat de rectificar la seva comptabilització, els documents s'han de conservar durant més temps que el termini previst al primer paràgraf, suficient per procedir a la rectificació i al control d'aquest deute duaner.

Article 28

Quan es fixa un temps, un termini o una data d'acord amb la reglamentació duanera per a l'aplicació d'aquesta reglamentació, el temps pot ser allargat i el termini o la data prorrogada únicament en la mesura expressament prevista per la reglamentació de referència.

Article 29

El canvi de l'euro, que s'ha d'aplicar en el marc de la reglamentació duanera, s'estableix un cop al mes. El tipus a utilitzar per aquest canvi és el publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el dia abans del darrer dia laborable del mes. Aquests tipus s'apliquen durant la totalitat del mes posterior.

Tanmateix, en el supòsit que el tipus aplicable al començament del mes difereixi en més d'un 5% respecte del tipus publicat el dia abans del darrer dia laborable anterior a la data del dia 15 del mateix mes, aquest últim tipus és aplicable a partir del dia 15 i fins a la fi del mes en qüestió.

Títol III. Elements a partir dels quals s'apliquen els drets a la importació i a l'exportació i les altres mesures previstes en el marc dels intercanvis de les mercaderies

Capítol I. Aranzel duaner i classificació tarifària de les mercaderies

Article 30

1. Els drets legalment deguts en cas de naixement d'un deute duaner es basen en l'aranzel duaner vigent al Principat d'Andorra.

2. Les altres mesures que estableixen les disposicions vigents al Principat d'Andorra específiques en el marc dels intercanvis de mercaderies s'apliquen, si escau, d'acord amb la classificació tarifària d'aquestes mercaderies.

3. L'aranzel duaner comprèn:

- a) la nomenclatura combinada de les mercaderies;

b) qualsevol altra nomenclatura que reculli la nomenclatura combinada totalment o parcialment o que hi afegeixi possibles subdivisions, i que és establerta per les disposicions nacionals específiques amb vista a l'aplicació de les mesures tarifàries en el marc dels intercanvis de mercaderies;

c) els tipus de gravamen i els altres elements de percepció normalment aplicables a les mercaderies que figuren en la nomenclatura combinada pel que fa a drets de Duana;

d) les mesures tarifàries preferencials que contenen els acords que el Principat d'Andorra aplica en les seves relacions amb països que preveuen l'atorgament d'un tracte aranzelari preferencial;

e) les mesures aranzelàries preferencials aplicades unilateralment pel Principat d'Andorra a favor d'alguns països, grups de països o territoris;

f) les mesures autònomes de suspensió que preveuen la reducció o l'exoneració dels drets a la importació aplicables a algunes mercaderies;

g) les altres mesures aranzelàries previstes per altres normatives vigents al Principat d'Andorra.

4. Sense perjudici de les regles relatives al gravamen preestablert, les mesures esmentades a l'apartat 3, punts d), e) i f), s'apliquen a demanda del declarant en lloc de les que es preveuen al punt c) quan les mercaderies de què es tracta compleixen les condicions previstes per aquestes primeres mesures. Es pot introduir la demanda a posteriori durant tot el temps que es compleixen les condicions que hi fan referència.

5. Quan l'aplicació de les mesures esmentades a l'apartat 3, punts d), e) i f), és limitada a un cert volum d'importació, deixa de tenir efecte:

- a) en el cas de contingents aranzelaris, quan s'arriba al límit del volum d'importació previst;
- b) en el cas de sostres aranzelaris, per decisió de les autoritats duaneres.

6. La classificació tarifària d'una mercaderia és la determinació, segons les regles vigents:

a) o bé de la subposició de la nomenclatura combinada o de la subposició d'una altra nomenclatura esmentada a l'apartat 3, punt b);

b) o bé de la subposició de qualsevol altra nomenclatura que reculli la nomenclatura combinada totalment o parcialment o que hi afegeixi possibles subdivisions i que s'estableix mitjançant disposicions nacionals específiques amb vista a l'aplicació de les mesures diferents de les aranzel·làries en el marc dels intercanvis de mercaderies, en la qual aquesta mercaderia s'ha de classificar.

Article 31

1. El tractament aranzelari favorable del qual es poden beneficiar algunes mercaderies per raó de la naturalesa o de la destinació particular està subordinat a condicions determinades mitjançant reglament per l'autoritat duanera del Principat d'Andorra. Quan s'exigeix una autorització, s'apliquen els articles 96 i 97.

2. En el sentit de l'apartat 1, s'entén per "tractament aranzelari favorable" qualsevol reducció o suspensió, fins i tot en el marc d'un contingent aranzelari, d'un dret a la importació en el sentit de l'article 16, punt 10.

Capítol II. Origen de les mercaderies

Secció 1. Origen no preferencial de les mercaderies

Article 32

Els articles 33 a 36 defineixen l'origen no preferencial de les mercaderies a l'efecte de:

a) l'aplicació de l'aranzel duaner, llevat de les mesures esmentades a l'article 30, apartat 3, punts d) i e);

b) l'aplicació de mesures diferents altres que aranzel·làries establertes per les disposicions específiques en el marc dels intercanvis de mercaderies;

c) l'establiment i el lliurament de certificats d'origen.

Article 33

1. Són originaris d'un país els productes que s'hi obtenen completament.

2. S'entén per productes totalment obtinguts en un país:

a) els productes minerals extrets en aquest país;

b) els productes del regne vegetal que s'hi cullen;

c) els animals vius que hi neixen i que s'hi crien;

d) els productes provinents d'animals vius que s'hi crien;

e) els productes de la caça i de la pesca que s'hi practica;

f) els productes de la pesca marítima i els altres productes extrets del mar, fora del mar territorial d'un país, per vaixells matriculats o registrats al país en qüestió i amb bandera d'aquest mateix país;

g) les mercaderies obtingudes a bord de vaixells factoria a partir dels productes esmentats al punt f) originaris del país en qüestió i sempre que aquests vaixells factoria estiguin matriculats o registrats al país esmentat i que n'arborin bandera;

h) els productes extrets del sòl o del subsòl marí situat fora del mar territorial, sempre que aquest país exerceixi, a l'efecte d'exploració, drets exclusius sobre aquest sòl o subsòl;

i) els residus i les deixalles que resulten d'operacions manufactureres i els articles fora d'ús, amb la reserva que hi hagin estat recollits i només puguin servir per recuperar matèries primeres;

j) les que s'obtenen exclusivament a partir de les mercaderies esmentades als punts a) a i) o dels seus derivats, a l'estadi que sigui.

3. Per a l'aplicació de l'apartat 2, la noció de país inclou igualment el mar territorial d'aquest país.

Article 34

Una mercaderia en la producció de la qual han intervingut dos o més països és originària del país que n'ha fet l'última transformació o l'últim obratge substancial, justificat econòmicament, realitzat per una empresa equipada a aquest efecte i que hagi desembocat en la fabricació d'un producte nou o que hagi re-

presentat un estadi de fabricació important.

Article 35

Una transformació o un obratge sobre el qual s'ha establert, o si fets constatats en justifiquen la presumpció, que l'únic objectiu ha estat defugir les disposicions aplicables al Principat d'Andorra, en cap cas pot considerar-se que aquest fet confereixi, d'acord amb l'article 34, a les mercaderies obtingudes d'aquesta manera, l'origen del país on ha tingut lloc aquesta transformació.

Article 36

1. En alguns casos específics, determinats per la reglamentació duanera, l'origen de les mercaderies es pot justificar mitjançant el lliurament d'un document a les autoritats duaneres.

2. No obstant el lliurament d'aquest document, en cas de dubte seriós, l'autoritat duanera pot exigir qualsevol justificat complementari per tal de garantir que la indicació d'origen s'ajusta a les regles establertes per la normativa vigent en la matèria.

Secció 2. Origen preferencial de les mercaderies

Article 37

Les regles d'origen preferencial fixen les condicions d'adquisició de l'origen de les mercaderies perquè es puguin beneficiar de les mesures esmentades a l'article 30, apartat 3, punts d) o e). Aquestes regles són:

a) per a les mercaderies que figuren en els acords esmentats a l'article 30, apartat 3, punt d), determinades en els acords en qüestió;

b) per a les mercaderies que gaudeixen de les mesures aranzel·làries preferencials esmentades a l'article 30, apartat 3, punt e), determinades per la normativa duanera vigent.

Capítol III. Valor a la Duana de les mercaderies

Article 38

1. Les disposicions d'aquest capítol determinen el valor a la Duana per a l'aplicació de l'aranzel duaner així com les mesures altres que les aranzel·làries esta-

blertes per les disposicions d'aplicació establertes en el marc dels intercanvis de les mercaderies.

2. Per a l'aplicació del present capítol, s'entén per territori duaner d'importació:

el territori duaner del Principat d'Andorra respecte als productes dels capítols 1 a 24 del SH,
el territori duaner de la Unió duanera, Comunitat Europea-Andorra, respecte als productes dels capítols 25 a 97 del SH,

Article 39

1. El valor a la Duana de les mercaderies importades és el valor transaccional, és a dir, el preu efectivament pagat o que s'ha de pagar per les mercaderies quan es venen per a l'exportació amb destinació al territori duaner del Principat d'Andorra, si escau, després de l'ajustament realitzat de conformitat amb els articles 42 i 43, en la mesura que:

a) no existeixin altres restriccions referents a la cessió o a la utilització de les mercaderies per part del comprador, que no siguin les que:

imposa o exigeix la legislació vigent al Principat d'Andorra, limiten la zona geogràfica en la qual es poden tornar a vendre les mercaderies, o no afecten substancialment el valor de les mercaderies;

b) la venda o el preu no estigui subordinat a condicions o a prestacions el valor de les quals no es pot determinar pel que fa a les mercaderies a avaluar;

c) cap part del producte de qualsevol revenda, cessió o utilització ulterior de les mercaderies per part del comprador no torni directament o indirectament al venedor, llevat que es pugui operar un ajustament apropiat en virtut de l'article 42, i,

d) que el comprador i el venedor no estiguin vinculats i, si ho estan, que el valor transaccional sigui acceptable als efectes duaners, en virtut de l'apartat 2.

2. a) Per determinar si el valor transaccional és acceptable a l'efecte de l'aplicació de l'apartat 1, el fet que el comprador i el venedor estan vinculats no constitueix en si mateix cap

motiu suficient per considerar el valor transaccional com a inacceptable. Si cal, s'examinen les circumstàncies pròpies de la venda i el valor transaccional admès en la mesura que aquests vincles no han influït sobre el preu. Si, tenint en compte la informació facilitada pel declarant o obtinguda d'altres fonts, les autoritats duaneres tenen motius per considerar que els vincles han influït sobre el preu, ho comuniquen al declarant i li donen una possibilitat raonable de respondre. Si el declarant ho sol·licita, se li comuniquen els motius per escrit.

b) En una venda entre persones vinculades s'accepta el valor transaccional i les mercaderies s'avaluen de conformitat amb l'apartat 1 quan el declarant demostra que el valor s'aproxima molt als valors indicats a continuació, i que se situa al mateix moment o més o menys al mateix moment:

i) el valor transaccional de les vendes, entre compradors i venedors que no estan vinculats en cap cas particular, de mercaderies idèntiques o similars per a l'exportació amb destinació al Principat d'Andorra;

ii) el valor a la Duana de mercaderies idèntiques o similars, tal com determina l'aplicació de l'article 40, apartat 2, punt c);

iii) el valor a la Duana de mercaderies idèntiques o similars, tal com determina l'aplicació de l'article 40, apartat 2, punt d).

En l'aplicació dels criteris anteriors, s'han de tenir molt en compte les diferències demostrades entre els nivells comercials, les quantitats, els elements enumerats a l'article 42 i els costos que sufraga el venedor en les vendes en què el comprador i ell no estan vinculats i que no sufraga en les vendes en què el comprador i ell estan vinculats.

c) Els criteris fixats al punt b) s'han d'utilitzar a iniciativa del declarant i únicament amb finalitats de comparació.

No es poden establir valors de substitució en virtut d'aquest punt.

3. a) El preu efectivament pagat o que s'ha de pagar és el pagament total

efectuat o que ha d'efectuar el comprador al venedor, o en benefici d'aquest per les mercaderies importades i inclou tots els pagaments efectuats o que s'han d'efectuar com a condició de la venda de les mercaderies importades, pel comprador al venedor o pel comprador a una tercera persona per satisfer una obligació del venedor. No cal que el pagament es faci necessàriament en efectiu. Es pot fer mitjançant lletres de crèdit o instruments negociables i es pot fer directament o indirectament.

b) Les operacions, fins i tot les que fan referència a la comercialització, empreses pel comprador o a compte seu, diferents de les que s'han realitzat per ajustament previst a l'article 42, no es consideren un pagament indirecte al venedor, encara que es pugui considerar que el venedor se'n beneficia o que s'han fet amb el seu acord, i el seu cost no s'afegeix al preu efectivament pagat o a pagar per determinar el valor a la Duana de les mercaderies importades.

Article 40

1. Quan no es pot determinar el valor a la Duana mitjançant l'aplicació de l'article 39, cal passar successivament a les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 2 fins a la primera de les lletres que permeti determinar-lo, llevat que l'ordre d'aplicació dels punts c) i d) s'hagi d'invertir a demanda del declarant. Només quan no es pot determinar aquest valor a la Duana mitjançant l'aplicació d'una lletra determinada, es pot aplicar la lletra immediatament posterior a aquesta, dins l'ordre establert en virtut del present apartat.

2. Els valors a la Duana determinats mitjançant l'aplicació del present article són els següents:

a) valor transaccional de mercaderies idèntiques, venudes per a l'exportació amb destinació al Principat d'Andorra, i exportades al mateix moment o més o menys al mateix moment que les mercaderies a avaluar;

b) valor transaccional de mercaderies similars, venudes per a l'exportació amb destinació al Principat d'Andorra, i exportades al mateix moment o més

o menys al mateix moment que les mercaderies a avaluar;

c) valor basat en el preu unitari corresponent a les vendes al Principat d'Andorra de les mercaderies importades o de mercaderies idèntiques o similars importades que totalitzen la quantitat més elevada, fetes a persones no vinculades amb els venedors;

d) valor calculat, igual a la suma: del cost o del valor dels materials i de les operacions de fabricació o altres, utilitzades per produir les mercaderies importades, d'un import que representi els beneficis i les despeses generals igual al que entra en general en les vendes de mercaderies de la mateixa naturalesa o del mateix tipus que les mercaderies a avaluar, fetes per productors del país d'exportació per a l'exportació amb destinació al Principat d'Andorra, del cost o del valor dels elements enunciats a l'article 42, apartat 1, punt e).

Article 41

1. Si el valor a la Duana de les mercaderies importades no es pot determinar mitjançant l'aplicació dels articles 39 i 40, es determina per mitjans raonables compatibles amb els principis i les disposicions generals:

de l'acord relatiu a l'aplicació de l'article VII de l'Acord general sobre aranzels duaners i el comerç de 1994, de l'article VII de l'Acord general sobre els aranzels duaners i el comerç de 1994, i, de les disposicions del present capítol.

2. El valor a la Duana determinat mitjançant aplicació de l'apartat 1 no es basa:

- a) en el preu de venda, dins el Principat d'Andorra, de mercaderies produïdes al Principat d'Andorra;
- b) en un sistema que preveu l'acceptació, amb finalitats duaneres, del més elevat dels dos valors de venda possibles;
- c) en el preu de mercaderies en el mercat interior del país d'exportació;
- d) en el cost de producció, diferent del dels valors calculats determinats per a mercaderies idèntiques o similars de

conformitat amb l'article 40, apartat 2, punt d);

e) en preus a l'exportació amb destinació d'un país altre que el Principat d'Andorra;

f) en valors a la Duana mínims, o

g) en valors arbitraris o ficticis.

Article 42

1. Per determinar el valor a la Duana mitjançant aplicació de l'article 39, s'afegeix al preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies importades:

a) els elements següents, en la mesura que el comprador els sufraga però que no s'han inclòs en el preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies;

- i) comissió i despeses de corretatge, exceptuant-ne les comissions de compra;
- ii) cost dels continents tractats, als efectes duaners, com a part de la mercaderia;
- iii) cost de l'embalatge, inclosos tant la mà d'obra com el material;

b) el valor, imputat apropiadament, dels productes i els serveis indicats a continuació quan el comprador els subministra directament o indirectament, sense despeses o a cost reduït, i utilitzats en la producció i la venda per a l'exportació de les mercaderies importades sempre que aquest valor no s'hagi inclòs en el preu efectivament pagat o a pagar:

- i) materials, components, parts i elements similars incorporats a les mercaderies importades;
- ii) eines, matrius, motlles i objectes similars utilitzats en la producció de les mercaderies importades;
- iii) materials consumits en la producció de les mercaderies importades;
- iv) obres d'enginyeria, d'estudi, d'art i de disseny, plànols i croquis, realitzats fora del Principat d'Andorra i necessaris per a la producció de les mercaderies importades;

c) els tributs i els drets de llicències relatius a les mercaderies a avaluar que el comprador ha de pagar, directament o indirectament, com a condició de la venda de les mercaderies a avaluar, sempre que aquests tributs i drets

de llicència no estiguin inclosos en el preu efectivament pagat o a pagar;

d) el valor de qualsevol part del producte, de qualsevol revenda, cessió o utilització ulterior de les mercaderies importades que ha de pagar directament o indirectament al venedor;

- e) i) les despeses de transport i d'assegurança de les mercaderies importades,
- ii) les despeses de carregament i de manipulació relacionades amb el transport de les mercaderies importades, fins al primer punt d'entrada de les mercaderies al territori duaner d'importació.

2. Qualsevol element afegit per aplicació del present article al preu efectivament pagat o a pagar es basa exclusivament en dades objectives i quantificables.

3. Per determinar el valor a la Duana no s'afegeix cap element al preu efectivament pagat o a pagar, excepte els que es preveuen al present article.

4. A l'efecte del present article, s'entén per comissió de compres, les sumes pagades per un importador al seu agent pel servei consistent a representar-lo amb vista a la compra de les mercaderies a avaluar.

5. No obstant l'apartat 1, punt c):

- a) en la determinació del valor a la Duana, les despeses relatives al dret de reproduir les mercaderies importades al Principat d'Andorra no s'afegeixen al preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies importades;
- b) els pagaments que realitza el comprador en contrapartida del dret de distribuir o de revendre les mercaderies importades no s'han d'afegir al preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies importades si aquests pagaments no són una condició de la venda per a l'exportació de mercaderies importades amb destinació al Principat d'Andorra.

Article 43

Amb la condició que siguin diferents del preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies importades, el valor a la Duana no comprèn els elements següents:

a) les despeses de transport de les mercaderies després del primer punt d'entrada al territori duaner d'importació;

b) les despeses relatives a les obres de construcció, d'instal·lació, de muntatge, de manteniment o d'assistència tècnica realitzades després de la importació per a mercaderies importades, com ara instal·lacions, màquines o material industrial;

c) els imports dels interessos per raó d'un acord de finançament pres pel comprador i relatiu a la compra de mercaderies importades, tant si el finançament el garanteix el venedor com si ho fa una altra persona sempre que l'acord de finançament en qüestió s'hagi fet per escrit i que el comprador pugui demostrar, si se li demana: que aquestes mercaderies es venen efectivament al preu declarat com a preu efectivament pagat o a pagar, i que el tipus d'interès exigit no excedeix el nivell que es practica correntment per a transaccions com aquestes en el moment i al país en què s'ha fet el finançament;

d) les despeses relatives al dret de reproduir al Principat d'Andorra les mercaderies importades;

e) les comissions de compra.

Article 44

Es poden establir regles particulars per determinar el valor a la Duana de suports informàtics destinats a equipaments de tractament de dades i que inclouen dades i instruccions.

Article 45

Quan els elements que serveixen per determinar el valor a la Duana d'una mercaderia s'expressen en una moneda diferent de la moneda emprada en la comptabilitat pública andorrana, el tipus de canvi a aplicar és el publicat per les autoritats competents del Principat d'Andorra.

Article 46

1. Les disposicions del present capítol no afecten les disposicions específiques relatives a la determinació del valor a la Duana de les mercaderies posades en lliure disposició després d'una altra destinació duanera.

2. Per derogació dels articles 39, 40 i 41, la determinació del valor a la Duana de les mercaderies alterables lliurades habitualment sota el règim comercial de la venda en consignació, a demanda del declarant, pot fer-se en virtut de regles simplificades.

Títol IV. Disposicions aplicables a les mercaderies introduïdes al territori duaner del Principat d'Andorra fins que hagin rebut una destinació duanera

Capítol I. Introducció de les mercaderies al territori duaner del Principat d'Andorra

Article 47

1. Les mercaderies introduïdes dins el territori duaner del Principat d'Andorra estan sotmeses a vigilància duanera des del moment que s'introdueixen. Poden estar sotmeses a controls de les autoritats duaneres de conformitat amb les disposicions vigents.

2. Queden sota aquesta vigilància tant de temps com sigui necessari per determinar-ne l'estatus duaner i, sense perjudici de l'article 92, apartat 1, fins que o bé canviïn d'estatus duaner, o bé s'introdueixin en una zona franca o en dipòsit franc, o bé es reexportin o es destrueixin de conformitat amb l'article 178.

Article 48

1. Les mercaderies introduïdes al territori duaner del Principat d'Andorra han de ser presentades sense demora per la persona que les ha introduït, utilitzant, si escau, la via que les autoritats duaneres hagin determinat i segons les modalitats fixades per aquestes autoritats:

a) al despatx de Duana designat per les autoritats duaneres o en qualsevol altre lloc designat o atorgat per aquestes autoritats;

b) o bé en una zona franca, si la introducció de les mercaderies en aquesta zona franca s'ha de dur a terme directament per via terrestre sense utilitzar

cap altra part del territori duaner del Principat d'Andorra quan es tracta d'una zona franca contigua a la frontera terrestre del Principat d'Andorra.

2. Cada persona que es fa càrrec del transport de mercaderies després de ser introduïdes al territori duaner del Principat d'Andorra, principalment arran d'un transbordament, és responsable de l'execució de l'obligació esmentada a l'apartat 1.

3. L'apartat 1, punt a), s'aplica sense perjudici de l'aplicació de les disposicions vigents en matèria de tràfic turístic, de tràfic fronterer, de tràfic postal o de tràfic d'una importància econòmica insignificant en la mesura que la vigilància duanera i les possibilitats de control duaner no hi estiguin compromeses.

Article 49

1. Quan, per un cas fortuït o de força major, l'obligació esmentada a l'article 48, apartat 1 no pot ser complerta, la persona que té l'obligació de complir-la o qualsevol altra persona que actuï en el seu lloc, ha d'informar sense demora les autoritats duaneres d'aquesta situació. Quan aquest cas fortuït o de força major ha comportat la pèrdua total de les mercaderies, s'ha d'informar les autoritats duaneres del lloc precís on es troben aquestes mercaderies.

2. Les autoritats duaneres determinen les mesures que s'han d'observar per permetre la vigilància duanera de les mercaderies tractades a l'apartat 1 i garantir, si escau, el seu trasllat ulterior a un despatx de Duana o a qualsevol altre lloc designat o autoritzat per aquestes autoritats.

Capítol II. Presentació de les mercaderies a la Duana

Article 50

Les mercaderies que, en aplicació de l'article 48, apartat 1, punt a), arriben al despatx de Duana o a qualsevol altre lloc designat o autoritzat per les autoritats duaneres, han de ser presentades a la Duana per la persona que les ha introduït al territori duaner del Principat d'Andorra o, si escau, per la persona que s'encarrega de transportar-les després de la seva introducció.

Article 51

L'article 50 s'aplica sense perjudici del que estableixen les disposicions vigents relatives a les mercaderies:

- a) transportades pels viatgers;
- b) posades sota un règim duaner sense haver estat presentades a la Duana.

Article 52

A partir del moment en què han estat presentades a la Duana, les mercaderies poden sotmetre's, amb l'autorització de les autoritats duaneres, a exàmens o a sostracció de mostres per tal de donar a aquestes mercaderies una destinació duanera.

Capítol III. Declaració sumària i descàrrega de les mercaderies presentades a la Duana

Article 53

Sota reserva de l'article 55, s'ha de fer una declaració sumària de les mercaderies que es presenten a la Duana, en el sentit de l'article 50.

La declaració sumària ha de ser dipositada en el moment que es presentin les mercaderies a la Duana. Tanmateix, les autoritats duaneres poden concedir un termini per a aquest dipòsit que expiri com a molt tard el primer dia hàbil següent al de la presentació a la Duana de les mercaderies.

Article 54

1. La declaració sumària ha de fer-se en un formulari conforme al model fixat per les autoritats duaneres.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden acceptar que s'utilitzi, com a declaració sumària, qualsevol document comercial o administratiu que contingui els enunciats necessaris per identificar les mercaderies.

2. El dipòsit de la declaració sumària el fa:

- a) la persona que ha introduït les mercaderies al territori duaner del Principat d'Andorra, o bé, si escau, la persona que s'encarrega del transport de les mercaderies després de la seva introducció;

- b) o bé la persona en nom de la qual han actuat les persones esmentades al punt a).

Article 55

Sense perjudici de les disposicions vigents pel que fa a les mercaderies importades per viatgers, i a les expedicions de trameses postals i de paquets postals, les autoritats duaneres poden no exigir el dipòsit de la declaració sumària, sempre que la vigilància duanera de les mercaderies no hi estigui compromesa, quan aquestes mercaderies se sotmeten, abans que expiri el termini esmentat a l'article 53, a formalitats amb vista a donar a aquestes mercaderies una destinació duanera.

Article 56

1. Les mercaderies només es poden descarregar o transbordar del mitjà de transport en què es troben amb l'autorització de les autoritats duaneres en els llocs designats o autoritzats per aquestes autoritats.

Tanmateix, no es requereix aquesta autorització en cas de perill imminent que faci necessari descarregar immediatament les mercaderies, totalment o parcialment. En aquest cas, s'ha d'informar sense demora les autoritats duaneres.

2. Les autoritats duaneres, per tal de garantir el control tant de les mercaderies com del mitjà en què es troben, poden exigir en qualsevol moment la descàrrega i el desembalatge de les mercaderies.

Article 57

Les mercaderies no es poden treure del lloc on han estat col·locades inicialment sense l'autorització de les autoritats duaneres.

Capítol IV. Obligació de donar una destinació duanera a les mercaderies presentades a la Duana

Article 58

Les mercaderies presentades a la Duana han de rebre una de les destinacions duaneres admeses per a aquest tipus de mercaderies.

Article 59

1. Quan les mercaderies han estat l'objecte d'una declaració sumària, la perso-

na que les deté ha d'acomplir les formalitats amb vista a donar-los una destinació duanera dins el termini de vint dies a comptar de la data del dipòsit de la declaració sumària.

2. Quan les circumstàncies ho justifiquin, les autoritats duaneres poden fixar un termini més curt o autoritzar una prolongació del termini esmentat a l'apartat 1. Aquesta prolongació no pot excedir les necessitats reals justificades per les circumstàncies.

Capítol V. Dipòsit temporal de les mercaderies

Article 60

Mentre esperen rebre una destinació duanera, les mercaderies presentades a la Duana tenen, des del moment de la presentació, l'estatus de mercaderies en dipòsit temporal. Aquestes mercaderies s'anomenen "mercaderies en dipòsit temporal".

Article 61

1. Les mercaderies en dipòsit temporal només poden romandre a l'indret acordat per les autoritats duaneres i en les condicions fixades per aquestes autoritats.

2. Les autoritats duaneres poden exigir a la persona que deté les mercaderies que constitueixi una garantia per tal d'assegurar el pagament de qualsevol deute duaner que pugui existir en virtut de l'article 197 o 198.

Article 62

Sense perjudici de l'article 52, les mercaderies en dipòsit temporal no poden rebre altres manipulacions que les destinades a garantir-ne la conservació en l'estat inicial, sense modificar-ne la presentació o les característiques tècniques.

Article 63

1. Les autoritats duaneres prenen, sense demora, qualsevol mesura necessària, inclosa la venda de les mercaderies, per regular la situació de les mercaderies per a les quals no s'han iniciat les formalitats per tal de donar-los una destinació duanera, en els terminis fixats de conformitat amb l'article 59.

2. Les autoritats duaneres poden fer transferir, amb els riscos i les despeses a càrrec de la persona que les deté, les

mercaderies en qüestió en un lloc especial sota vigilància d'aquestes autoritats, fins que se'n regularitzi la situació.

Capítol VI. Disposicions aplicables a les mercaderies que han circulat sota un règim de trànsit

Article 64

L'article 48, exceptuant-ne l'apartat 1, punt a), així com els articles 49 a 63, no s'apliquen a la introducció al territori duaner del Principat d'Andorra de les mercaderies que ja es troben sota un règim de trànsit.

Article 65

A partir del moment en què les mercaderies que han circulat sota règim de trànsit arriben a destinació al territori duaner del Principat d'Andorra i han estat presentades a la Duana d'acord amb les disposicions vigents en matèria de trànsit, s'apliquen les disposicions dels articles 53 a 63.

Capítol VII. Altres disposicions

Article 66

Quan les circumstàncies ho exigeixen, les autoritats duaneres poden fer procedir a la destrucció de les mercaderies presentades a la Duana. Les autoritats duaneres n'informen el detentor de les mercaderies. Les despeses provinents de la destrucció de les mercaderies van a càrrec d'aquest últim.

Article 67

Quan les autoritats duaneres constaten que s'han introduït mercaderies irregularment al territori del Principat d'Andorra o que s'han sostret a la vigilància duanera, prenen totes les mesures necessàries, inclosa la venda de les mercaderies, per regular-ne la situació.

Títol V. Destinacions duaneres

Capítol I. Disposicions generals

Article 68

1. Llevat de disposició contrària, les mercaderies poden rebre, en qualsevol moment i d'acord amb les disposicions d'aplicació establertes, qualsevol destinació duanera, sigui quina sigui la natu-

ralesa, la quantitat, l'origen, la provenença o la destinació.

2. L'apartat 1 s'aplica sense perjudici de l'aplicació de prohibicions o restriccions justificades per raons d'ordre públic, de seguretat pública, de protecció de la salut, de la vida de les persones i dels animals o de preservació dels vegetals, de protecció del patrimoni nacional amb valor artístic, històric o arqueològic, o de protecció de la propietat industrial i comercial.

Capítol II. Règims duaners

Secció 1. Col·locació de les mercaderies sota un règim duaner

Article 69

1. Qualsevol mercaderia destinada a ser posada sota un règim duaner ha de sotmetre's a una declaració per a aquest règim duaner.

2. Les mercaderies declarades per al règim d'exportació, de perfeccionament passiu, de trànsit o de dipòsit duaner es troben sota vigilància duanera a partir del moment que s'accepta la declaració a la Duana i fins que surten del territori duaner del Principat d'Andorra o es destrueixen o fins que la declaració a la Duana s'invalida.

Article 70

Reglamentàriament es pot determinar la competència dels diferents despatxos de Duana situats al territori duaner del Principat d'Andorra, tenint en compte, si escau, la naturalesa de les mercaderies o el règim duaner al qual aquestes s'han d'acollir.

Article 71

La declaració a la Duana es fa:

- a) per escrit;
- b) o bé utilitzant un procediment informàtic, quan les autoritats duaneres autoritzin aquest mitjà;
- c) o bé mitjançant una declaració verbal o mitjançant qualsevol acte pel qual el detentor de les mercaderies mostra la seva voluntat de posar-les sota un règim duaner, si aquesta possi-

bilitat està prevista per disposicions reglamentàries d'aplicació.

Article 72

1. Les declaracions fetes per escrit s'han d'establir en un formulari conforme al model oficial previst a aquest efecte. S'han de signar i han de portar tots els enunciatns necessaris per a l'aplicació de les disposicions que regeixen el règim duaner per al qual s'han declarat.

2. A la declaració s'han d'adjuntar tots els documents necessaris per permetre l'aplicació de les disposicions que regeixen el règim duaner per al qual les mercaderies s'han declarat.

3. Es poden preveure excepcions a l'obligació que estipula l'apartat 2, en especial en el cas de declaració per la via informàtica. Tanmateix, s'ha de garantir el dret de lliure accés i sense avís previ de les autoritats duaneres, com també l'obligació per a l'operador de conservar aquestes proves durant almenys un any.

Article 73

Les autoritats duaneres accepten immediatament les declaracions que responen a les condicions fixades a l'article 72, si les mercaderies a les quals fan referència es presenten a la Duana.

Article 74

1. Amb la reserva de l'article 17, la declaració a la Duana la pot fer qualsevol persona que pugui presentar o fer presentar al despatx de Duana competent la mercaderia en qüestió, com també tots els documents necessaris per permetre l'aplicació de les disposicions que regeixen el règim duaner per al qual es declara la mercaderia.

2. Tanmateix:

Quan l'acceptació d'una declaració a la Duana ocasiona obligacions particulars per a una persona determinada, aquesta declaració ha de ser feta per aquesta persona o pel seu compte.

Article 75

El declarant està autoritzat, si ho sol·licita, a rectificar un o més enunciatns de la declaració un cop les autoritats duaneres l'hagin acceptada. La rectificació no pot afectar la declaració sobre mercaderies que no siguin les que han estat inicialment objecte de la declaració.

Tanmateix, no es pot autoritzar cap rectificació quan la sol·licitud ha estat feta després que les autoritats duaneres:

- a) han informat el declarant de la intenció de procedir a un control de les mercaderies;
- b) o bé han constatat la inexactitud dels enunciat en qüestió;
- c) o bé han donat el dret de disposar de les mercaderies.

Article 76

1. Les autoritats duaneres, a demanda del declarant, invaliden una declaració ja acceptada si el declarant aporta la prova que la mercaderia ha estat declarada per error per al règim duaner corresponent a aquesta declaració o si, per circumstàncies especials, ja no es justifica la posada de la mercaderia sota el règim duaner per al qual ha estat declarada.

Tanmateix, quan les autoritats duaneres han informat el declarant de la seva intenció de procedir a controlar les mercaderies, només es pot acceptar la demanda d'invalidació de la declaració després que s'hagi dut a terme aquest control.

2. La declaració no es pot invalidar després d'haver donat el dret de disposar de les mercaderies.

3. La invalidació de la declaració no té efecte en l'aplicació de les disposicions repressives vigents.

Article 77

Llevat de disposicions específiques contràries, la data a considerar per a l'aplicació de totes les disposicions que regulen el règim duaner per al qual s'han declarat les mercaderies és la data en què les autoritats duaneres han acceptat la declaració.

Article 78

Per tal de comprovar les declaracions que han acceptat, les autoritats duaneres poden procedir a:

- a) un control documental de la declaració i dels documents que s'hi adjunten. Les autoritats duaneres poden exigir del declarant que els presenti altres documents per tal de comprovar l'exactitud dels enunciat de la declaració;

b) l'examen de les mercaderies acompanyat d'una eventual sostracció de mostres amb vista a analitzar-les o a fer-ne un control aprofundit.

Article 79

1. El transport de les mercaderies a l'indret on s'ha de fer l'examen i, si escau, la sostracció de mostres, i totes les manipulacions necessàries per permetre aquest examen o aquesta sostracció, els realitza el declarant o sota la seva responsabilitat. Les despeses que en resulten van a càrrec del declarant.

2. El declarant té el dret d'assistir al control de les mercaderies com també, si escau, a la sostracció de mostres. Si ho creuen útil, les autoritats duaneres poden exigir que el declarant assisteixi a aquest examen o a aquesta sostracció o que hi sigui representat per tal de donar-los l'assistència necessària per facilitar-ne l'examen o la sostracció de mostres.

3. A partir del moment que es realitza, segons les disposicions vigents, la sostracció de mostres per part de les autoritats duaneres no dóna lloc a cap indemnització de l'Administració, però les despeses d'anàlisi o de control van a càrrec d'aquesta última.

Article 80

1. Quan només s'examina una part de les mercaderies objecte d'una mateixa declaració, els resultats de l'examen són vàlids per al conjunt de les mercaderies d'aquesta declaració.

Tanmateix, el declarant pot sol·licitar un examen suplementari de les mercaderies si considera que els resultats de l'examen parcial no són vàlids per a la resta de les mercaderies declarades.

2. Per a l'aplicació de l'apartat 1, quan un formulari de declaració comporta més d'un article, els enunciat relatiu a cada article estan considerats com si constituïssin una declaració separada.

Article 81

1. Els resultats de la comprovació de la declaració serveixen de base per aplicar les disposicions que regulen el règim duaner sota el qual s'han posat les mercaderies.

2. Quan no es comprova la declaració, l'aplicació de les disposicions esmentades a l'apartat 1 es du a terme segons els enunciat de la declaració.

Article 82

1. Les autoritats duaneres han de prendre les mesures que permeten identificar les mercaderies quan la identificació és necessària per garantir el respecte a les condicions del règim duaner pel qual s'han declarat les mercaderies.

2. Els mitjans d'identificació fixats a les mercaderies o als mitjans de transport només poden ser trets o destruïts per les autoritats duaneres o amb autorització d'aquestes autoritats llevat que, com a conseqüència d'un cas fortuït o de força major, el fet de treure'ls o destruir-los sigui indispensable per garantir la salvaguarda de les mercaderies o dels mitjans de transport.

Article 83

1. Sense perjudici de l'article 84, quan es reuneixen les condicions per posar una mercaderia sota un cert règim, sempre que les mercaderies no siguin objecte de mesures de prohibició o de restricció, les autoritats duaneres atorguen el dret de disposar de les mercaderies a partir del moment que els enunciat de la declaració han estat comprovats o admesos sense comprovació. Igualment, les autoritats duaneres atorguen el dret de disposar de les mercaderies si la comprovació no es pot acabar en els terminis raonables i si la presència d'aquestes mercaderies no és necessària per dur a terme aquesta comprovació.

2. El dret de disposar de les mercaderies es dóna en una sola vegada per a totes les mercaderies que formen part d'una mateixa declaració.

Per a l'aplicació del present apartat, quan un formulari de declaració inclou més d'un article, els enunciat relatiu a cada article es consideren com una declaració separada.

Article 84

1. Quan l'acceptació d'una declaració a la Duana implica el naixement d'un deute duaner, només es pot atorgar el dret de disposar de les mercaderies objecte d'aquesta declaració si l'import del deute duaner ha estat pagat o garantit.

Tanmateix, sense perjudici de l'apartat 2, aquesta disposició no s'aplica al règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació.

2. Quan, en aplicació de les disposicions relatives al règim duaner per al qual han estat declarades les mercaderies, les autoritats duaneres exigeixen que es constitueixi una garantia, només es pot atorgar el dret de disposar de les mercaderies per al règim duaner considerat després de constituir la garantia corresponent a aquestes mercaderies.

Article 85

Es prenen totes les mesures necessàries, inclosa la confiscació i la venda, amb vista a regular la situació de les mercaderies:

- a) que no han obtingut el dret de disposar:
perquè no s'ha pogut dur a terme o no s'ha continuat l'examen en els terminis fixats per les autoritats duaneres, per motius imputables al declarant,
o bé perquè no s'han produït els documents a la presentació dels quals està subordinada la seva posada sota el règim duaner declarat,
o bé perquè els drets a la importació o els drets a l'exportació, segons el cas, que haurien d'haver estat pagats o garantits, no ho han estat en els terminis requerits,
o bé perquè han estat sotmeses a mesures de prohibició o de restricció;
- b) que no es retiren en els terminis raonables després que hagi estat atorgat el dret de disposar.

Article 86

1. Per tal d'alleugerir l'acompliment de les formalitats i dels procediments tot respectant la regularitat de les operacions, les autoritats duaneres permeten:

- a) que la declaració esmentada a l'article 72 no comporti alguns dels enunciats esmentats a l'apartat 1 del mateix article o que no s'hi adjuntin alguns dels documents esmentats a l'apartat 2 del mateix article, o;
- b) que es disposi en substitució de la declaració esmentada a l'article 72 un document comercial o administratiu completat per una demanda de posada

de les mercaderies sota el règim en qüestió, o;

c) que la declaració de les mercaderies sota el règim en qüestió es faci per inscripció de les mercaderies en els assentaments comptables; en aquest cas, les autoritats duaneres poden dispensar el declarant de presentar les mercaderies a la Duana.

La declaració simplificada, el document comercial o administratiu o la inscripció als assentaments comptables han de contenir com a mínim els enunciats necessaris per identificar les mercaderies. La inscripció als assentaments comptables ha d'indicar la data en què s'ha realitzat.

2. Llevat dels casos determinats per una reglamentació duanera específica, el declarant està obligat a lliurar una declaració complementària que pot presentar un caràcter global, periòdic o recapitulatiu.

3. Les declaracions complementàries han de constituir, amb les declaracions simplifiades esmentades a l'apartat 1, punts a), b) o c), un acte únic i indivisible amb efecte a partir de la data d'acceptació de les declaracions simplifiades; en el cas esmentat a l'apartat 1, punt c), la inscripció als assentaments comptables té el mateix valor jurídic que l'acceptació de la declaració esmentada a l'article 72.

Article 87

Quan es fa la declaració a la Duana utilitzant un procediment informàtic en el sentit de l'article 71, punt b), o mitjançant declaració verbal, o mitjançant qualsevol altre acte en el sentit de l'article 71, punt c), els articles 72 a 86 s'apliquen mutatis mutandis.

Article 88

1. Les autoritats duaneres, després d'atorgar el dret de disposar de les mercaderies, poden procedir a la revisió de la declaració.

2. Les autoritats duaneres, d'ofici o a demanda del declarant, després d'atorgar el dret de disposar de les mercaderies i per tal de garantir l'exactitud dels enunciats de la declaració, poden procedir al control dels documents i de les dades comercials relatives a les operacions d'importació o d'exportació de les mer-

caderies de què es tracta. Aquests controls es poden exercir davant el declarant, davant tota persona directament o indirectament interessada des d'un punt de vista professional per aquestes operacions, o també davant tota altra persona que posseeixi aquests documents i aquestes dades com a professional. Aquestes autoritats també poden procedir a controlar les mercaderies, quan encara es poden presentar.

3. Quan, arran de la revisió de la declaració o dels controls a posteriori, resulta que les disposicions que regeixen el règim duaner de referència s'han aplicat prenent com a base elements inexactes o incomplets, les autoritats duaneres, tot respectant les disposicions fixades, han de prendre les mesures adequades per restablir la situació tenint en compte els nous elements de què disposen.

Secció 2. La posada en lliure disposició

Article 89

La posada en lliure disposició comporta:

- a) respecte de les mercaderies dels capítols 1 a 24 del SH, l'acompliment de les formalitats previstes a la importació, com també l'aplicació de la Taxa sobre el consum, legalment deguda;
- b) respecte de les mercaderies dels capítols 25 a 97 del SH, la posada en lliure pràctica de dites mercaderies.

Article 90

1. Per derogació de l'article 77, i en la mesura que el dret a la importació al qual una mercaderia està subjecta és un dret esmentat a l'article 16, punt 10 i que hi ha una reducció del tipus d'aquest dret després de la data d'acceptació de la declaració de posada en lliure disposició però abans que s'hagi atorgat el dret de disposar de la mercaderia, el declarant pot demanar l'aplicació d'aquest tipus més favorable.

2. L'apartat 1 no és d'aplicació quan el dret de disposar de les mercaderies no ha pogut ser donat per motius només imputables al declarant.

Article 91

Quan una mateixa expedició es compon de mercaderies amb una classificació tarifària diferent i el tractament de cadascuna d'aquestes mercaderies d'acord amb la seva classificació tarifària implicaria, per a l'establiment de la declaració, un treball i unes despeses desproporcionats amb l'import dels drets a la importació que se'ls apliquen, les autoritats duaneres, a demanda del declarant, poden acceptar que la totalitat de l'expedició es taxi retenint la classificació tarifària de la mercaderia sotmesa al dret a la importació més elevat.

Article 92

1. Quan les mercaderies es posen en lliure disposició en benefici d'un dret a la importació reduït o nul per raó de la seva utilització amb finalitats particulars queden sota vigilància duanera. La vigilància duanera s'acaba quan ja no són aplicables les condicions fixades per a l'atorgament del dret reduït o nul, quan les mercaderies s'exporten o es destrueixen, o quan s'admet contra pagament dels drets deguts a la utilització de les mercaderies amb finalitats diferents de les prescrites per a l'aplicació del dret a la importació reduït o nul.

2. Els articles 99 i 101 s'apliquen mutatis mutandis a les mercaderies esmentades a l'apartat 1.

Article 93

Les mercaderies posades en lliure disposició perden el seu estatus duaner quan:

a) la declaració de posada en lliure disposició s'invalida després del dret de disposar, de conformitat amb l'article 76;

b) o els drets a la importació corresponents a aquestes mercaderies es reemborsen o es redueixen:

en el marc del règim de perfeccionament actiu en la forma del sistema de reemborsament,

bé per a les mercaderies defectuoses o no conformes amb el contracte d'acord amb l'article 229,

bé en les situacions esmentades a l'article 230, quan el reemborsament o la reducció queda subordinat a la condició que les mercaderies s'exportin, es

reexportin o rebin una destinació duanera que tingui el mateix efecte.

Secció 3. Els règims suspensius i els règims duaners econòmics

Article 94

1. En els articles 95 a 101:

a) quan s'utilitza el terme "règim suspensiu" s'entén que s'aplica als règims següents, en el cas que les mercaderies no tinguin l'estatus de lliure disposició:

el dipòsit duaner,
el perfeccionament actiu en la forma del sistema de la suspensió,
la transformació sota control duaner,
l'admissió temporal,
i el trànsit duaner;

b) quan s'utilitza el terme "règim duaner econòmic", s'entén que s'aplica als règims següents:

el dipòsit duaner,
el perfeccionament actiu,
la transformació sota control duaner,
l'admissió temporal,
i el perfeccionament passiu.

2. Constitueixen mercaderies d'importació les mercaderies que es troben sota règim suspensiu, com també les mercaderies afectades, en el marc del perfeccionament actiu, del sistema de reemborsament, de les formalitats, entre altres, de posada en lliure disposició i de les previstes a l'article 127.

3. Constitueixen mercaderies en l'estat inicial les mercaderies d'importació que en el marc del règim de perfeccionament actiu i de la transformació sota control duaner no han sofert cap operació de perfeccionament ni de transformació.

Article 95

El recurs a qualsevol règim duaner econòmic queda subordinat al lliurament d'una autorització per part de les autoritats duaneres.

Article 96

Sense perjudici de les condicions particulars suplementàries previstes en el marc del règim en qüestió, l'autorització esmentada a l'article 95, com també l'esmentada a l'article 105, apartat 1, només es concedeix:

a les persones que ofereixen totes les garanties necessàries per al bon desenvolupament de les operacions, i si les autoritats duaneres poden garantir la vigilància i el control del règim sense haver de posar en marxa un dispositiu administratiu desproporcionat respecte a l'interès econòmic en qüestió.

Article 97

1. Les condicions en les quals s'utilitza el règim escollit queden determinades a l'autorització.

2. El titular de l'autorització està obligat a informar les autoritats duaneres de qualsevol element que sobrevingui després d'haver atorgat aquesta autorització i susceptible de tenir una incidència sobre el seu manteniment o el seu continuïtat.

Article 98

En els casos de particular importància econòmica reglamentàriament determinats, tot producte o mercaderia obtingut a partir d'una mercaderia posada sota un règim suspensiu es considera posat sota aquest règim.

Article 99

Les autoritats duaneres poden subordinar la posada de les mercaderies sota un règim suspensiu a la constitució d'una garantia per tal d'assegurar el pagament del deute duaner que pot existir per a aquestes mercaderies.

Es poden preveure disposicions particulars relatives a la constitució d'una garantia en el marc d'un règim suspensiu específic.

Article 100

1. Es tanca un règim econòmic suspensiu quan les mercaderies posades sota aquest règim o, si s'escau, els productes compensadors o transformats obtinguts sota aquest règim, reben una nova destinació duanera admesa per les autoritats duaneres.

2. Les autoritats duaneres adopten totes les mesures necessàries per tal de regular la situació de les mercaderies per a les quals no s'ha tancat el règim en les condicions previstes.

Article 101

Els drets i les obligacions del titular d'un règim duaner econòmic, en les condicions determinades per les autoritats duaneres, poden ser transferits successivament a altres persones que compleixen les condicions exigides per beneficiar-se del règim en qüestió.

Article 102

1. El "trànsit duaner" és el règim suspensiu sota el qual estan posades les mercaderies circulant sota control duaner d'un despatx de Duana a un altre despatx de Duana.

Les condicions d'execució del trànsit duaner nacional es poden determinar mitjançant disposicions reglamentàries.

El règim del trànsit s'aplica sense perjudici de les disposicions específiques aplicables a la circulació de les mercaderies posades sota un règim duaner econòmic.

2. Les disposicions relatives al trànsit comunitari a les que fa referència el reglament CE 2913/92 del Consell del 12 d'octubre de 1992, com també el reglament d'aplicació 2454/93 de la Comissió del 2 de juliol de 1993 s'apliquen mutatis mutandis al trànsit de les mercaderies a què fan referència els capítols 25 a 97 del SH, que circulen entre les parts de la Unió Duana CE-Andorra, sota la reserva de les disposicions particulars decidides en el marc de l'Acord d'Unió Duana CE-Andorra.

Article 103

1. El règim de dipòsit duaner permet l'emmagatzematge en un dipòsit duaner:

- a) de mercaderies sense que estiguin sotmeses als drets a la importació ni a les eventuais mesures de política comercial;
- b) de mercaderies per a les quals una reglamentació específica preveu, pel fet de la seva posada en dipòsit duaner, el benefici de mesures relacionades, en principi, amb l'exportació de mercaderies.

2. S'entén per "dipòsit duaner" qualsevol establiment o magatzem autoritzat per les autoritats duaneres i sotmès al seu control, en el qual les mercaderies es poden emmagatzemar en les condicions fixades en les disposicions d'aplicació.

3. Una reglamentació duanera específica determina els casos en què les mercaderies esmentades a l'apartat 1 poden ser posades sota el règim de dipòsit duaner sense ser emmagatzemades en un dipòsit duaner.

Article 104

El dipòsit duaner pot ser un dipòsit públic o bé un dipòsit privat. S'entén per:

"dipòsit públic": un dipòsit duaner que qualsevol persona pot utilitzar per dipositar-hi mercaderies,

"dipòsit privat": un dipòsit duaner reservat a dipositar mercaderies per part de la persona dipositària.

El "dipositari" és la persona autoritzada a administrar el dipòsit duaner.

El "dipositor" és la persona vinculada per la declaració de posada de mercaderies sota el règim de dipòsit duaner o a la qual s'han transferit els drets i les obligacions d'aquesta primera persona.

Article 105

1. L'autorització fixa les condicions en què s'administra el dipòsit duaner.

L'administració d'un dipòsit duaner queda subordinada al lliurament d'una autorització per part de les autoritats duaneres, llevat que aquesta administració no l'efectuïn aquestes mateixes autoritats duaneres.

2. La persona que vol administrar un dipòsit duaner ha de fer una sol·licitud per escrit amb les indicacions necessàries per a l'atorgament de l'autorització, principalment les que fan referència a un interès econòmic de procedir al dipòsit.

3. L'autorització només es lliura a les persones establertes al Principat d'Andorra.

Article 106

El dipositari és responsable de:

- a) garantir que les mercaderies, durant la seva estada al dipòsit duaner, no defugim la vigilància duanera;
- b) complir les obligacions que es deriven de l'emmagatzematge de les mercaderies que es troben sota el règim del dipòsit duaner;

c) i observar les condicions particulars que fixa l'autorització.

Article 107

1. Per derogació de l'article 106, quan l'autorització fa referència a un dipòsit públic, pot preveure que les responsabilitats esmentades a l'article 106, punts a) i/o b), incumbeixen exclusivament al dipositor.

2. El dipositor sempre és responsable del compliment de les obligacions que resulten de la posada de les mercaderies sota el règim del dipòsit duaner.

Article 108

Els drets i les obligacions del dipositari poden transferir-se, amb l'acord de les autoritats duaneres, a una altra persona.

Article 109

Sense perjudici de l'article 99, les autoritats duaneres poden demanar al dipositari que proporcioni una garantia en relació amb les responsabilitats definides a l'article 106.

Article 110

La persona designada per les autoritats duaneres ha de portar, en la forma acceptada per aquestes autoritats, un registre de mercaderies de totes les mercaderies posades sota el règim del dipòsit duaner. No es requereix aquest registre quan el dipòsit públic és gestionat per les autoritats duaneres.

Sota reserva de l'aplicació de l'article 96, les autoritats duaneres poden renunciar al registre de mercaderies quan les responsabilitats esmentades a l'article 106, punts a) i/o b), incumbeixen exclusivament al dipositor i que la posada de les mercaderies sota aquest règim es realitza basant-se en una declaració escrita en el marc del procediment normal o d'un document administratiu de conformat amb l'article 86, apartat 1, punt b).

Article 111

1. Quan hi ha un interès econòmic, sempre que la vigilància duanera no hi estigui compromesa, les autoritats duaneres poden admetre que:

- a) s'emmagatzemin als locals del dipòsit duaner mercaderies diferents de les esmentades a l'article 103, apartat 1, punt b);

b) es realitzin operacions de perfeccionament sota el règim de perfeccionament actiu i en les condicions previstes per aquest règim;

c) es realitzin transformacions sota el règim de transformació sota control duaner i en les condicions previstes per aquest règim.

2. En els casos previstos en l'apartat 1, les mercaderies no es troben posades sota el règim de dipòsit duaner.

3. Les autoritats duaneres poden exigir que les mercaderies esmentades a l'apartat 1 s'inscriguin en el registre de mercaderies previst a l'article 110.

Article 112

Les mercaderies posades sota el règim del dipòsit duaner s'han de tenir en compte, un cop s'hagin introduït al dipòsit duaner, en el registre de mercaderies previst a l'article 110.

Article 113

La durada de l'estada de les mercaderies sota el règim del dipòsit duaner no és limitada.

Tanmateix, en casos excepcionals, les autoritats duaneres poden fixar un termini abans de l'expiració del qual el dipositor ha de donar a les mercaderies una nova destinació duanera.

Article 114

1. Les mercaderies d'importació poden rebre manipulacions usals destinades a garantir-ne la conservació, a millorar-ne la presentació o la qualitat mercantil o a preparar-ne la distribució o la revenda.

2. Les manipulacions esmentades a l'apartat 1 han d'haver estat autoritzades prèviament per les autoritats duaneres, que fixen les condicions en què aquestes manipulacions usals poden tenir lloc.

Les disposicions d'aplicació d'aquest Codi fixen la llista de les manipulacions usals esmentades a l'apartat 1.

Article 115

Quan les circumstàncies ho justifiquen, les mercaderies posades sota règim de dipòsit duaner es poden treure temporalment del dipòsit duaner. Aquesta acció ha de ser autoritzada prèviament per les autoritats duaneres

que en fixen les condicions en què poden treure les mercaderies.

Durant la seva estada fora del dipòsit duaner, les mercaderies es poden sotmetre a les manipulacions esmentades a l'article 114 en les mateixes condicions.

Article 116

Les autoritats duaneres poden permetre que les mercaderies posades sota el règim del dipòsit duaner siguin traslladades d'un dipòsit duaner a un altre.

Article 117

1. Quan neix un deute duaner per a una mercaderia d'importació i el valor a la Duana d'aquesta mercaderia es basa en el preu efectivament pagat o a pagar, que inclou les despeses d'emmagatzematge i de conservació de les mercaderies durant la seva estada en el dipòsit duaner, aquestes despeses no han de ser incloses en el valor a la Duana, amb la condició que siguin diferents del preu efectivament pagat o a pagar per la mercaderia.

2. Quan aquesta mercaderia ha rebut una manipulació usual en el sentit de l'article 114, el tipus, el valor a la Duana i la quantitat a considerar per a la determinació de l'import dels drets a la importació són, a demanda del declarant, els que s'haurien de considerar pel que fa a aquesta mercaderia, en el moment esmentat a l'article 208, si no haguessin estat manipulades.

3. Quan, de conformitat amb l'article 86, apartat 1, punt c), la mercaderia d'importació es posa en lliure disposició, el tipus, el valor a la Duana i la quantitat a prendre en consideració de conformitat amb l'article 208 són aquells referents a la mercaderia en el moment de ser posada sota el règim de dipòsit duaner.

El primer apartat s'aplica amb la condició que aquests elements de taxació hagin estat reconeguts o admesos en el moment de la posada sota el règim duaner i llevat que l'interessat en demani l'aplicació en el moment del naixement del deute duaner.

El primer apartat és aplicable sense perjudici d'un control a posteriori en virtut de l'article 88.

Article 118

1. Sense perjudici de l'article 119, el règim del perfeccionament actiu permet realitzar al territori duaner del Principat d'Andorra una o més operacions de perfeccionament, a:

a) mercaderies d'importació destinades a ser reexportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra amb la forma de productes compensadors, sense que aquestes mercaderies estiguin sotmeses als drets a la importació ni a les eventuais mesures de política comercial.

b) mercaderies posades en lliure disposició en el territori duaner del Principat d'Andorra, amb reemborsament o reducció dels drets d'importació si s'exporten fora del territori duaner del Principat d'Andorra amb la forma de productes compensadors.

2. S'entén per:

a) "sistema de la suspensió", el règim de perfeccionament actiu en la forma prevista a l'apartat 1, punt a);

b) "sistema de reemborsament", el règim de perfeccionament actiu en la forma prevista a l'apartat 1, punt b);

c) "operacions de perfeccionament": l'obratge de mercaderies, inclòs el muntatge, l'acoblament, l'adaptació a altres mercaderies, la transformació de mercaderies, la reparació de mercaderies, inclosa la seva tornada a l'estat inicial i la posada a punt, i també la utilització d'algunes mercaderies que no es troben en els productes compensadors però que permeten o faciliten l'obtenció d'aquests productes, fins i tot si desapareixen totalment durant la seva utilització;

d) "productes compensadors", tots els productes que resulten d'operacions de perfeccionament;

e) "mercaderies equivalents", les mercaderies utilitzades en lloc de les mercaderies d'importació, per a la fabricació dels productes compensadors;

f) "tipus de rendiment", la quantitat o el percentatge de productes compensadors obtinguts en el perfeccionament.

ment d'una quantitat determinada de mercaderies d'importació.

Article 119

1. Quan es compleixen les condicions previstes a l'apartat 2 i amb la reserva de l'apartat 4, les autoritats duaneres permeten que:

a) els productes compensadors s'obtinguin a partir de mercaderies equivalents;

b) els productes compensadors obtinguts a partir de mercaderies equivalents s'exportin fora del Principat d'Andorra prèviament a la importació de mercaderies d'importació.

2. Les mercaderies equivalents han de tenir la mateixa qualitat i les mateixes característiques que les mercaderies d'importació. Tanmateix, es pot admetre que en alguns casos particulars prèviament autoritzats per la Duana les mercaderies equivalents estiguin en un estadi de fabricació més avançat que les mercaderies d'importació.

3. En cas d'aplicació de l'apartat 1, les mercaderies d'importació es troben en la situació duanera de les mercaderies equivalents i aquestes, en la situació duanera de les mercaderies d'importació.

4. Quan s'aplica l'apartat 1, punt b), i els productes compensadors estan subjectes a drets a l'exportació si no s'exporten o es reexporten en el marc d'una operació de perfeccionament actiu, el titular de l'autorització ha de constituir una garantia per al pagament d'aquests drets per al cas que la importació de les mercaderies d'importació no es realitzi en el termini acordat.

5. Les mesures destinades a prohibir el recurs a les disposicions de l'apartat 1, a subordinar-lo a certes condicions, o a facilitar-lo poden establir-se reglamentàriament.

Article 120

L'autorització de perfeccionament actiu es lliura a demanda de la persona que realitza o fa realitzar operacions de perfeccionament.

Article 121

L'autorització només es concedeix:

a) a les persones establertes al Principat d'Andorra. Tot i que, quan es tracta d'importacions sense caràcter comercial, es pot concedir l'autorització a persones establertes fora del Principat d'Andorra;

b) quan, sense perjudici de la utilització de les mercaderies esmentades a l'article 118, apartat 2, punt c) últim guíó, és possible identificar les mercaderies d'importació en els productes compensadors o, en el cas esmentat a l'article 119, quan és possible comprovar que les condicions previstes per a les mercaderies equivalents es compleixen;

c) quan el règim del perfeccionament actiu pot contribuir a crear unes condicions més favorables per a l'exportació o la reexportació dels productes compensadors, sempre que els interessos essencials dels productors del Principat d'Andorra no quedin perjudicats.

Article 122

1. Les autoritats duaneres determinen el termini en el qual els productes compensadors s'han d'exportar, s'han de reexportar o han de rebre una altra destinació duanera. Aquest termini es determina tenint en compte la durada necessària per a la realització de les operacions de perfeccionament i per a la sortida dels productes compensadors.

2. El termini es compta a partir de la data en què les mercaderies d'importació es posen sota el règim del perfeccionament actiu. Les autoritats duaneres el poden allargar a demanda, degudament justificada, del titular de l'autorització.

Per raons de simplificació, es pot decidir que els terminis que comencen en el decurs d'un mes civil o d'un trimestre expirin l'últim dia, segons el cas, d'un mes civil o d'un trimestre ulterior.

3. En cas d'aplicació de l'article 119, apartat 1, punt b), les autoritats duaneres fixen el termini durant el qual les mercaderies d'importació han de ser declarades per al règim duaner. Aquest termini es compta a partir de la data de l'acceptació de la declaració d'exportació dels productes compensadors obtinguts a partir de les mercaderies equivalents corresponents.

Article 123

1. Les autoritats duaneres fixen, o bé el tipus de rendiment de l'operació, o bé, si escau, la manera de determinar aquest tipus. El tipus de rendiment es determina d'acord amb les condicions reals en què s'efectua o s'ha d'efectuar l'operació de perfeccionament.

2. Quan les circumstàncies ho justifiquen, i especialment quan es tracta d'operacions de perfeccionament efectuades tradicionalment en condicions tècniques ben definides, que tracten mercaderies de característiques sensiblement constants i aconsegueixen obtenir productes compensadors de qualitat constant, la Duana pot acceptar un tipus estipulat de rendiment basat en dades reals constatades prèviament.

Article 124

1. Amb la reserva de l'article 125, quan neix un deute duaner, l'import d'aquest deute es determina prenent com a base els elements de taxació propis de les mercaderies d'importació en el moment de l'acceptació de la declaració de posada d'aquestes mercaderies sota el règim de perfeccionament actiu.

2. Quan les mercaderies d'importació compleixen, en el moment esmentat a l'apartat 1, les condicions per beneficiar-se d'un tractament aranzelari preferencial en el marc de contingents aranzelaris o de sostres aranzelaris, aquestes mercaderies es poden beneficiar del tractament aranzelari preferencial eventualment previst per a mercaderies idèntiques en el moment de l'acceptació de la declaració de posada en lliure disposició.

Article 125

Per derogació de l'article 124, els productes compensadors:

a) estan sotmesos als drets a la importació que els són propis quan es posen en lliure disposició i figuren a la llista decretada per les autoritats duaneres sempre que corresponguin proporcionalment a la part exportada dels productes compensadors que no figuren en aquesta llista. Tanmateix, el titular de l'autorització pot sol·licitar la taxació d'aquests productes en les condicions que fixa l'article 124,

b) estan sotmesos als drets a la importació determinats segons les regles aplicables en el marc del règim duaner en qüestió o en matèria de zona franca o dipòsit franc si s'han posat sota el règim suspensiu o en zona franca o en dipòsit franc.

Tanmateix:

l'interessat pot demanar la taxació de conformitat amb l'article 124, en cas que els productes compensadors hagin rebut una de les destinacions duaneres esmentades més amunt diferents de la transformació sota control duaner, l'import dels drets a la importació ha de ser com a mínim igual al que es determina a l'article 124;

c) poden estar sotmesos a les regles de taxació previstes en el marc del règim de transformació sota control duaner, si la mercaderia d'importació s'ha pogut posar en aquest règim;

d) es beneficien d'un tractament aranzelari favorable per raó de la seva destinació particular quan es preveu aquest tractament per a mercaderies idèntiques importades;

e) s'admeten en franquícia de drets a la importació quan la reglamentació duanera preveu una franquícia pel que fa a mercaderies idèntiques importades.

Article 126

1. Tots o una part dels productes compensadors o de les mercaderies en l'estat poden ser exportats temporalment amb vista a operacions de perfeccionament complementàries que s'hagin de fer fora del territori duaner del Principat d'Andorra, amb la reserva del lliurament d'una autorització per part de les autoritats duaneres, segons les condicions fixades per les disposicions relatives al perfeccionament passiu.

2. Quan neix un deute duaner respecte dels productes reimportats, s'ha de percebre:

a) pels productes compensadors o les mercaderies en l'estat esmentades a l'apartat 1, els drets a la importació calculats de conformitat amb els articles 124 i 125, i,

b) pels productes reimportats després del perfeccionament fora del territori duaner del Principat d'Andorra, els drets a la importació, l'import dels quals es calcula de conformitat amb les disposicions relatives al règim de perfeccionament passiu, en les mateixes condicions que si els productes exportats en el marc d'aquest darrer règim haguessin estat posats en lliure disposició abans d'aquesta exportació.

Article 127

El recurs al sistema de reemborsament és possible per a totes les mercaderies, exceptuant les que en el moment de l'acceptació de la declaració de posada en lliure disposició:

estan sotmeses a restriccions quantitatives a la importació, són susceptibles de beneficiar-se d'una mesura aranzelària en el marc de contingents.

Article 128

1. La declaració de posada en lliure disposició ha d'indicar que s'utilitza el sistema de reemborsament, així com la referència a l'autorització.

2. A demanda de les autoritats duaneres, s'ha d'adjuntar aquesta autorització a la declaració de posada en lliure disposició.

Article 129

En el marc del sistema de reemborsament, no s'apliquen l'article 119, apartat 1, punt b), i apartats 3 i 4, l'article 122, apartat 3, l'article 124 i l'article 132.

Article 130

Una exportació temporal de productes compensadors, efectuada segons l'article 126, apartat 1, no es considera una exportació en el sentit de l'article 131, llevat que els productes no es reimportin al Principat d'Andorra en els terminis fixats.

Article 131

1. El titular de l'autorització pot demanar el reemborsament o la reducció dels drets a la importació si estableix, a satisfacció de les autoritats duaneres, que les mercaderies d'importació posades en lliure disposició sota el sistema del reembors han estat, en forma de productes

compensadors o de mercaderies en l'estat:

ja sigui exportades,
o ja sigui posades, amb vista a ser reexportades ulteriorment, sota el règim del dipòsit duaner, de l'admissió temporal, del perfeccionament actiu, -sistema de suspensió- o en zona franca o dipòsit franc,

i que, d'altra banda, s'han respectat totes les condicions d'utilització del règim.

2. Per tal de rebre una de les destinacions duaneres a què fa referència l'apartat 1, segon guió, els productes compensadors o les mercaderies en l'estat no són considerats posats en lliure disposició.

3. El termini durant el qual s'ha de presentar la sol·licitud de reemborsament es determina de manera reglamentària.

4. Quan productes compensadors o mercaderies en l'estat, posats sota un règim duaner o en zona franca o en un dipòsit franc segons el que estipula l'apartat 1, es posen en lliure disposició i sense perjudici de l'article 125, punt b) es considera que l'import dels drets a la importació reemborsat o reduït constitueix el del deute duaner.

5. L'article 125, punt a), s'aplica mutatis mutandis per determinar l'import dels drets a la importació que s'ha de reemborsar o pel qual s'ha de prorrogar el pagament.

Article 132

També es pot aplicar el règim del perfeccionament actiu utilitzant el sistema de la suspensió, per tal que els productes compensadors es beneficiïn de l'exoneració dels drets a l'exportació dels quals estarien subjectes els productes idèntics obtinguts a partir de mercaderies en lliure disposició en lloc de les mercaderies d'importació.

Article 133

a) El règim de la transformació sota control duaner permet de tractar al territori duaner del Principat d'Andorra mercaderies d'importació per fer-hi operacions que en modificarien el tipus o l'estat sense ser sotmeses als drets a la importació ni a les eventuais mesures de política comercial i també permet posar en lliure disposició, amb

els drets a la importació que els són propis, als productes resultat d'aquestes operacions. Aquests productes s'anomenen "productes transformats".

b) Les disposicions d'aplicació del present Codi determinen la llista dels casos en què es pot aplicar el règim de transformació sota control duaner.

Article 134

L'autorització de transformació sota control duaner es lliura a demanda de la persona que efectua o fa efectuar la transformació.

Article 135

Només es concedeix l'autorització:

a) a les persones establertes al Principat d'Andorra;

b) si en els productes transformats es poden identificar les mercaderies d'importació;

c) si el tipus o l'estat de les mercaderies en el moment de la seva posada sota el règim ja no es pot restablir econòmicament després de la transformació;

d) si el recurs al règim no pot tenir com a conseqüència que es desviïn els efectes de les regles en matèria d'origen i de restriccions quantitatives aplicables a les mercaderies importades;

e) si es compleixen les condicions necessàries perquè el règim pugui contribuir a afavorir la creació o la conservació d'una activitat de transformació de mercaderies al Principat d'Andorra sense perjudicar els interessos essencials dels productors andorranos de mercaderies similars.

Article 136

L'article 122, apartats 1 i 2, i l'article 123 s'apliquen *mutatis mutandis*.

Article 137

Quan neix un deute duaner per a mercaderies en l'estat o productes que es troben en un estadi intermedi de transformació respecte del previst a l'autorització, l'import d'aquest deute es determina sobre la base dels elements de taxació propis de les mercaderies d'importació en el moment de l'acceptació de la declaració de posada d'aquestes

mercaderies sota règim de transformació sota control duaner.

Article 138

1. Si les mercaderies d'importació complien, en el moment de la seva posada sota el règim de transformació sota control duaner, les condicions per beneficiar-se d'un tractament aranzelari preferencial i el mateix tractament aranzelari preferencial s'aplica a productes idèntics als productes transformats posats en lliure disposició, els drets a la importació als quals els productes transformats estan subjectes es calculen retinent el tipus de gravamen del dret aplicable en el marc del tractament esmentat.

2. Si el tractament aranzelari preferencial esmentat a l'apartat 1 es preveu per a mercaderies d'importació en el marc de contingents aranzelaris o de sostres aranzelaris, l'aplicació del tipus de gravamen del dret esmentat a l'apartat 1 pel que fa als productes transformats també està subjecta a la condició que aquest tractament aranzelari preferencial sigui aplicable a les mercaderies d'importació en el moment d'acceptar la declaració de posada en lliure disposició. En aquest cas, la quantitat de mercaderies d'importació que han participat realment en la fabricació dels productes transformats posats en lliure disposició s'imputa als contingents o sostres aranzelaris vigents en el moment d'acceptar la declaració de posada en lliure disposició i no es procedeix a imputar els contingents o sostres aranzelaris oberts per a productes idèntics als productes transformats.

Article 139

El règim de l'admissió temporal permet la utilització al territori duaner del Principat d'Andorra, amb exoneració total o parcial dels drets a la importació i sense estar sotmeses a les eventuais mesures de política comercial, de mercaderies d'importació destinades a ser reexportades, sense haver estat modificades, exceptuant la seva depreciació normal com a conseqüència de la utilització que se n'hagi fet.

Article 140

L'autorització d'admissió temporal es lliura a demanda de la persona que utilitza o fa utilitzar aquestes mercaderies.

Article 141

Les autoritats duaneres refusen l'atorgament del règim d'admissió temporal quan és impossible garantir la identificació de les mercaderies d'importació.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden autoritzar el recurs al règim d'admissió temporal sense procedir a la identificació de les mercaderies, quan, tenint en compte la naturalesa de les mercaderies o la naturalesa de les operacions a realitzar, l'absència de mesures d'identificació no és susceptible de portar a abusos del règim.

Article 142

1. Les autoritats duaneres fixen el termini en el qual les mercaderies d'importació han d'haver estat reexportades o han d'haver rebut una nova destinació duanera. Aquest termini ha de ser suficient perquè s'assoleixi l'objectiu de la utilització autoritzada.

2. El termini d'estada de les mercaderies sota el règim d'admissió temporal és de vint-i-quatre mesos. Tanmateix, les autoritats duaneres poden fixar, d'acord amb l'interessat, terminis més curts.

3. Quan ho justifiquin circumstàncies excepcionals, les autoritats duaneres poden prorrogar, a demanda de l'interessat, dins de límits raonables, els terminis esmentats als apartats 1 i 2 per tal de permetre la utilització autoritzada.

Article 143

1. Reglamentàriament es determinen els casos i les condicions per beneficiar-se del règim d'admissió temporal en exoneració total de drets a la importació.

2. El benefici del règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació s'acorda per a les mercaderies d'importació que no es mencionen en l'apartat 1 o que si bé són mencionades no compleixen totes les condicions previstes per a l'atorgament de l'admissió temporal en exoneració total.

3. La llista de mercaderies excloses de la possibilitat de beneficiar-se del règim

de l'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació, com també les condicions en què es pot sol·licitar a aquest règim, es pot determinar de manera reglamentària.

Article 144

1. L'import dels drets a la importació exigibles per a les mercaderies sota el règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació es fixa al 3% per mes o fracció de mes en el decurs del qual les mercaderies es posen sota el règim d'admissió temporal en exoneració parcial de l'import dels drets que s'haurien recaptat per aquestes mercaderies si haguessin estat posades en lliure disposició a partir de la data en què van ser posades sota el règim d'admissió temporal.

2. L'import a recaptar dels drets a la importació no ha de ser superior al que s'hauria recaptat en cas de posada en lliure disposició a la data que van ser posades sota el règim d'admissió temporal, sense considerar els interessos eventualment aplicables.

3. La transferència dels drets i de les obligacions derivats del règim d'admissió temporal de conformitat amb l'article 101 no implica que s'hagi d'aplicar el mateix sistema d'exoneració per cadascun dels períodes d'utilització a considerar.

4. Quan la transferència esmentada a l'apartat 3 es fa amb el sistema d'exoneració parcial per als dos titulars del règim en el decurs d'un mateix mes, el titular precedent és deutor de l'import dels drets a la importació deguts per la totalitat d'aquest mes.

Article 145

1. Quan neix un deute duaner per a mercaderies d'importació, l'import d'aquest deute es determina prenent com a base els elements de taxació propis d'aquestes mercaderies en el moment de l'acceptació de la declaració de posada sota el règim d'admissió temporal. Tanmateix, quan estigui previst en l'article 143, apartat 1, l'import del deute es determina sobre la base dels elements de taxació propis d'aquestes mercaderies en el moment previst a l'article 208.

2. Quan, per una raó diferent de la de posada sota el règim d'admissió tempo-

ral en exoneració parcial dels drets a la importació, neix un deute duaner per a les mercaderies posades sota aquest règim, l'import del deute duaner és igual a la diferència entre l'import dels drets determinats en aplicació de l'apartat 1 i el que es deu en aplicació de l'article 144.

Article 146

1. El règim del perfeccionament passiu permet, sense perjudici de les disposicions específiques aplicables al sistema dels intercanvis estàndards previst als articles 154 a 158 i a l'article 126, d'exportar temporalment mercaderies en lliure disposició fora del territori duaner del Principat d'Andorra per tal de sotmetre-les a operacions de perfeccionament i de beneficiar-se de l'exoneració total o parcial dels drets a la importació per als productes que resulten d'aquestes operacions en el moment de fer la seva declaració de posada en lliure disposició.

2. L'exportació temporal de mercaderies en lliure disposició implica l'aplicació dels drets a l'exportació, de les eventuais mesures de política comercial i de les altres formalitats previstes per a la sortida fora del territori duaner del Principat d'Andorra.

3. S'entén per:

- a) "mercaderies d'exportació temporal": les mercaderies en lliure disposició sota el règim del perfeccionament passiu;
- b) "operacions de perfeccionament": les operacions esmentades a l'article 118, apartat 2, punt c), primer, segon i tercer guions;
- c) "productes compensadors": tots els productes resultat d'operacions de perfeccionament;
- d) "tipus de rendiment": la quantitat o el percentatge de productes compensadors obtinguts en el decurs del perfeccionament d'una quantitat determinada de mercaderies d'exportació temporal.

Article 147

1. No es poden posar sota règim de perfeccionament passiu les mercaderies en lliure disposició:

l'exportació de les quals dona lloc a un reemborsament o a una reducció dels drets a la importació; que, prèviament a la seva exportació, havien estat posades en lliure disposició en exoneració total d'aquests drets per raó de la seva utilització amb finalitats particulars tant de temps com romanguin aplicables les condicions fixades per a l'atorgament d'aquesta exoneració.

2. Tanmateix, i de manera reglamentària, es poden determinar derogacions a l'apartat 1, segon guió.

Article 148

1. L'autorització de perfeccionament passiu s'atorga a demanda de la persona que fa efectuar les operacions de perfeccionament.

2. Per derogació de l'apartat 1, es pot concedir el benefici del règim de perfeccionament passiu a una altra persona quan l'operació de perfeccionament consisteix a incorporar aquestes mercaderies a mercaderies obtingudes fora del Principat d'Andorra i importades com a productes compensadors, en la mesura que el recurs al règim contribueixi a afavorir la venda de les mercaderies d'exportació, sense que perjudiqui els interessos essencials dels productors andorrans de productes idèntics o similars als productes compensadors importats.

Article 149

Es concedeix l'autorització únicament:

- a) a les persones establertes al Principat d'Andorra;
- b) quan s'estima que serà possible establir que els productes compensadors seran el resultat de l'aplicació de les mercaderies d'exportació temporal;
- c) sempre que l'atorgament del benefici del règim de perfeccionament passiu no pugui perjudicar greument els interessos essencials dels transformadors andorrans.

Article 150

1. Les autoritats duaneres fixen, d'acord amb les disposicions d'aplicació, un termini durant el qual els productes compensadors han de ser reimportats al territori duaner del Principat d'Andorra. El

poden allargar a demanda degudament justificada del titular de l'autorització.

2. Les autoritats duaneres fixen, d'acord amb les disposicions d'aplicació, el tipus de rendiment de l'operació, o bé, si escau, la manera de determinar aquest tipus.

Article 151

1. L'exoneració total o parcial dels drets a la importació prevista a l'article 152, apartat 1, només es concedeix quan els productes compensadors es declaren per ser posats en lliure disposició en nom o pel compte de:

- a) el titular de l'autorització;
- b) o bé qualsevol altra persona establerta al Principat d'Andorra amb la condició que hagi obtingut el consentiment del titular de l'autorització i sempre que es compleixin les condicions de l'autorització.

2. L'exoneració total o parcial dels drets a la importació prevista a l'article 152, apartat 1, no es concedeix quan una de les condicions o obligacions relatives al règim de perfeccionament passiu no es compleix, llevat que s'estableixi que les mancances no han tingut cap conseqüència real en el funcionament correcte d'aquest règim duaner.

Article 152

1. L'exoneració total o parcial dels drets a la importació prevista a l'article 146 consisteix a deduir, de l'import dels drets a la importació relatius als productes compensadors posats en lliure disposició, l'import dels drets a la importació que s'aplicarien a la mateixa data a les mercaderies d'exportació temporal si s'haguessin importat al territori del Principat d'Andorra provinents del país en el qual han estat objecte de l'operació o de la darrera operació de perfeccionament.

2. L'import a deduir en virtut de l'apartat 1 es calcula d'acord amb la quantitat i el tipus de les mercaderies en qüestió a partir de la data d'acceptació de la declaració de la seva posada sota el règim de perfeccionament passiu prenent com a base els altres elements de taxació que se'ls pot aplicar a partir de la data d'acceptació de posada en lliure disposició dels productes compensadors.

El valor de les mercaderies d'exportació temporal és el que es considera per a aquestes mercaderies en el moment de la determinació del valor a la Duana dels productes compensadors de conformitat amb l'article 42, apartat 1, punt b) i), o, si no es pot determinar el valor d'aquesta manera, la diferència entre el valor a la Duana dels productes compensadors i les despeses de perfeccionament determinades per mitjans raonables.

Tanmateix:

alguns impostos, en les condicions eventualment definides en les disposicions reglamentàries d'aplicació, no es tenen en compte per al càlcul de l'import a deduir;

quan, abans de la posada sota el règim de perfeccionament passiu, les mercaderies d'exportació temporal han estat posades en lliure disposició en benefici d'un tipus de gravamen reduït per raó de la seva utilització amb finalitats particulars i tant de temps com romanguin aplicables les condicions fixades per a l'atorgament d'aquest tipus de gravamen reduït, l'import a deduir és l'import dels drets a la importació efectivament abonats al moment de la posada en lliure disposició.

3. Si les mercaderies d'exportació temporal poden beneficiar-se, en el moment de la posada en lliure disposició, d'un tipus de gravamen reduït o nul per raó d'una destinació particular, aquest tipus de gravamen reduït o nul es té en compte en la mesura que les mercaderies hagin estat objecte, en el país en què s'ha realitzat l'operació o l'última operació de perfeccionament, de les mateixes operacions que les previstes per a una destinació com aquesta.

4. Quan els productes compensadors es beneficien d'una mesura aranzelària preferencial en el sentit de l'article 30, apartat 3, punt d) o e) i aquesta mesura existeix per a les mercaderies amb la mateixa classificació aranzelària que les mercaderies d'exportació temporal, el tipus de gravamen dels drets a la importació que cal considerar per establir l'import a deduir en virtut de l'apartat 1 és el que s'aplicaria si les mercaderies d'exportació temporal complissin les condicions en virtut de les quals es pot aplicar aquesta mesura preferencial.

Article 153

1. Quan l'operació de perfeccionament té com a finalitat la reparació de mercaderies d'exportació temporal, la seva posada en lliure disposició es fa amb exoneració total dels drets a la importació, si queda establert, a satisfacció de les autoritats duaneres, que la reparació s'ha efectuat gratuïtament, sigui per motius d'obligacions contractuals o d'obligacions legals de garantia, sigui com a conseqüència de l'existència d'un defecte de fabricació.

El paràgraf anterior no s'aplica quan ja s'ha tingut en compte l'estat defectuós en el moment de la primera posada en lliure disposició de les mercaderies.

2. Quan l'operació de perfeccionament té com a objecte la reparació de mercaderies d'exportació temporal i la dita reparació es fa a títol oneros, l'exoneració parcial dels drets a la importació, prevista a l'article 146, consisteix en determinar l'import dels drets aplicables sobre la base dels elements de taxació que afectin els productes compensadors a la data d'acceptació de la declaració de posada en lliure disposició dels mateixos, i considerant com valor a la Duana, un import igual a les despeses de reparació, sempre que les dites despeses constitueixin l'única prestació del titular de l'autorització, i no estiguin influenciades per vincles entre aquest i l'operador.

3. Per derogació a l'article 152, disposicions reglamentàries poden determinar els casos i les condicions particulars en les quals l'operació de posada en lliure disposició de les mercaderies arran d'una operació de perfeccionament passiu es pot efectuar, aplicant com a base de taxació per a l'aplicació de la tarifa duanera, el cost de l'operació de perfeccionament.

Article 154

1. En les condicions del present article fins a l'article 159 inclòs, aplicables com a complement de les disposicions precedents, el sistema dels intercanvis estàndards permet la substitució d'una mercaderia importada, anomenada d'ara endavant "producte de substitució", per un producte compensador.

2. Les autoritats duaneres permeten el recurs al sistema dels intercanvis estàndards.

dards quan l'operació de perfeccionament consisteix en una reparació de mercaderies en lliure disposició.

3. Sense perjudici de l'article 159, les disposicions aplicables als productes compensadors s'apliquen igualment als productes de substitució.

4. Les autoritats duaneres permeten que els productes de substitució siguin importats, d'acord amb el que estableixen les disposicions d'aplicació, prèviament a l'exportació de les mercaderies d'exportació temporal.

La importació anticipada d'un producte de substitució dóna lloc a la constitució d'una garantia que cobreix l'import dels drets a la importació.

Article 155

1. Els productes de substitució han d'estar represos en la mateixa classificació tarifària, ser de la mateixa qualitat comercial i posseir les mateixes característiques tècniques que les mercaderies d'exportació temporal si a aquestes darreres se'ls hagués fet la reparació prevista.

2. Quan les mercaderies d'exportació temporal han estat utilitzades abans de l'exportació, els productes de substitució també han d'haver estat utilitzats i no poden ser productes nous.

Les autoritats duaneres poden, tanmateix, concedir derogacions a aquesta regla si s'ha lliurat gratuïtament el producte de substitució, a causa d'una obligació contractual o legal de garantia, o bé com a conseqüència d'un defecte de fabricació.

Article 156

L'intercanvi estàndard només s'admet quan és possible comprovar que es compleixen les condicions fixades a l'article 155.

Article 157

1. En cas d'importació anticipada, l'exportació de les mercaderies d'exportació temporal s'ha de realitzar en un termini de dos mesos, calculat a partir de la data d'acceptació per les autoritats duaneres de la declaració de posada en lliure disposició dels productes de substitució.

2. Tanmateix, quan ho justifiquin circumstàncies excepcionals, les autoritats

duaneres poden, a demanda de l'interessat, prorrogar, en els límits raonables, el termini esmentat a l'apartat 1.

Article 158

En cas d'importació anticipada i quan s'aplica l'article 152, l'import a deduir es determina d'acord amb els elements de taxació aplicables a les mercaderies d'exportació temporal a la data d'acceptació de la declaració de la seva posada sota aquest règim.

Article 159

L'article 148, apartat 2 i l'article 149, punt b) no s'apliquen en el marc dels intercanvis estàndards.

Article 160

Els procediments previstos en el marc del perfeccionament passiu són d'aplicació, també, a l'establiment d'eventuals mesures no aranzelàries de política comercial.

Secció 4. L'exportació

Article 161

1. El règim d'exportació permet la sortida d'una mercaderia en lliure disposició fora del territori duaner del Principat d'Andorra.

L'exportació implica l'aplicació de les formalitats previstes per a aquesta sortida, incloses les eventuals mesures de política comercial i, si escau, dels drets a l'exportació.

2. Llevat de les mercaderies posades sota el règim del perfeccionament passiu o sota el règim del trànsit, qualsevol mercaderia en lliure disposició destinada a ser exportada ha de ser posada sota el règim de l'exportació.

3. L'autoritat duanera determina, d'acord amb les disposicions d'aplicació, els casos i les condicions en què les mercaderies que surten del territori duaner del Principat d'Andorra no necessiten una declaració d'exportació.

Article 162

El dret de disposar de les mercaderies per a la seva exportació es concedeix amb la condició que les mercaderies en qüestió abandonin el territori duaner del Principat d'Andorra en el mateix estat en

què estaven en el moment de l'acceptació de la declaració d'exportació.

Capítol III. Les altres destinacions duaneres

Secció 1. Les zones franques i els dipòsits francs

Article 163

Les zones franques i els dipòsits francs són parts del territori duaner del Principat d'Andorra o locals situats al territori duaner del Principat d'Andorra separats de la resta d'aquest en els quals:

a) les mercaderies d'importació estan considerades, amb vista a l'aplicació dels drets a la importació i de les eventuals mesures de política comercial a la importació, com si no estiguessin en el territori duaner del Principat d'Andorra, en la mesura que no es posin en lliure disposició, ni es posin en un altre règim duaner, ni que siguin utilitzades o consumides en condicions diferents de les que preveu la reglamentació duanera;

b) les mercaderies en lliure disposició per a les quals existeix una reglamentació específica, sempre i que aquesta reglamentació ho estableixi, es beneficien, pel fet de la seva posada en zona franca o en dipòsit franc, de mesures relatives, en principi, a l'exportació de les mercaderies.

Article 164

1. El Govern pot constituir algunes parts del territori duaner en zones franques o autoritzar la creació de dipòsits francs.

2. Les zones franques estan tancades. El Govern delimita cada zona geogràficament i fixa els punts d'accés i de sortida de cada zona franca o dipòsit franc.

Article 165

1. Els límits i els punts d'accés i de sortida de la zona franca i dels dipòsits francs estan sotmesos a la vigilància de les autoritats duaneres.

2. Les persones i els mitjans de transport que entren en una zona franca o en un dipòsit franc o en surten poden haver-se de sotmetre a un control duaner.

3. Es pot prohibir l'accés a la zona franca o al dipòsit franc a les persones que no ofereixen totes les garanties necessàries pel que fa a les disposicions previstes en el present Codi.

4. Les autoritats duaneres poden controlar les mercaderies que entren en una zona franca o en un dipòsit franc, que s'hi queden o que en surten. Per tal de permetre aquest control, s'ha de lliurar a les autoritats duaneres o posar a la seva disposició, davant qualsevol persona designada a aquest efecte per les autoritats duaneres, una còpia del document de transport que ha d'acompanyar les mercaderies en el moment d'entrar o de sortir.

Quan es requereix aquest control, les mercaderies han de posar-se a disposició de les autoritats duaneres.

Article 166

1. Les autoritats duaneres poden designar zones franques, dins les quals les formalitats i els controls duaners s'efectuen i dins les quals les disposicions en matèria de deute duaner s'apliquen de conformitat amb el règim del dipòsit duaner.

Els articles 168, 173 i 176 no s'apliquen a les zones franques designades d'aquesta manera.

2. Les zones franques designades de conformitat amb l'apartat 1 no es consideren com zones franques en el sentit dels articles 47, 48 i 199.

Les referències que es fan a les zones franques en altres camps de la legislació no són considerades com a referències a les zones franques tractades en el present article.

Article 167

Les autoritats duaneres poden exigir que les mercaderies posades en una zona franca o en un dipòsit franc que presenten un perill, que són susceptibles d'alterar les altres mercaderies o que necessiten, per altres motius, instal·lacions particulars, es posin en locals equipats especialment per rebre-les.

Article 168

1. Sense perjudici de l'article 165, apartat 4, l'entrada a la zona franca o al dipòsit franc de mercaderies no dona

lloc ni a la seva presentació a les autoritats duaneres ni al lliurament d'una declaració a la Duana.

2. Només s'han de presentar a les autoritats duaneres i seguir les formalitats duaneres previstes les mercaderies que:

a) es troben sota un règim duaner i l'entrada en zona franca o en un dipòsit franc comporti el tancament d'aquest règim; tanmateix, la presentació no és necessària si s'admet una dispensa de l'obligació de presentar les mercaderies en el marc del règim duaner en qüestió;

b) han rebut una decisió d'atorgament d'un reemborsament o una reducció dels drets a la importació que autoritzen la posada d'aquestes mercaderies en zona franca o en dipòsit franc;

c) es beneficien de les mesures esmentades a l'article 163, punt b).

3. Les autoritats duaneres poden exigir que els siguin indicades les mercaderies sotmeses a drets a l'exportació o a altres disposicions que regeixen l'exportació.

4. Les autoritats duaneres certifiquen, a demanda de l'interessat, l'estatus duaner de les mercaderies posades en zona franca o dipòsit franc.

Article 169

La durada de l'estada de les mercaderies en zones franques o dipòsits francs no està limitada.

Article 170

1. En les condicions previstes en el present Codi, s'autoritza en zona franca o en dipòsit franc qualsevol activitat de naturalesa industrial o comercial o de prestació de serveis. L'exercici d'aquestes activitats s'ha de notificar prèviament a les autoritats duaneres.

2. Les autoritats duaneres poden preveure algunes prohibicions o limitacions a les activitats esmentades a l'apartat 1, tenint en compte la naturalesa de les mercaderies sobre les quals es realitzen aquestes activitats o la necessitat de vigilància duanera.

3. Les autoritats duaneres poden prohibir l'exercici d'una activitat en una zona franca o un dipòsit franc a les persones que no ofereixen les garanties ne-

cessàries per al compliment de les disposicions previstes pel present Codi.

Article 171

Les mercaderies d'importació posades en zona franca o en dipòsit franc, durant la seva estada en zona franca o en dipòsit franc, poden:

a) ser posades en lliure disposició, en les condicions previstes per aquest règim i per l'article 175;

b) rebre les manipulacions usuals esmentades a l'article 114, apartat 1, sense autorització;

c) ser posades sota el règim de perfeccionament actiu en les condicions previstes per aquest règim;

d) ser posades sota el règim de transformació sota control duaner en les condicions previstes per aquest règim;

e) ser posades sota el règim d'admissió temporal en les condicions previstes per aquest règim;

f) ser abandonades de conformitat amb l'article 178;

g) ser destruïdes, amb la condició que l'interessat faciliti a les autoritats duaneres tota la informació que aquestes creguin necessària.

Quan les mercaderies es posen en els règims esmentats als punts c), d) o e), el Govern pot adaptar, per ajustar-se a les condicions de funcionament i de vigilància duanera de les zones franques o dipòsits francs, les modalitats de control previstes en la matèria.

Article 172

1. Quan l'article 171 no s'aplica, les mercaderies d'importació i les mercaderies posades en lliure disposició esmentades a l'article 163, punt b), no es poden ni consumir ni utilitzar en les zones franques o en els dipòsits francs.

2. Sense perjudici de les disposicions aplicables als productes d'avituallament i en la mesura que el règim en qüestió ho permeti, l'apartat 1 s'aplica sense perjudici de la utilització o el consum de les mercaderies que, en cas de posada en lliure disposició o de posada en admissió temporal, no estarien sotmeses a l'aplicació dels drets a la importació o a les mesures de política comercial eventual-

ment aplicables. En aquest cas, no es requereix una declaració de posada en lliure disposició o d'admissió temporal.

Tanmateix, s'exigeix una declaració en cas que aquestes mercaderies s'hagin d'imputar a un contingent o a un sostre.

Article 173

1. Qualsevol persona que exerceix una activitat, sigui d'emmagatzematge, d'obratge o de transformació, sigui de venda o de compra de mercaderies en una zona franca o en un dipòsit franc, en la forma autoritzada per les autoritats duaneres, ha de portar un registre de mercaderies. Des que entren en els locals d'aquesta persona, les mercaderies han de figurar en aquest registre de mercaderies, el qual ha de permetre a les autoritats duaneres identificar les mercaderies i inscriure-hi els seus moviments.

2. En cas de transbordament de mercaderies a l'interior d'una zona franca, els documents relatius a aquestes mercaderies han d'estar a disposició de les autoritats duaneres.

L'emmagatzematge de curta durada, inherent a un transbordament, es considera que forma part del transbordament.

Article 174

Sense perjudici de les disposicions particulars adoptades en el marc de reglamentacions duaneres específiques, les mercaderies que surten d'una zona franca o d'un dipòsit franc poden ser exportades o reexportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra.

Article 175

1. Quan neix un deute duaner per a una mercaderia d'importació i quan el valor a la Duana d'aquesta mercaderia es basa en un preu realment pagat o a pagar que inclou les despeses d'emmagatzematge i de conservació de les mercaderies durant la seva estada a la zona franca o al dipòsit franc, aquestes despeses no s'han d'incloure en el valor a la Duana, amb la condició que siguin diferents del preu realment pagat o a pagar per la mercaderia.

2. Quan aquesta mercaderia ha estat objecte de manipulacions usals, en zona franca o en dipòsit franc, en el sentit de l'article 114, apartat 1, el tipus, el

valor a la Duana i la quantitat a considerar per a determinar l'import dels drets a la importació són, a demanda del declarant i amb la condició que aquestes manipulacions hagin tingut una autorització lliurada de conformitat amb l'apartat 2 de l'article esmentat, les que s'haurien de considerar pel que fa a aquesta mercaderia, en el moment esmentat a l'article 208, si no s'haguessin manipulat.

Article 176

En el cas de reintroducció de mercaderies en el territori duaner del Principat d'Andorra o de la seva posada sota règim duaner, es pot utilitzar la certificació esmentada a l'article 168, apartat 4, per provar l'estatus duaner de les mercaderies.

Article 177

Les autoritats duaneres han de comprovar que les disposicions en matèria d'exportació o de reexportació es respecten quan les mercaderies s'exporten o es reexporten a partir d'una zona franca o d'un dipòsit franc.

Secció 2. La reexportació, la destrucció i l'abandó

Article 178

1. Les mercaderies d'importació poden ser:

reexportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra, destruïdes, abandonades a benefici del tresor públic andorrà.

2. La reexportació comporta, si escau, l'aplicació de les formalitats previstes per a la sortida de les mercaderies, incloses les mesures de política comercial eventualment aplicables.

3. La reexportació o la destrucció es notifiquen prèviament a les autoritats duaneres. Les autoritats duaneres prohibeixen la reexportació quan ho preveuen les formalitats o les mesures esmentades a l'apartat 2. Quan hi ha mercaderies que, durant la seva estada al territori duaner del Principat d'Andorra eren posades sota règim duaner econòmic, es destinen a ser reexporta-

des, s'ha de dipositar una declaració a la Duana de conformitat als articles 69 a 86.

En aquest cas s'aplica l'article 161, apartat 3.

L'abandó es fa de conformitat amb les disposicions d'aplicació del present Codi.

4. La destrucció o l'abandó no ha de suposar cap despesa per al tresor públic.

5. Els residus i les deixalles que poden resultar de la destrucció han de rebre una de les destinacions duaneres determinades per les disposicions del present Codi. Queden sota vigilància duanera fins al moment previst a l'article 47, apartat 2.

Títol VI. Mercaderies que surten del territori duaner del Principat d'Andorra

Article 179

Les mercaderies que surten del territori duaner del Principat d'Andorra estan sotmeses a vigilància duanera. Poden ser controlades per les autoritats duaneres de conformitat amb les disposicions vigents. Han d'abandonar aquest territori utilitzant, si escau, la via que determinin les autoritats duaneres i ho han de fer d'acord amb les modalitats que fixin, d'acord amb les disposicions d'aplicació.

Títol VII. Les operacions privilegiades

Capítol I. Les franquícies

Article 180

Els casos en què, per circumstàncies particulars, és atorgada una franquícia de drets a la importació o de drets a l'exportació, es determinen legalment.

Capítol II. Mercaderies en retorn

Article 181

1. Les mercaderies que, un cop exportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra, s'hi reintrodueixen i es posen en lliure disposició, en un termini de tres anys, a demanda de l'interessat,

estan, exonerades dels drets a la importació.

Tanmateix:

El termini de tres anys es pot sobrepassar en circumstàncies particulars;

Quan, prèviament a la seva exportació fora del territori duaner del Principat d'Andorra, les mercaderies en retorn, posades en lliure disposició en benefici d'un dret a la importació reduït o nul per raó de la seva utilització amb finalitats particulars, només es pot atorgar l'exoneració esmentada a l'apartat 1 amb la condició que rebin novament la mateixa utilització.

Quan les mercaderies en qüestió no reben la mateixa utilització, a l'import dels drets a la importació als quals estan subjectes se li resta l'import eventualment abonat en el moment de la seva primera posada en lliure disposició. Si aquest últim import és superior al que resulta de la posada en lliure disposició de les mercaderies retornades, no es concedeix cap reemborsament.

2. No s'atorga l'exoneració dels drets a la importació prevista a l'apartat 1 per a:

a) les mercaderies exportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra en el marc del règim de perfeccionament passiu, llevat que aquestes mercaderies es trobin encara en el mateix estat en què van ser exportades;

b) les mercaderies objecte d'una normativa vigent al Principat d'Andorra que implica la seva exportació amb destinació d'un país determinat.

Article 182

1. Només s'atorga l'exoneració dels drets a la importació esmentada a l'article 181 en la mesura que les mercaderies reimportades es troben en el mateix estat en què van ser exportades.

2. Els casos i les condicions en què es pot derogar aquesta condició es poden determinar reglamentàriament.

Article 183

Els articles 181 i 182 s'apliquen mutatis mutandis als productes compensadors inicialment exportats o reexportats després d'un règim de perfeccionament actiu.

L'import dels drets a la importació deguts legalment es determina segons les regles aplicables en el marc del règim de perfeccionament actiu. Es considera data de posada en lliure disposició, la data de reexportació dels productes compensadors.

Títol VIII. Deute duaner

Capítol I. Garantia de l'import del deute duaner

Article 184

1. Quan, en aplicació de la reglamentació duanera, les autoritats duaneres exigeixen la constitució d'una garantia per assegurar el pagament d'un deute duaner, aquesta garantia ha de ser lliurada pel deutor o per la persona susceptible d'esdevenir-ne.

2. Les autoritats duaneres només poden exigir la constitució d'una única garantia per a un mateix deute duaner.

3. Les autoritats duaneres poden permetre que la garantia la constitueixi un tercer en substitució de la persona a qui es requereix aquesta garantia.

4. No s'exigeix cap garantia quan el deutor o la persona susceptible d'esdevenir-ne és una administració pública.

5. Les autoritats duaneres poden no exigir la constitució de la garantia quan l'import a garantir no excedeix els 500 euros.

Article 185

1. Quan la reglamentació duanera preveu la constitució d'una garantia a títol facultatiu, aquesta garantia s'exigeix, si les autoritats duaneres ho estimen, en la mesura que el pagament, en els terminis previstos, d'un deute duaner nascut o susceptible de néixer no està garantit amb tota certesa.

Quan no s'exigeix la garantia esmentada al primer apartat, les autoritats duaneres, tanmateix, poden demanar a la persona esmentada a l'article 184, apartat 1, que es comprometi a complir les obligacions que aquesta persona té legalment.

2. Es pot exigir la garantia esmentada a l'apartat 1:

en el moment mateix en què s'aplica la reglamentació que preveu la possibilitat d'exigir la constitució d'una garantia d'aquest tipus, o bé en qualsevol moment ulterior en què les autoritats duaneres constaten que el pagament en els terminis previstos del deute duaner nascut o susceptible de néixer no està garantit amb tota certesa.

Article 186

A demanda de la persona esmentada a l'article 184, apartats 1 o 3, les autoritats duaneres poden permetre que es constitueixi una garantia global per cobrir diverses operacions que generen o poden generar aquest deute duaner.

Article 187

1. Quan la reglamentació duanera preveu la constitució d'una garantia a títol obligatori, i sota reserva de les disposicions particulars previstes reglamentàriament per al règim del trànsit duaner, les autoritats duaneres fixen l'import d'aquesta garantia a un nivell igual:

a l'import exacte del deute duaner o dels deutes duaners en qüestió, si aquest import es pot determinar de manera segura en el moment que s'exigeix la garantia, a l'import més elevat, estimat per les autoritats duaneres, del deute duaner o dels deutes duaners nascuts o susceptibles de néixer en els altres casos.

En el cas d'una garantia global constituïda per deutes duaners la suma dels quals varia en el temps, l'import d'aquesta garantia s'ha de fixar a un nivell que permeti cobrir en tot moment l'import dels deutes duaners en qüestió.

2. Quan la reglamentació duanera preveu la constitució d'una garantia a títol facultatiu i les autoritats duaneres ho exigeixen, aquestes fixen l'import de la garantia de tal manera que aquest nivell no excedeixi el que es preveu a l'apartat 1.

3. L'autoritat duanera, d'acord amb les condicions d'aplicació, determina els casos i les condicions en què es pot constituir una garantia estipulada.

Article 188

La garantia pot estar constituïda:

per un dipòsit en efectiu,
o bé per una fiança.

Article 189

1. El dipòsit en efectiu ha de ser efectuat en la moneda emprada en la comptabilitat pública del Principat d'Andorra.

S'assimila a un dipòsit en efectiu: el lliurament d'un xec el pagament del qual està garantit per l'organisme que l'expedeix, acceptat per les autoritats duaneres, el lliurament de qualsevol altre títol que tingui poder alliberador i reconegut per aquestes autoritats.

2. El dipòsit en efectiu o assimilat s'ha de constituir de conformitat amb les disposicions vigents al Principat d'Andorra.

Article 190

El fiador s'ha de comprometre, per escrit, a pagar solidàriament amb el deutor l'import garantit del deute duaner, el pagament del qual esdevé exigible.

El fiador és una tercera persona autoritzada per les autoritats duaneres, les autoritats duaneres poden refusar d'acceptar el fiador proposat quan aquest no garanteixi d'una manera segura el deute duaner en els terminis previstos.

Article 191

La persona que ha de lliurar la garantia pot escollir lliurement entre els tipus de constitució d'aquesta garantia previstos a l'article 188.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden refusar d'acceptar el tipus de garantia proposat quan és incompatible amb el bon funcionament del règim duaner de referència. Les autoritats duaneres poden exigir que el tipus de garantia escollit es mantingui durant un període determinat.

Article 192

Les autoritats duaneres poden acceptar els tipus de garantia diferents dels de l'article 188 si aquests tipus garanteixen de manera equivalent el pagament d'aquest deute duaner.

Les autoritats duaneres rebutgen la garantia proposada pel deutor quan no els sembla que garanteix d'una manera segura el pagament del deute duaner.

Article 193

Quan les autoritats duaneres constaten que la garantia lliurada no garanteix gens o ja no garanteix de manera segura o completa el pagament d'aquest deute duaner en els terminis previstos, exigeixen a la persona esmentada a l'article 184 apartat 1, a elecció d'aquesta última, el lliurament d'una garantia complementària, o bé la substitució de la garantia inicial per una nova garantia.

Article 194

1. No es pot alliberar la garantia si el deute duaner pel qual s'ha establert no s'ha liquidat o és susceptible de néixer. Quan el deute duaner s'ha liquidat o ja no és susceptible de néixer, la garantia queda immediatament alliberada.

2. Quan el deute duaner s'ha liquidat parcialment o ja no és susceptible de néixer per una part de l'import pel qual ha estat garantit, la garantia constituïda és, a demanda de l'interessat, alliberada parcialment en conseqüència, llevat que l'import en qüestió no ho justifiqui.

Capítol II. Naixement del deute duaner

Article 195

1. Un deute duaner a la importació neix per:

- a) la posada en lliure disposició de mercaderies que estiguin subjectes a drets a la importació,
- b) o la posada al Principat d'Andorra de dita mercaderia sota el règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació.

2. El deute duaner neix en el moment de l'acceptació de la declaració corresponent a la Duana.

3. El deutor és el declarant. En el cas de representació indirecta, la persona pel compte de la qual es fa la declaració a la Duana és igualment deutora.

Quan s'estableix una declaració a la Duana per un dels règims esmentats a l'apartat 1, prenent com a base dades que condueixin al fet que els drets legalment deguts no seran recaptats totalment o parcialment, les persones que han aportat aquestes dades, necessàries per a l'establiment de la declaració, tenint o havent de tenir raonablement co-

neixement que aquestes dades eren falses, poden ser igualment considerades deutores.

Article 196

1. Un deute a la importació neix com a conseqüència de la introducció irregular al territori duaner del Principat d'Andorra d'una mercaderia subjecta a drets a la importació.

En el sentit del present article, s'entén per "introducció irregular" qualsevol introducció que desvirtui el que disposen els articles 48 a 51 i 174.

2. El deute duaner neix en el moment de la introducció irregular.

3. Els deutors són:

la persona que ha procedit a aquesta introducció irregular, les persones que han participat en aquesta introducció sabent o havent de saber raonablement que era irregular, els que han adquirit o detingut la mercaderia en qüestió i que sabien o havien de saber raonablement en el moment que van adquirir o rebre aquesta mercaderia que es tractava d'una mercaderia introduïda irregularment.

Article 197

1. Un deute duaner a la importació neix per la sostracció a la vigilància duanera d'una mercaderia subjecta a drets a la importació.

2. El deute duaner neix en el moment de la sostracció de la mercaderia a la vigilància duanera.

3. Els deutors són:

la persona que ha sostret la mercaderia a la vigilància duanera, les persones que han participat en aquesta sostracció sabent o havent de saber raonablement que es tractava d'una mercaderia sostreta a la vigilància duanera, les que han adquirit o detingut la mercaderia en qüestió i que sabien o havien de saber raonablement en el moment que van adquirir o rebre aquesta mercaderia que es tractava d'una mercaderia sostreta a la vigilància duanera, i també

si escau, la persona que ha de complir les obligacions que comporta l'estada en dipòsit temporal de la mercaderia o la utilització del règim duaner sota el qual es va posar aquesta mercaderia.

Article 198

1. Un deute duaner a la importació neix per:

a) l'incompliment d'una de les obligacions que comporta per a una mercaderia subjecta a drets a la importació la seva estada en un dipòsit temporal o la utilització del règim duaner sota el qual es va posar;

b) o la inobservança d'una de les condicions fixades per a la posada d'una mercaderia sota aquest règim o per a l'atorgament d'un dret a la importació reduït o nul per raó de la utilització de la mercaderia amb finalitats particulars, en els casos diferents dels esmentats a l'article 197, llevat que no s'estableixi que aquestes mancances no han tingut cap conseqüència real per al funcionament correcte del dipòsit temporal o del règim duaner considerat.

2. El deute duaner neix en el moment en què ja no es compleix l'obligació, l'incompliment de la qual fa néixer el deute duaner, o bé des del moment que la mercaderia es va posar sota el règim duaner considerat quan es constata a posteriori que una de les condicions fixades per a la posada d'aquesta mercaderia sota aquest règim o per a l'atorgament del dret a la importació reduït o nul per raó de la utilització de la mercaderia amb finalitats particulars no s'havia satisfet realment.

3. El deutor és la persona que, segons el cas, ha de complir les obligacions que comporta l'estada en dipòsit temporal d'una mercaderia subjecta a drets a la importació o la utilització del règim duaner sota el qual es va posar aquesta mercaderia, o bé la persona que ha de respectar les condicions fixades per a la posada de la mercaderia sota aquest règim.

Article 199

1. Un deute duaner a la importació neix:

Pel consum o la utilització, en una zona franca o en un dipòsit franc, en

condicions diferents de les previstes en el reglament vigent, d'una mercaderia subjecta a drets a la importació.

En cas de desaparició de mercaderies i si aquesta desaparició no es pot justificar satisfactòriament davant les autoritats duaneres, aquestes autoritats poden considerar que les mercaderies han estat consumides o utilitzades en la zona franca o en el dipòsit franc.

2. El deute duaner neix quan es consumeix la mercaderia o quan s'utilitza per primera vegada en condicions diferents de les que preveu la reglamentació vigent.

3. El deutor és la persona que ha consumit o utilitzat la mercaderia així com les persones que han participat en aquest consum o en aquesta utilització sabent o havent de saber raonablement que aquest consum o aquesta utilització es feien en condicions diferents de les que preveu la reglamentació vigent.

Quan, en cas de desaparició de mercaderies, les autoritats duaneres consideren que aquestes mercaderies han estat consumides o utilitzades dins la zona franca o dins del dipòsit franc i no es pot aplicar el paràgraf anterior, la persona que ha de pagar el deute duaner és l'última persona que, segons el coneixement d'aquestes autoritats, estava en possessió de les mercaderies.

Article 200

1. No es genera cap deute duaner a la importació per a una mercaderia determinada, per derogació dels articles 196 i 198, apartat 1, punt a), quan l'interessat aporta la prova que l'incompliment de les obligacions que es deriven:

de les disposicions dels articles 48 a 51 i 174, o bé de l'estada de la mercaderia en qüestió en dipòsit temporal, o bé de la utilització del règim duaner en què s'ha posat aquesta mercaderia,

resulta de la destrucció total o de la pèrdua irremeiable d'aquesta mercaderia per una causa que depèn de la naturalesa mateixa de la mercaderia o com a conseqüència d'un cas fortuït o de força major o també de l'autorització de les autoritats duaneres.

En el sentit del present apartat, una mercaderia es considera irremeiablement perduda quan és inutilitzable per qualsevol persona.

2. No es genera cap deute duaner a la importació per a una mercaderia posada en lliure disposició en benefici d'un dret a la importació reduït o nul per raó de la seva utilització amb finalitats particulars, quan aquesta mercaderia s'exporta o es reexporta amb l'autorització de les autoritats duaneres.

Article 201

Quan, de conformitat amb els articles 197 o 198, neix un deute duaner per a una mercaderia posada en lliure disposició en benefici d'un dret a la importació reduït per raó de la seva utilització amb finalitats particulars, l'import pagat en el moment de la posada en lliure disposició es redueix de l'import d'aquest deute duaner.

Aquesta disposició s'aplica mutatis mutandis quan neix un deute duaner per a residus i deixalles que resulten de la destrucció d'una mercaderia com aquesta.

Article 202

1. Un deute duaner a l'exportació neix, per l'exportació fora del territori del Principat d'Andorra amb declaració a la Duana, d'una mercaderia subjecta a drets a l'exportació.

2. Aquest deute duaner neix en el moment que es fa l'acceptació d'aquesta declaració a la Duana.

3. El deutor és el declarant. En el cas de representació indirecta, la persona pel compte de la qual s'ha fet la declaració és igualment deutora.

Article 203

1. Un deute duaner a l'exportació neix per la sortida, fora del territori duaner del Principat d'Andorra sense declaració a la Duana, d'una mercaderia subjecta a drets a l'exportació.

2. El deute duaner neix en el moment que es fa la sortida efectiva d'aquesta mercaderia fora d'aquest territori.

3. El deutor és:

la persona que ha procedit a fer aquesta sortida,

així com les persones que han participat en aquesta sortida sabent o havent de saber raonablement que no s'havia remès, però s'hauria hagut de remetre, una declaració a la Duana.

Article 204

1. Un deute duaner a l'exportació neix pel no respecte de les condicions que han permès la sortida de la mercaderia fora del territori duaner del Principat d'Andorra en exoneració total o parcial dels drets a l'exportació.

2. El deute neix en el moment en què la mercaderia ha rebut una destinació diferent de la que n'ha permès la sortida fora del territori duaner del Principat d'Andorra en exoneració total o parcial dels drets a l'exportació, i també si les autoritats duaneres no poden determinar, en aquest moment, el moment en què expira el termini fixat per a la producció de la prova que atesta que les condicions fixades per donar dret a aquesta exoneració s'havien complert.

3. El deutor és el declarant. En cas de representació indirecta, la persona pel compte de la qual es fa la declaració, és igualment deutor.

Article 205

El deute duaner esmentat als articles 195 a 199 i 202 a 204 neix encara que afecti una mercaderia objecte de mesura de prohibició o de restricció a la importació o a l'exportació, sigui quina en sigui la naturalesa.

Tanmateix, no es genera cap deute duaner quan s'introdueix de manera irregular, dins el territori duaner del Principat d'Andorra, moneda falsa i estupefaents i substàncies psicòtropes quan aquests estupefaents i aquestes substàncies psicòtropes no formen part del circuit econòmic estrictament vigilat per les autoritats competents amb finalitats mèdiques i científiques. Per a les necessitats de la legislació duanera aplicable a les infraccions duaneres, es considera que el deute duaner neix quan la legislació duanera preveu que els drets de Duana serveixen de base per a la determinació de sancions o quan l'existència d'un deute duaner serveix de base per a diligències administratives i judicials.

Article 206

Quan la reglamentació duanera preveu un tractament favorable d'una mercaderia per raó de la seva naturalesa o de la seva destinació particular, una franquícia o una exoneració total o parcial dels drets a la importació o dels drets a la exportació en virtut dels articles 31, 92, 146 o 180 a 183, aquest tractament favorable, aquesta franquícia o aquesta exoneració també s'aplica en el cas de naixement de deute duaner en virtut dels articles 196 a 199, 203 o 204, quan el comportament de la persona interessada no implica ni maniobra fraudulenta, ni negligència manifesta i que la dita persona interessada justifica que estan reunides les altres condicions d'aplicació del tractament favorable, de la franquícia o de l'exoneració.

Article 207

Quan hi ha diversos deutors per a un mateix deute duaner tots els deutors estan obligats a pagar aquest deute a títol solidari.

Article 208

1. Llevat que hi hagi disposicions específiques contràries previstes pel present Codi i sense perjudici de l'apartat 2, l'import dels drets a la importació o dels drets a l'exportació aplicables a una mercaderia es determina sobre la base dels elements de taxació propis d'aquesta mercaderia en el moment en què neix el deute duaner que l'afecta.

2. Quan no és possible determinar amb exactitud el moment a partir del qual neix el deute duaner, el moment que s'ha de considerar per determinar els elements de taxació propis de la mercaderia considerada és el moment en què les autoritats duaneres constaten que aquesta mercaderia es troba en una situació que ha fet néixer un deute duaner.

Tanmateix, quan els elements d'informació de què disposen les autoritats duaneres els permeten d'establir que el deute duaner ha aparegut en un moment anterior a aquell en què han procedit a aquesta constatació, l'import dels drets a la importació o dels drets a l'exportació per a la mercaderia en qüestió es determina prenent com a base elements de taxació que els eren propis en el moment més allunyat en el temps en què es

pot establir, a partir de les informacions disponibles, l'existència del deute duaner resultat d'aquesta situació.

3. S'han d'aplicar interessos compensadors en els casos i en les condicions definits per les disposicions d'aplicació del present Codi, per tal d'evitar qualsevol obtenció d'un avantatge financer per raó de la pròrroga de la data d'aparició o de comptabilització del deute duaner.

Article 209

1. El deute duaner neix:

al lloc on es produeixen els fets que fan néixer el deute,
o si aquest lloc no es pot determinar, al lloc en què les autoritats duaneres constaten que la mercaderia es troba en una situació que ha fet néixer un deute duaner,
o si la mercaderia ha estat posada sota un règim duaner que no està tancat i si el lloc no es pot determinar en aplicació del primer o del segon guió en un termini establert, al lloc en què la mercaderia ha estat, o bé posada sota el règim en qüestió, o bé introduïda en el territori duaner del Principat d'Andorra sota aquest règim.

2. Quan els elements d'informació de què disposen les autoritats duaneres els permet establir que el deute duaner ja havia nascut quan la mercaderia es trobava anteriorment en un altre lloc, el deute duaner es considera nascut en el lloc en què és possible establir que es trobava en el moment més allunyat en el temps en què es pot establir l'existència del deute duaner.

Capítol III. Recaptació de l'import del deute duaner

Secció 1. Comptabilització i comunicació al deutor de l'import dels drets

Article 210

1. Qualsevol import de drets a la importació o de drets a l'exportació resultat d'un deute duaner, anomenat d'ara endavant "import de drets", ha de ser calculat per les autoritats duaneres a partir del moment en què disposin dels elements necessaris i ha de ser inscrit per aquestes autoritats en els llibres de comptes o en

qualsevol altre suport que els substitueixin (comptabilització).

El primer apartat no s'aplica en els casos en què:

- a) s'ha instituït un dret antidúmping o compensador provisional;
- b) l'import dels drets legalment deguts és superior al que es determina sobre la base d'una informació vinculant;
- c) quan les autoritats duaneres han estat dispensades de comptabilitzar els imports de drets inferiors a un import determinat.

Les autoritats duaneres poden no considerar imports de drets que, de conformitat amb l'article 213, apartat 3, no es poden comunicar al deutor a causa de l'expiració del termini previst.

2. Les modalitats pràctiques de comptabilització dels imports de drets les determinen les autoritats duaneres.

Article 211

1. Quan un deute duaner neix per acceptació de la declaració d'una mercaderia per un règim duaner diferent del de l'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació o de qualsevol altre acte que tingui els mateixos efectes jurídics que aquesta acceptació, s'ha de considerar l'import corresponent a aquest deute duaner a partir del moment en què aquest import ha estat calculat i, com a més tard, dos dies després del dia que s'ha atorgat el dret de disposar de la mercaderia.

Tanmateix, amb la reserva que n'hagi estat garantit el pagament, el conjunt dels imports relatius a les mercaderies el dret de disposar de les quals ha estat atorgat en benefici d'una mateixa persona durant un període fixat per les autoritats duaneres i que no pot ser superior a trenta-un dies, pot rebre una comptabilització única al final del període. Aquesta comptabilització ha de tenir lloc en un termini de cinc dies a partir de la data d'expiració del període considerat.

2. Quan les disposicions preveuen que el dret de disposar d'una mercaderia es pot atorgar mentre s'espera que es compleixin algunes condicions previstes per disposicions vigents al Principat d'Andorra de les quals depenen o bé la determinació de l'import del deute apa-

regut, o bé la seva recaptació, la comptabilització ha de tenir lloc, com a més tard, dos dies després del dia que es determinen o es fixen definitivament l'import del deute, o bé l'obligació de pagar els drets resultat d'aquest deute.

Tanmateix, quan un deute duaner afecta un dret antidúmping o compensador provisional, la comptabilització d'aquest dret ha de tenir lloc, com a més tard, dos mesos després del moment en què el reglament que institueix un dret antidúmping o compensador definitiu es publica al Diari Oficial de les Comunitats Europees.

3. En cas que aparegui un deute duaner en condicions diferents de les esmentades a l'apartat 1, la comptabilització de l'import dels drets corresponents ha de tenir efecte en un termini de dos dies a partir de la data en què les autoritats duaneres poden:

- a) calcular l'import dels drets en qüestió;
- b) i determinar el deutor.

4. Els terminis de comptabilització poden augmentar:

- a) per motius relacionats amb l'organització administrativa;
- b) o bé com a conseqüència de circumstàncies particulars que impedeixen les autoritats duaneres de respectar aquests terminis. L'augment dels terminis no pot excedir catorze dies.

5. Els terminis previstos a l'apartat 1 no s'apliquen en casos fortuïts o de força major.

Article 212

1. Quan l'import dels drets que resulten d'un deute duaner no s'ha comptabilitzat de conformitat amb l'article 211 o s'ha comptabilitzat a un nivell inferior a l'import degut legalment, la comptabilització de l'import dels drets a recaptar o que queden per recaptar s'ha de fer en un termini de dos dies a partir de la data en què les autoritats duaneres s'han adonat d'aquesta situació i estan en condicions de calcular l'import degut legalment i de determinar el deutor (comptabilització a posteriori). Aquest termini es pot prolongar de conformitat amb l'article 211.

Quan els controls establerts per les autoritats duaneres poden dur al reconeixement d'un deute duaner o d'un import de drets superior al que ja s'ha pres en compte sense que les dites autoritats estiguin en mesura de determinar amb certesa l'import legalment degut, aquestes consideren l'import del qual les mercaderies poden ser passibles en definitiva, en un termini suficient per poder comunicar aquest import provisional al deutor abans del venciment del termini estipulat a l'article 213, apartat 3.

Tanmateix, la consideració de l'import del qual les mercaderies poden en definitiva ser subjectes es considera inexistent si les autoritats duaneres no estan en mesura de determinar amb certesa l'import legalment degut, en un termini de tres anys a comptar de la data de la comunicació al deutor de l'import provisional tal com està definit en el segon paràgraf.

2. Llevat dels casos esmentats a l'article 210, no es procedeix a una comptabilització a posteriori quan:

- a) la decisió inicial de no comptabilitzar els drets o de procedir a una comptabilització a un nivell inferior a l'import degut legalment s'adopta prenent com a base disposicions de caràcter global invalidades ulteriorment per una decisió judicial;
- b) l'import dels drets deguts legalment no s'havia comptabilitzat a causa d'un error per part de les autoritats duaneres, que no podia raonablement ser detectat pel deutor, el qual havia actuat de bona fe i havia observat totes les disposicions previstes per la reglamentació vigent pel que fa a la declaració a la Duana.

Article 213

1. S'ha de comunicar l'import dels drets al deutor segons les modalitats apropiades immediatament després que hagi estat comptabilitzat.

2. Quan s'ha notificat l'import dels drets a pagar, a títol indicatiu, en la declaració a la Duana, les autoritats duaneres poden preveure que la comunicació esmentada a l'apartat 1 només es realitzarà si l'import dels drets comunicat no correspon al que s'ha determinat.

Sense perjudici de l'aplicació de l'article 211, apartat 1, segon paràgraf, quan es fa ús de la possibilitat prevista al primer paràgraf, el dret de disposar de les mercaderies per part de les autoritats duaneres val de comunicació al deutor de l'import dels drets comptabilitzats.

3. La comunicació al deutor no es pot fer després que hagi expirat un termini de tres anys a partir de la data del naixement del deute duaner. Aquest termini se suspèn a partir del moment en què es presenta un recurs en el sentit de l'article 234 i mentre dura el procediment de recurs.

4. Quan el deute duaner resulta d'un acte que era, en el moment d'haver estat comès, perseguible judicialment, la comunicació al deutor, pot fer-se, en les condicions que estipulen les disposicions vigents, després del venciment del termini previst a l'apartat 3.

Secció 2. Termini i modalitats de pagament de l'import dels drets

Article 214

1. Tot import de drets objecte de la comunicació esmentada a l'article 213 ha de ser fet efectiu per part del deutor en els terminis següents:

a) si aquesta persona no es beneficia de cap de les modalitats de pagament previstes als articles 216 a 221, el pagament s'ha de fer en el termini que se li concedeix.

Sense perjudici de l'article 235, segon paràgraf, aquest termini no pot excedir deu dies a partir de la comunicació al deutor de l'import dels drets deguts i, en cas de globalització de les comptabilitzacions en les condicions previstes a l'article 211, apartat 1, s'ha de determinar de manera que no permeti al deutor obtenir un termini de pagament més llarg que si s'hagués beneficiat d'una pròrroga de pagament. S'acorda d'ofici una prolongació del termini quan s'estableix que l'interessat ha rebut la comunicació massa tard per poder respectar el termini concedit per fer el pagament.

A més, les autoritats duaneres poden acordar, a demanda del deutor, una prolongació del termini, quan l'import

dels drets a pagar resulta d'un acte de recaptació a posteriori. Sense perjudici de l'article 221, punt a), la prolongació del termini acordada no pot excedir el temps necessari per permetre al deutor que prengui les mesures necessàries per pagar el seu deute;

b) si aquesta persona es beneficia d'una de les modalitats de pagament previstes als articles 216 a 221, el pagament s'ha de fer, com a més tard, quan expirin el termini o els terminis determinats en el marc d'aquestes modalitats.

2. Es poden preveure casos i condicions en què se sobreseu l'obligació del deutor de pagar els drets:

quan es presenta una demanda de reducció dels drets, de conformitat amb els articles 227, 229 o 230, o, quan una mercaderia és embargada amb vista a una confiscació ulterior de conformitat amb l'article 225, punt c), segon guió, o del punt d), o, quan el deute duaner ha nascut en aplicació de l'article 197 i que hi ha una pluralitat de deutors, o, en els casos que estipula l'article 212, apartat 1, segon paràgraf.

Article 215

El pagament s'ha de fer en efectiu o per qualsevol altre mitjà amb un poder alliberador similar de conformitat amb les disposicions vigents. Es pot fer per via de compensació quan les disposicions vigents ho preveuen.

Article 216

En la mesura que l'import dels drets fa referència a mercaderies declarades per a un règim duaner que comporta l'obligació de pagar aquests drets, les autoritats duaneres concedeixen a l'interessat, a demanda seva, una pròrroga de pagament d'aquest import en les condicions fixades als articles 217, 218 i 219.

Article 217

La concessió de la pròrroga de pagament està subordinada a la constitució d'una garantia per part del demandant.

A més, la concessió de la pròrroga de pagament pot donar lloc a la percepció de despeses accessòries per constitució de l'informe o per servei donat.

Article 218

Les autoritats duaneres determinen, d'entre les modalitats següents, les que s'han d'utilitzar per a la concessió de la pròrroga de pagament:

a) separatament per a cada import de drets comptabilitzats en les condicions definides a l'article 211, apartat 1, primer paràgraf, o l'article 212, apartat 1;

b) globalment per al conjunt dels imports de drets comptabilitzats en les condicions definides a l'article 211, apartat 1, primer paràgraf, en el decurs d'un període fixat per les autoritats duaneres que no pot ser superior a trenta-un dies;

c) o bé globalment per al conjunt dels imports de drets objecte d'una comptabilització única en aplicació de l'article 211, apartat 1, segon paràgraf.

Article 219

1. El termini de pròrroga de pagament és de trenta dies.

Es calcula de la manera següent:

a) quan la pròrroga de pagament es fa de conformitat amb l'article 218, punt a), el termini es calcula a partir de l'endemà del dia que les autoritats duaneres comptabilitzen l'import dels drets. Quan es fa ús de l'article 211, apartats 4 i 5, el termini de trenta dies calculat de conformitat amb el primer paràgraf es redueix un nombre de dies corresponent al termini excedent de dos dies que s'ha utilitzat per a la comptabilització;

b) quan la pròrroga de pagament s'efectua de conformitat amb l'article 218, punt b), el termini es calcula a partir de l'endemà del dia que expira el període de globalització. En aquest cas, es disminueix un nombre de dies corresponent a la meitat del nombre de dies que comprèn el període de globalització;

c) quan la pròrroga de pagament s'efectua de conformitat amb l'article 218, punt c), el termini es calcula a partir de l'endemà del dia que expira el període en el decurs del qual s'ha atorgat el dret de disposar de les mercaderies en qüestió. En aquest cas, es redueix d'un nombre de dies corresponent a la me-

tat del nombre de dies que comprèn el període en qüestió.

2. Quan els períodes esmentats a l'apartat 1, punts b) i c), comprenen un nombre de dies senar, el nombre de dies a deduir del termini de trenta dies, en aplicació de l'apartat 1, punts b) i c), és igual a la meitat del nombre parell immediatament inferior a aquest nombre senar.

3. Com a mesura de simplificació, quan els períodes esmentats a l'apartat 1, punts b) i c), són d'una setmana civil o d'un mes civil, l'autoritat duanera pot preveure que es faci el pagament dels imports de drets objecte de la pròrroga de pagament:

a) si es tracta d'un període d'una setmana civil, el divendres de la quarta setmana següent a aquesta setmana civil;

b) si es tracta d'un període d'un mes civil, com a més tard el setzè dia del mes següent a aquest mes civil.

Article 220

1. La pròrroga de pagament no es pot concedir per als imports de drets que, tot i referir-se a les mercaderies declarades per a un règim duaner amb l'obligació de pagar aquests drets, es comptabilitzen de conformitat amb les disposicions vigents pel que fa a l'acceptació de declaracions incompletes, pel fet que el declarant no ha aportat, quan ha expirat el termini fixat, els elements necessaris per determinar definitivament el valor a la Duana de les mercaderies, o no ha lliurat l'enunciat o el document que faltava en el moment de l'acceptació de la declaració incompleta.

2. Tanmateix, es pot concedir una pròrroga de pagament en els casos esmentats a l'apartat 1 quan l'import dels drets a recaptar es comptabilitza abans que expiri el termini de trenta dies a partir de la data de comptabilització de l'import exigint inicialment o, si no hi ha hagut comptabilització, a partir de la data d'acceptació de la declaració relativa a les mercaderies en qüestió. La durada de la pròrroga de pagament concedida en aquestes condicions no pot sobrepassar la data d'expiració del període que ha estat concedit, en aplicació de l'article 219, per a l'import dels

drets fixat inicialment, o hauria estat concedit si l'import de drets deguts legalment s'hagués comptabilitzat en el moment de la declaració de les mercaderies concernides.

Article 221

Les autoritats duaneres poden atorgar al deutor facilitats de pagament diferents de la pròrroga de pagament.

L'atorgament d'aquestes facilitats de pagament:

a) està subordinat a la constitució d'una garantia;

Tanmateix, aquesta garantia pot no ser exigida quan aquesta exigència susci- ti, per raó de la situació del deutor, greus dificultats de caràcter econòmic o social;

b) comporta a la percepció, a més de l'import dels drets, d'un interès de crèdit. L'import d'aquests interessos s'ha de calcular de manera que el seu import sigui equivalent al que s'exigiria al mateix efecte en el mercat finan- cer andorrà de la moneda en què es deu l'import.

Les autoritats duaneres poden renun- ciar a demanar un interès de crèdit quan aquest pugui suscitar, per raó de la situa- ció del deutor, greus dificultats de caràc- ter econòmic o social.

Article 222

Segui quina sigui la modalitat de paga- ment concedida al deutor, aquest té la possibilitat de pagar tot o una part de l'import dels drets sense esperar que ex- piri el termini que li ha estat concedit.

Article 223

Qualsevol import de drets pot ser pa- gat per un tercer en substitució del deutor.

Article 224

1. Quan l'import de drets no s'ha pagat en el termini fixat:

a) les autoritats duaneres fan ús de to- tes les possibilitats que els conce- deixen les disposicions vigents, inclosa l'execució forçosa, per tal de garantir el pagament d'aquest import;

b) es percep un interès de demora a més de l'import dels drets. El tipus

d'interès de demora pot ser igual o su- perior al tipus d'interès de crèdit.

2. Les autoritats duaneres poden re- nunciar a demanar un interès de demo- ra:

a) si suscita, per raó de la situació del deutor, greus dificultats de caràcter econòmic o social;

b) si l'import no sobrepassa un import determinat segons les disposicions vi- gents;

c) o si el pagament dels drets es fa en un termini de cinc dies després del ter- mini previst per al pagament.

3. Les autoritats duaneres poden fixar:

a) períodes mínims de computacions dels interessos,

b) imports mínims deguts com a inte- ressos de demora.

Capítol IV. Extinció del deute duaner

Article 225

Sense perjudici de les disposicions vi- gents relatives a la prescripció del deute duaner i també a l'absència de recapta- ció de l'import del deute duaner en cas d'insolvència del deutor constatada per via judicial, el deute duaner s'extingeix:

a) mitjançant l'abonament de l'import dels drets;

b) mitjançant la reducció de l'import dels drets;

c) quan, per a mercaderies declarades per a un règim duaner que comporta obligació de pagar drets:

s'invalida la declaració a la Duana, quan les mercaderies, abans que se'ls atorgui el dret de disposar o bé són embargades simultàniament o confis- cades ulteriorment, o bé destruïdes per ordre de les autoritats duaneres, o bé destruïdes o abandonades, o bé ir- remeiablement perdudes per la seva naturalesa o a causa d'un cas fortuït o de força major;

d) quan les mercaderies per a les quals ha generat un deute duaner de confor- mitat amb l'article 196, són retingudes en el moment de la introducció irregu- lar i simultàniament o ulteriorment confiscades.

En cas de retenció o de confiscació, el deute duaner no queda extingit pel que fa a una infracció duanera, quan els drets de Duana serveixen de base per determinar la sanció o que l'existència del deute duaner serveix de base per determinar les diligències administratives i judicials que es poden ocasionar.

Capítol V. Reemborsament i reducció dels drets

Article 226

S'entén per:

- a) "reemborsament": la restitució total o parcial dels drets a la importació o dels drets a l'exportació que han estat abonats;
- b) "reducció": una decisió de no percebre, totalment o en part, un import de deute duaner, o bé una decisió d'invalidació, total o parcial, de la comptabilització d'un import de drets a la importació o de drets a l'exportació que no ha estat abonat.

Article 227

1. Es procedeix al reemborsament dels drets a la importació o dels drets a l'exportació si s'estableix que en el moment de pagar, el seu import no es devia legalment o que l'import es va comptabilitzar contràriament a l'article 212, apartat 2.

Es procedeix a la reducció dels drets a la importació o dels drets a l'exportació si s'estableix que en el moment de la seva comptabilització l'import no es devia legalment o que l'import es va comptabilitzar contràriament a l'article 212, apartat 2.

No es concedeix cap reemborsament ni cap reducció quan els fets que han portat al pagament o a la comptabilització d'un import que no es devia legalment resulten d'una maniobra de l'interessat.

2. Es concedeix el reemborsament o la reducció dels drets a la importació o dels drets a l'exportació a demanda lliurada al despatx de Duana concernit abans que expiri un termini de tres anys a partir de la data de la comunicació d'aquests drets al deutor.

Aquest termini es prorroga si l'interessat aporta la prova que no ha pogut lliurar la seva demanda en aquest termini

com a conseqüència d'un cas fortuït o de força major.

Les autoritats duaneres procedeixen d'ofici al reemborsament o a la reducció quan constaten, en el decurs d'aquest termini, l'existència d'una de les situacions descrites a l'apartat 1 i 2.

Article 228

Es procedeix al reemborsament dels drets a la importació o dels drets a l'exportació quan s'invalida una declaració a la Duana i s'han abonat els drets. Es concedeix el reemborsament a demanda feta per l'interessat en els terminis previstos per a la demanda d'invalidació de la declaració a la Duana.

Article 229

1. Es procedeix al reemborsament o a la reducció dels drets a la importació si s'estableix que l'import comptabilitzat d'aquests drets correspon a mercaderies posades sota el règim duaner escollit i rebutjades per l'importador perquè són defectuoses o no s'ajusten a les estipulacions del contracte a conseqüència del qual es va fer la importació d'aquestes mercaderies, en el moment esmentat a l'article 77.

Les mercaderies danyades abans del dret de disposar s'assimilen a les mercaderies defectuoses en el sentit del primer paràgraf.

2. El reemborsament o la reducció dels drets a la importació estan subordinats:

- a) a la condició que les mercaderies no hagin estat utilitzades, llevat que hagi estat necessari un principi d'utilització per constatar-ne la defectuositat o la no conformitat a les estipulacions del contracte;
- b) a l'exportació d'aquestes mercaderies fora del territori duaner del Principat d'Andorra.

A demanda de l'interessat, les autoritats duaneres permeten que l'exportació de les mercaderies se substitueixi per la destrucció o per la posada, amb vista a la reexportació, sota el règim del trànsit duaner, sota el règim del dipòsit duaner, en zona franca o en dipòsit franc.

3. No es concedeix el reemborsament o la reducció dels drets a la importació a les mercaderies que, abans de la seva de-

claració a la Duana, havien estat importades temporalment per a proves, llevat que no s'estableixi que la defectuositat d'aquestes mercaderies o la seva no conformitat a les estipulacions del contracte no es podien constatar normalment durant aquestes proves.

4. Es concedeix el reemborsament o la reducció dels drets a la importació pels motius indicats a l'apartat 1, a demanda lliurada al despatx de duanes concernit abans que expiri el termini de deu dies a partir del dia en què s'ha produït el fet generador del dret.

Tanmateix, pel que fa a les disposicions de l'apartat anterior, les autoritats duaneres poden autoritzar una pròrroga d'aquest termini en casos excepcionals degudament justificats d'acord amb l'establert a l'apartat 2, punt a).

Article 230

1. Es pot procedir al reemborsament o a la reducció dels drets a la importació o dels drets a l'exportació en situacions diferents de les previstes als articles 227, 228 i 229, situacions que resulten de circumstàncies que no impliquen ni manobres ni negligència manifesta per part de l'interessat. Aquests casos es determinen reglamentàriament.

2. Es concedeix el reemborsament o la reducció dels drets pels motius indicats a l'apartat 1 a demanda presentada al despatx de duanes concernit abans que expiri un termini de deu dies a partir del dia en què s'ha produït el fet generador del dret.

Tanmateix, pel que fa a les disposicions de l'apartat 2 anterior, les autoritats duaneres poden autoritzar una pròrroga d'aquest termini en casos excepcionals degudament justificats.

Article 231

Només es procedeix al reemborsament o a la reducció dels drets a la importació o a l'exportació en les condicions previstes pel present capítol si l'import a reemborsar o a reduir excedeix l'import que determina l'autoritat duanera d'acord amb la reglamentació vigent al respecte.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden tramitar una demanda de reem-

borsament o de reducció per a una suma inferior a aquest import.

Article 232

El reemborsament per part de les autoritats duaneres d'imports de drets a la importació o de drets a l'exportació així com dels interessos de crèdit o de demora recaptats eventualment amb motiu del seu pagament, dona lloc al pagament de l'interès legal per part d'aquestes autoritats. Reglamentàriament es determinen les situacions per les quals es pot procedir al pagament dels interessos legals.

Article 233

Quan s'ha reduït o s'ha reemborsat l'import dels drets corresponents per error, torna a ser exigible el deute duaner inicial. Els interessos pagats eventualment d'acord amb l'article 232 han de ser igualment reemborsats.

Títol IX. Dret de recurs

Article 234

Tota persona té el dret de presentar un recurs contra les decisions de les autoritats duaneres relatives a l'aplicació de la reglamentació duanera i que la concerneixen directament i individualment.

També té dret de presentar un recurs la persona que havia sol·licitat a les autoritats duaneres una decisió relativa a l'aplicació de la reglamentació duanera, però que no ha obtingut cap decisió sobre aquesta demanda en el termini esmentat a l'article 18, apartat 2.

S'ha de presentar el recurs:

- a) en una primera fase, davant el Govern d'acord amb el que disposa l'article 124 del Codi de l'Administració de data 29 de març de 1989,
- b) en una segona fase, davant una instància judicial de conformitat amb la legislació vigent.

Article 235

La presentació d'un recurs no suspèn l'execució de la decisió recorreguda.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden prorrogar totalment o parcialment l'execució d'aquesta decisió quan tenen raons fonamentades per dubtar de la conformitat de la decisió contestada a la

reglamentació duanera o quan es pot témer un dany irreparable per a l'interessat.

Quan la decisió reconeguda té per efecte l'aplicació de drets a la importació o de drets a l'exportació, la pròrroga de l'execució d'aquesta decisió està subordinada a l'existència o a la constitució d'una garantia. Tanmateix, aquesta garantia pot no exigir-se quan aquesta exigència suscitï, per raó de la situació del deutor, greus dificultats de caràcter econòmic o social.

Títol X. Procediments duaners aplicables a les mercaderies amb vista al cobrament dels impostos de fiscalitat interna

Capítol I. Disposicions generals

Article 236

1. En el marc de l'article 1, apartat 4, el Servei de Duana s'encarrega de les funcions de cobrament de l'impost de mercaderies indirecte de conformitat amb les disposicions de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte del 26 de juny de 1991.

2. Les evolucions en l'àmbit de la fiscalitat interna nacional poden preveure que el Servei de Duana recapti altres impostos.

Capítol II. Disposicions relatives als béns importats

Article 237

1. L'operació mitjançant la qual una mercaderia, sigui quina sigui la seva procedència, és introduïda definitivament en el mercat interior nacional, constitueix el règim de la posada al consum.

2. La posada al consum comporta, a més de la totalitat de les formalitats duaneres:

- a) si és necessari, la posada en lliure disposició, i,
- b) obligatòriament el pagament dels impostos de fiscalitat interna de conformitat amb les disposicions nacionals vigents.

Consegüentment, els procediments duaners de posada en lliure disposició previstos en els títols IV i V precedents s'apliquen *mutatis mutandis* a les operacions de posada al consum.

Article 238

Per a l'aplicació de l'article 6 de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte i sota reserva de les excepcions previstes en les disposicions d'aplicació vigents, els procediments establerts per a la col·locació dels béns sota qualsevol dels règims següents, s'apliquen *mutatis mutandis* en relació a les exempcions de l'impost de mercaderies indirecte:

el trànsit duaner previst a l'article 102, el dipòsit duaner previst als articles 103 a 117, el perfeccionament actiu previst als articles 118 a 126 i 132, la transformació sota control duaner prevista als articles 133 a 138, l'admissió temporal prevista als articles 139 a 145.

Títol XI. Disposicions específiques

Capítol I. Disposicions relatives a les mercaderies que lesionen alguns drets de la propietat intel·lectual

Article 239

Disposicions legislatives específiques estableixen les mesures amb vista a prohibir la introducció en el Principat d'Andorra, l'exportació i la reexportació fora del Principat d'Andorra, de mercaderies que lesionen alguns drets de la propietat intel·lectual.

Capítol II. Disposicions relatives a les mercaderies sensibles

Article 240

La Llei de control de les mercaderies sensibles del 4 de març de 1999 estableix la llista de mercaderies considerades sensibles així com les disposicions legislatives que hi són relatives.

Títol XII. Contencións

Capítol I. Constatació de les infraccions

Article 241

Si es constata una presumpta infracció, l'agent de Duana procedeix a la redacció de l'acta de sanció i, si escau, a la retenció o al segrest de la mercaderia i del mitjà de transport, n'ordena el dipòsit en el local de Duana més pròxim o en altre magatzem habilitat a l'efecte i té cura que la mercaderia no es pugui malmetre per aquest motiu. Després s'invita a signar l'acta de sanció a la persona responsable.

En el supòsit que el requerit es negués a signar es consignarà en l'acta.

Capítol II. Disposicions repressives

Secció 1. Infracció lleu de primera categoria

Article 242

1. Són infraccions lleus de primera categoria:

- No comunicar a petició de la Duana qualsevol tipus de document útil per a la comprovació administrativa duanera.
- No presentar-se a la data, a les hores i als llocs indicats per la Duana, excepte per causa de força major, que ha de justificar la persona interessada.

2. Les infraccions anteriors donen lloc a la imposició d'una sanció de 60 euros.

Secció 2. Infracció lleu de segona categoria

Article 243

1. Són infraccions lleus de segona categoria:

- No adjuntar a la declaració de Duana qualsevol tipus de document sense el qual no es pot dur a terme legalment una operació d'importació/exportació de mercaderies.
- No indicar, en omplir documents oficials, qualsevol informació requeri-

da amb caràcter obligatori per la Duana.

2. Les anteriors infraccions donen lloc a la imposició d'una sanció de 120 euros.

Secció 3. Infracció greu de primera categoria

Article 244

1. És infracció greu de primera categoria alterar dades en documents altres que els oficials comunicats a la Duana.

2. L'anterior infracció dóna lloc a la imposició d'una sanció de 300 euros.

Secció 4. Infracció greu de segona categoria

Article 245

1. Són infraccions greus de segona categoria:

- Incomplir o cometre irregularitats respecte a les disposicions legals i reglamentàries que el Servei de Duana s'encarrega d'aplicar sempre i que aquest incompliment no estigui tipificat com una sanció més greu en algun altre article del present títol.
- Incomplir qualsevol requeriment formal escrit emès pel Servei de Duana.
- Trencar els precintes posats per la Duana sobre un paquet.
- Trencar els precintes posats per la Duana sobre un mitjà de transport.

2. Les anteriors infraccions donen lloc a la imposició d'una sanció de 300 euros. En cas d'afectar mercaderies, la sanció es calcula segons les bases indicades a continuació:

Valor de la mercaderia fins a 600 euros: sanció de 300 euros,
Valor de la mercaderia més de 600 euros: sanció del 40% del valor de la mercaderia continguda en el paquet o mitjà de transport, sense que pugui ser inferior a 300 euros.

Secció 5. Infracció molt greu de primera categoria

Article 246

1. És infracció molt greu de primera categoria no obeir una ordre d'un agent de Duana en l'exercici de les seves funcions.

2. L'anterior infracció dóna lloc a la imposició d'una sanció de 600 euros.

Secció 6. Infracció de falsa declaració

Article 247

1. És constitutiva d'una infracció de falsa declaració:

- La importació o l'exportació de mercaderia a través dels despatxos de Duana mitjançant una falsa declaració de Duana.
- La presentació d'una falsa declaració de Duana per la posada sota un règim duaner suspensiu o el tancament d'un règim suspensiu.

S'entén per "falsa declaració" una inadequació entre el tipus, la naturalesa, l'origen, la composició, el valor real i/o qualsevol menció inexacta o incompleta en relació amb la mercaderia importada o exportada i la declaració presentada a la Duana.

2. Quan la infracció anterior no produeixi cap defraudació de drets i/o d'imposicions i/o un benefici indegut, donarà lloc a la imposició d'una sanció igual a 150 euros.

- Quan l'anterior infracció produeixi una defraudació dels drets i/o de les imposicions i/o un benefici indegut per a l'operador, donarà lloc a la imposició d'una sanció igual a vuit vegades els drets i/o les imposicions eludides i/o el benefici indegut produït més un complement de 60 euros a 900 euros segons les bases indicades a continuació, sense que aquesta pugui ésser inferior a 150 euros:
drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut fins a 120 euros: sanció de 60 euros;
drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de 120,01 a 240 euros: sanció de 150 euros;

drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de 240,01 a 360 euros: sanció de 270 euros;
drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de 360,01 a 480 euros: sanció de 420 euros;
drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de 480,01 a 600 euros: sanció de 600 euros;
drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de més de 600 euros: sanció de 900 euros.

b) S'assimila a una infracció amb defraudació de drets i/o d'imposicions i/o un benefici indegut, la falsa declaració relativa a un règim duaner suspensiu.

Secció 7. Infracció d'importació o exportació sense declaració

Article 248

1. a) Sense perjudici de les disposicions establertes a l'article 249 és constitutiva d'una infracció d'importació o d'exportació sense declaració la importació o l'exportació de mercaderies sense presentació als despatxos de Duana de la declaració a la qual estan subjectes, llevat de les mercaderies que s'acullen a la legislació vigent en matèria de franquícies. En els despatxos fronterers es delimita una zona de Duana degudament senyalitzada per a l'acompliment de les obligacions declaratives.

b) Es considera una importació sense declaració la sortida de mercaderia que es trobava sota un règim duaner suspensiu sense presentació al despatx de control de la declaració corresponent.

c) La importació o l'exportació de mercaderia transportada per via aèria ha de consignar-se en la demanda d'autorització que s'efectua al Govern a través del Servei de Policia d'acord amb la normativa vigent en matèria d'utilització d'helicòpters. El Servei de Duana determina el lloc i el temps per presentar la declaració corresponent. L'absència de declaració en el termini establert s'assimila a una importació o exportació sense declaració.

2. Quan el fet sancionable no produïx una defraudació dels drets i/o imposicions i/o un benefici indegut per a l'operador, les anteriors infraccions donen lloc a una sanció igual a 210 euros.

3. a) Quan els fets sancionables produïxin una defraudació dels drets i/o d'imposicions i/o un benefici indegut per a l'operador, l'anterior infracció dóna lloc a una sanció igual a deu vegades l'import dels drets i/o imposicions eludides i/o el benefici indegut més un complement de 60 euros a 900 euros segons les bases indicades a continuació, sense que aquesta pugui ésser inferior a 210 euros:

drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut fins a 120 euros: sanció de 60 euros;

drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de 120,01 a 240 euros: sanció de 150 euros;

drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de 240,01 a 360 euros: sanció de 270 euros;

drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de 360,01 a 480 euros: sanció de 420 euros;

drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de 480,01 a 600 euros: sanció de 600 euros;

drets i/o imposicions eludides i/o benefici indegut de més de 600 euros: sanció de 900 euros.

b) S'assimila a una infracció amb defraudació de drets i/o d'imposicions i/o un benefici indegut la importació o l'exportació de mercaderia sense declaració relativa a un règim duaner suspensiu.

Secció 8. Infracció de contraban

Article 249

1. És constitutiva d'una infracció de contraban:

a) La importació o exportació sense declaració de mercaderies sensibles, definides en la normativa vigent relativa a mercaderies sensibles.

b) La tinença i/o circulació de mercaderies sensibles en la franja duanera definida a l'article 250 del present títol, excepte el tabac en brut o no elaborat

o residus de tabac que és cultivat a Andorra.

c) La importació o l'exportació de mercaderia que està sotreta al control duaner i es troba dissimulada en amagatalls, forats o espais buits o dobles fons que normalment no estan destinats a contenir mercaderia.

d) La importació o l'exportació de mercaderia per via aèria sense consignar-la en la demanda d'autorització efectuada al Govern a través del Servei de Policia d'acord amb la normativa vigent relativa a la utilització d'helicòpters.

2. La infracció de contraban no s'aplica a les mercaderies que s'acullen a la legislació vigent en matèria de franquícies.

3. a) Sense perjudici d'allò establert al punt c) del present apartat, les infraccions definides en el present article donen lloc a una sanció igual al valor de la mercaderia i al comís de la mercaderia sempre que el valor de la mercaderia objecte de frau sigui inferior o igual a 1.500 euros.

b) Sense perjudici d'allò establert en el punt c) del present apartat, quan el valor de la mercaderia sigui superior a 1.500 euros s'imposa una sanció igual al valor de la mercaderia més el seu comís i es procedeix al comís del mitjà de transport i al comís dels instruments emprats per realitzar la infracció, i com a sanció complementària es procedeix a la inhabilitació per operar amb mercaderies sensibles durant un període de fins a 2 anys a partir de la data que s'ha comès la infracció.

c) Si es tracta de mercaderies sensibles, quan la infracció pugui ésser constitutiva de delictes, per raó del valor de la mercaderia, s'aplicaran les penes previstes al Codi Penal.

4. Quan les infraccions definides en el present article siguin comeses amb dissimulació, d'acord amb allò establert a l'apartat 1, punt c), o mitjançant la utilització d'un vehicle de lloguer, aquestes donen lloc a la imposició d'una sanció igual al doble del valor de la mercaderia, sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, punt b), del present article en matèria de comís.

5. Sense perjudici de l'aplicació de les disposicions en matèria de retenció, no es comissaran els vehicles de transport públic o de lloguer, sempre que el representant de l'empresa permeti a l'Administració exercir eficaçment les seves actuacions contra els autors reals de la infracció i no quedi establerta cap participació per part d'aquest en la comissió de la infracció.

6. En cas de reincidència en la infracció prevista en el present article, s'imposa una sanció igual al triple del seu import, al comís de la mercaderia, al comís del mitjà de transport i al comís dels instruments emprats per realitzar la infracció.

Capítol III. La franja duanera

Article 250

1. Es delimita una franja terrestre que s'estén des del límit fronterer del país fins a un perímetre situat a 1,5 km a l'interior del territori nacional. Les distàncies es calculen en línia recta sense tenir en compte el relleu. Els punts que componen aquest perímetre han d'estar situats a 1,5 km del punt fronterer més proper.

2. a) La franja definida a l'apartat 1 es fa extensiva a la zona delimitada per les carreteres CS 111 i 112, incloses, fins a 20 metres des del límit establert per la carretera i fins al poble de Bixessarri, inclòs.

b) També queda inclosa en aquesta franja la zona delimitada per les carreteres CS 130 i 131 fins a 20 metres des del límit establert per la carretera i fins a l'encreuament d'Aixirivall i Aubinyà. Aquesta franja queda reproduïda en l'annex núm. 2.

3. Queden exclosos els despatxos de Duana fronterers de Sant Julià i del Pas de la Casa, les carreteres generals 1 i 2, el viaducte de sortida del túnel d'Envalira i els comerços que es troben a peu d'aquestes carreteres i part del nucli urbà del Pas de la Casa. La part del nucli urbà del Pas de la Casa que queda exclosa queda reproduïda en l'annex núm. 3.

4. Únicament els operadors en mercaderies sensibles d'acord amb la normativa vigent i titulars d'un local comercial a la franja duanera poden procedir a la ti-

nença i/o circulació de mercaderia sensible en aquesta franja amb l'autorització prèvia del Servei de Duana. Tota persona interessada ha de notificar prèviament al Servei de Duana, per a cada operació, la data, el destinatari, la quantitat de mercaderia, l'hora i el mitjà de transport, per tal d'obtenir l'autorització corresponent, mitjançant el document previst a l'annex núm. 4.

Capítol IV. Responsabilitat

Article 251

L'autor de la infracció serà sancionat amb les sancions establertes en el present títol. Els còmplices i encobridors seran sancionats amb una sanció d'un import igual a la meitat de l'import previst.

És "autor" el qui realitza personalment o per mitjà d'un altre la infracció. De la mateixa manera és considerat autor el qui força o indueix a la realització d'una infracció o hi coopera amb actes necessaris.

És "còmplice" el qui de manera no essencial col·labora en la perpetració d'una infracció.

És "encobridor" aquell qui, amb tot coneixement de la comissió de la infracció i no havent-hi participat, ajuda la persona que l'ha comès a aprofitar-se'n o perjudica maliciosament la investigació de la infracció o la persecució de l'infractor.

Capítol V. Disposicions diverses

Secció 1. Acumulació d'infraccions

Article 252

Les infraccions previstes en els articles del present títol són compatibles entre elles.

Secció 2. Reincidència

Article 253

En el cas de reincidència en les infraccions previstes en el present títol, llevat del punt 6 de l'article 249, s'imposen sancions del doble del seu import sempre que la segona infracció hagi estat comesa:

en un període inferior a dos anys entre la realització d'una infracció i de l'altra, i, que sigui penada amb una mateixa sanció igual o superior.

Secció 3. Retenció

Article 254

1. En el cas d'una infracció flagrant i de no fer-se efectiu l'import de la sanció, els agents de Duana poden retenir la mercaderia objecte de frau així com el mitjà de transport emprat fins que es dugui a terme el pagament efectiu de la sanció.

2. Dins l'àmbit d'un control duaner posterior a la importació i/o exportació, en cas de no fer-se efectiva la sanció, els agents de Duana poden retenir la mercaderia objecte de frau per un valor igual a l'import de la sanció fins al seu pagament efectiu.

Secció 4. Confiscació i venda en subhasta pública

Article 255

Transcorregut el termini de dos mesos a comptar de la data en què la sanció esdevingui ferma i definitiva sense que aquesta s'hagi fet efectiva, el Govern procedeix al pronunciament de la confiscació i posteriorment a la venda en subhasta pública dels béns retinguts, satisfent l'import de la sanció amb el producte de la rematada, i retorna l'excedent a la persona infractora, en el cas que l'import esmentat hagi estat totalment cobert.

Secció 5. Comís

Article 256

Si es tracta d'infraccions de contraban que comportin el comís de la mercaderia i/o del mitjà de transport i/o dels instruments emprats per realitzar la infracció, a comptar de la data en què la sanció esdevingui ferma i definitiva, el Govern en pronuncia el comís i decideix l'afectació dels béns, sigui la venda en subhasta pública, sigui la destrucció, la donació a un organisme sense ànim de lucre o l'afectació a l'Administració.

Secció 6. Prescripció de les infraccions

Article 257

Les infraccions prescriuen en un termini de tres anys a partir del dia en què van ser comeses. Passat aquest termini, les infraccions no poden ser rellevades per actes de contenció i, per tant, no poden donar lloc a una demanda posterior per part de l'Administració.

Secció 7. Actuacions complementàries

Article 258

Els drets i/o imposicions que corresponguin a les mercaderies objecte de la infracció, a part de les sancions establertes en el present títol, es liquiden segons el cas mitjançant una declaració de Duana complementària.

Secció 8. Valoració dels béns

Article 259

El valor dels béns es determinarà segons les regles següents:

1. Si es tracta de béns provinents de l'estranger s'apliquen les normes que regulen el valor a la Duana, afegint al valor l'import dels drets i les imposicions exigibles per a la llur importació, sense perjudici d'allò establert a l'apartat 3.

2. Si es tracta dels altres béns es determina el valor segons el preu del mercat, sense perjudici d'allò establert a l'apartat 3.

3. Si es tracta de les mercaderies sensibles represes en les posicions 24.01 i 24.02 de la nomenclatura general de productes, cada any es publiquen al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra els preus mitjans de mercat a tenir en compte per a la determinació de llur valor. En cas que es produeixi una fluctuació superior o igual al 10% en relació amb els preus establerts, el Govern adoptarà i publicarà els nous preus que seran aplicables a partir de la data de publicació.

Secció 9. Preempció

Article 260

Quan es comprova que el preu declarat és inferior al valor real dels béns o de les mercaderies declarades a la Duana, la Duana té la facultat d'exercir un dret de preempció, pagant al destinatari o als drethavents l'import del preu declarat augmentat d'un deu per cent.

Disposició transitòria

Els funcionaris que ocupin places de llocs de treball de director adjunt conserven el seu nivell de classificació a l'entrada en vigor de la Llei, fins a la data de jubilació.

Disposició derogatòria

En el moment d'entrar en vigor aquesta Llei queden derogades totes aquelles disposicions legals que s'oposin a aquest Codi i en especial, la Llei del Codi de Duana, del 20 de juny de 1996, excepte els articles del 82 al 91; la Llei de taxes sobre el consum, del 30 de desembre de 1985, excepte els articles 1, 2 i 20; la Llei de modificació de la Llei de taxes sobre el consum, del 5 d'octubre de 1995; la Llei contra el frau en matèria duanera, del 4 de març de 1999.

Disposició final primera

Tenen caràcter de llei qualificada els preceptes que s'estableixen a l'article 1, apartat 2, a l'article 3, apartats 4 i 7, i als articles 7, 8, 9 i 10 que regulen respectivament els llocs de treball de director i director adjunt, el sistema de provisió de places, en particular pel que respecta a l'edat i a la promoció interna, i les actuacions dels funcionaris de Duana.

Disposició final segona

S'encomana al Govern l'establiment de les disposicions reglamentàries, necessàries, per al desenvolupament i l'aplicació del Codi de Duana, dins un termini màxim de sis mesos comptadors a partir de la promulgació de la present Llei.

Per a la redacció dels reglaments previstos en els articles 11.5, 13.2 i 14 el Govern promourà la participació dels funcionaris de Duana.

Disposició final tercera

Aquesta Llei del Codi de Duana entrarà en vigor als quinze dies de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 14 d'abril del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

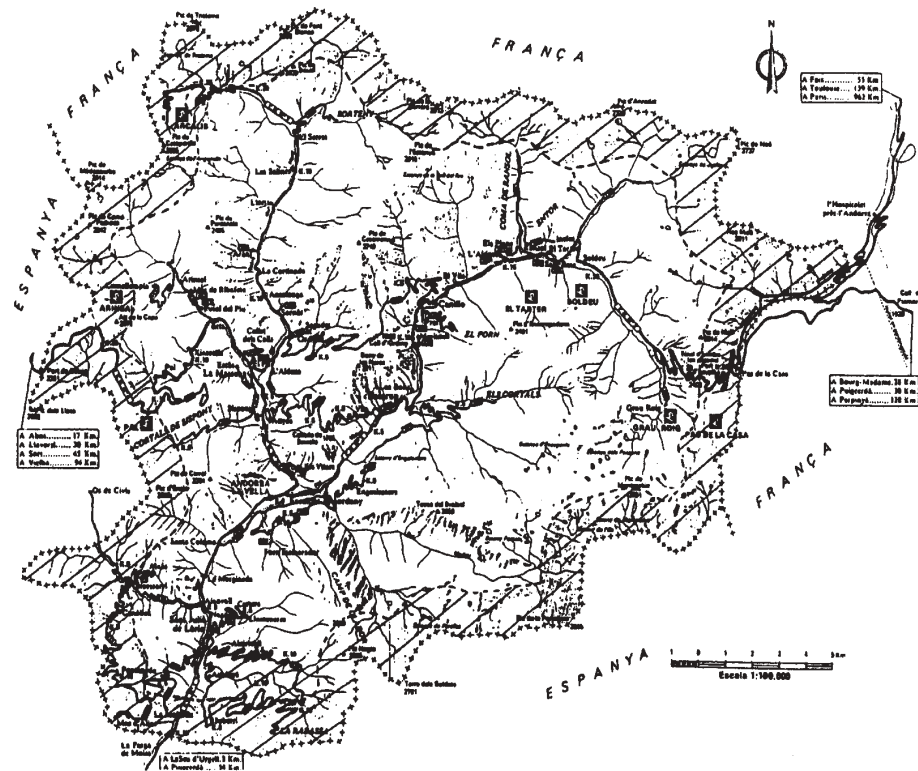
Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Annex 1

Taula Salarial			Complement B		C. esp	Límit sup. (A+B+C.Esp)	Complement C	Límit sup. (A+B+C.Esp+C)
Grup Funcional	Nivell de classificació	Lloc de treball	Base retributiva	Complement de lloc	Complement específic	Banda mínima	Màxim compl. millora	Banda màxima
Grup A	A1	Director adjunt	32.383,78	4.068,61	1.511,51	37.963,90	18.981,95	56.945,85
Grup B	B1	Sots-director	20.520,63	8.007,22	1.511,51	30.039,36	15.019,68	45.059,04
	B2 (A)	Administrador	20.520,63	2.520,05	2.240,68	25.281,36	12.640,68	37.922,04
	B2 (B)	Lletrat / tècnic superior	20.520,63	2.665,91	1.511,51	24.698,05	12.349,09	37.047,14
	B3	Administrador adjunt	20.520,63	-	2.240,68	22.761,31	11.380,72	34.142,03
Grup C	C1(A)	Cap de brigada	10.262,33	7.777,90	3.209,96	21.250,19	10.625,03	31.875,22
	C1(B)	Responsable	10.262,33	8.117,59	1.511,51	19.891,43	9.945,78	29.837,21
	C2	Agent	10.262,33	4.361,76	2.943,07	17.567,16	8.783,71	26.350,87

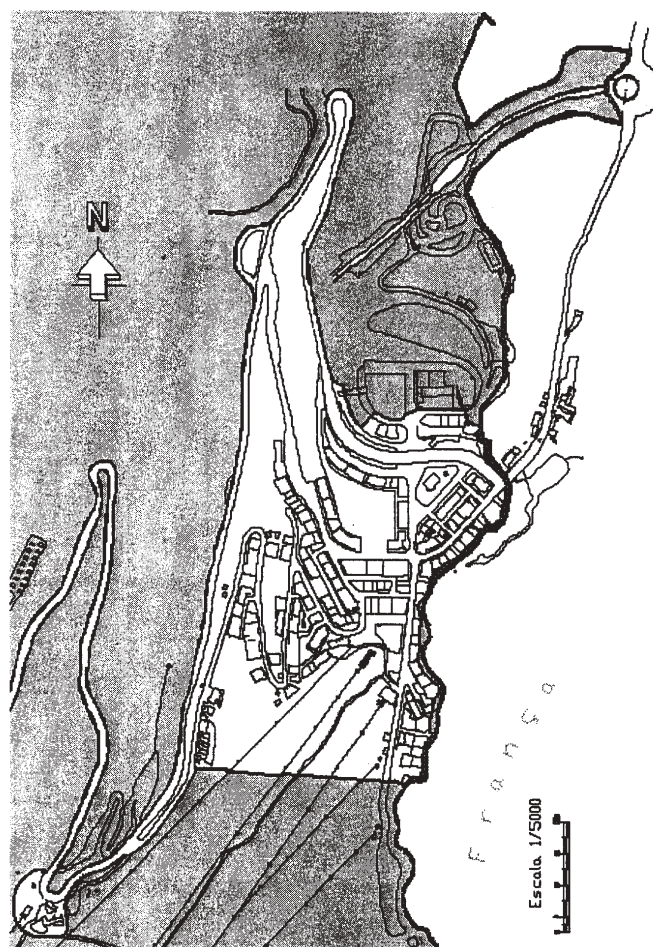
Annex 2

 ++++++ Franja duanera.

Annex 3

Nucli urbà del Pas de la Casa exclòs de la franja duanera

 Franja duanera

Annex 4**DEMANDA D'AUTORITZACIÓ PER A LA CIRCULACIÓ DE
MERCADERIA SENSIBLE DINS DE LA FRANJA DUANERA**

El sol·licitant,
actuant pel compte de
demano l'autorització a la Duana Andorrana per a lliurar /
rebre mercaderia sensible dins de la franja duanera
definida a l'article 250 de la Llei del Codi de Duana

EXPEDIDOR

Nom de l'empresa Número de registre de comerç
Quantitat de mercaderia a lliurar Tipus de mercaderia Valor de la mercaderia
Aquesta mercaderia serà transportada pel vehicle matriculat amb el número conduït pel Sr./Sra. El dia Entre les h i les h

DESTINATARI

Nom de l'empresa Número de registre de comerç Adreça de l'empresa Adreça del lloc de lliurament*

* A informar només en cas que sigui diferent de
la de l'empresa destinatària

LA PRESENT AUTORITZACIÓ HAURÀ D'ACOMPANYAR-SE
D'UN COMPROVANT DE COMPRA (Tiquet de caixa o factura) DINS
DE LA FRANJA DUANERA.

És tot el que tinc a bé sol·licitar, a
, el de de 20 .

RESERVAT AL SERVEI DE DUANA
Autoritzat... ☐
No autoritzat... ☐
Data i lloc.....
Agent núm.....
Segell
Autorització núm.

Signatura del
sol·licitant,
i segell de l'empresa